

سورة البقرة سورہتی به قهره

بِسْمِ به ناوی **اللَّهِ** خودا **الرَّحْمَنِ** ئهوپه‌ری به به‌زه‌یی و میهره‌بان (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

الرَّحِيمِ ئهوپه‌ری به‌خشنده (ناوێکی پیرۆزی خودایه)

الم ئه‌لف لام میم (۱) **ذَٰلِكَ** ئا ئه‌وه (به) **الْكِتَابُ** کتیب (ه) **لَا رَيْبَ** (هیچ) گومانیک نیه، **فِيهِ** تیایدا (به)

هُدًى رێنیشاندهرێک ه **لِّلْمُتَّقِينَ** بۆ له‌خودا ترس و پارێزکاران (۲) **الَّذِينَ** ئه‌وانه‌ی **يُؤْمِنُونَ** بروادین **بِالْغَيْبِ** به‌غیب و نادیاره‌کان

وَيُقِيمُونَ و به‌رێکی دادمه‌زرین **الصَّلَاةَ** نوێژان، **وَمَا** و له‌وه‌ی **رَزَقْنَاهُمْ** پێمانداون و به‌هره‌دارمانکردوون **يُنْفِقُونَ** ده‌به‌خشنه‌وه

(۳) **وَالَّذِينَ** و ئه‌وانه‌ی **يُؤْمِنُونَ** بروادین **بِمَا** به‌وه‌ی **أُنزِلَ** دابه‌زێراوه **إِلَيْكَ** بۆت **وَمَا** و ئه‌وه‌ی **أُنزِلَ** دابه‌زێراوه **مِنْ** له

قَبْلِكَ پێش تۆدا، **وَبِالْآخِرَةِ** و به‌رۆژی دوا‌ی **هُمْ** ئه‌وان **يُوقِنُونَ** باوه‌ری یه‌قینیان هه‌یه (۴) **أُولَٰئِكَ** ئه‌وانه **عَلَىٰ** له‌سه‌ر

هُدًى (رێی حه‌ق) و هیدایه‌تن **مِنْ** له **رَبِّهِمْ** په‌روه‌ردگاریانه‌وه **وَأُولَٰئِكَ هُم** و هه‌ر ئه‌وان **الْمُفْلِحُونَ** سه‌رکه‌وتوو و سه‌رفراز

(۵) **إِنَّ** به‌دُنیا‌ی **الَّذِينَ** ئه‌وانه‌ی **كَفَرُوا** کافر بوون **سَوَاءٌ** یه‌کسانه **عَلَيْهِمْ** لایان **أَنْذَرْتَهُمْ** ئاخۆ بیدارت کردبئه‌وه **أَمْ** یان

لَمْ تُنذِرْهُمْ بیدارت نه‌کردبئه‌وه **لَا يُؤْمِنُونَ** ئه‌وان بروانا‌هین (۶) **خَتَمَ** مۆری ناوه **اللَّهُ** خودا **عَلَىٰ** به‌سه‌ر **قُلُوبِهِمْ** ده‌له‌کانیان

وَعَلَىٰ و به‌سه‌ر **سَمْعِهِمْ** بیستنیان **وَعَلَىٰ** و له‌سه‌ر **أَبْصَارِهِمْ** بیناییه‌کانیان **غِشَاوَةً** داپۆشه‌ریک (هه‌یه) **وَلَهُمْ** و بۆیان هه‌یه

عَذَابٌ عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه‌یه‌کی **عَظِيمٌ** زۆر گه‌وره و مه‌زن (۷) **وَمِنْ** و له‌ناو **النَّاسِ** خه‌لک (که‌سانیک هه‌یه) **مَنْ** ئه‌وه‌ی

يَقُولُ ده‌ئێت: **آمَنَّا** بروامان هێنا **بِاللَّهِ** به‌خودا **وَبِالْيَوْمِ** و به‌رۆژی **الْآخِرِ** دوا‌ییش **وَمَا** - **هُمْ** و (له‌پاستیدا) ئه‌وان

بِمُؤْمِنِينَ (هیچ) بروادار - نین (۸) **يُخَادِعُونَ** (واده‌زان) ده‌خه‌لتین و فیل ده‌که‌ن له **اللَّهُ** خودا **وَالَّذِينَ** و ئه‌وانه‌ی که

آمَنُوا بروایان هێناوه! **وَمَا يَخْدَعُونَ** و (که‌س) ناخه‌له‌تین **إِلَّا** جگه‌له **أَنْفُسَهُمْ** خۆیان **وَمَا يَشْعُرُونَ** و هه‌ستیش ناکه‌ن (۹)

فِي لَهْناو قُلُوبِهِمْ دَلَهْ كانياندا مَرَضُ نه خوشيهك (-ههيه) فَرَّادَهُمْ - اللّهُ جا خودا مَرَضًا نه خوشي - بؤيان زياترکرد

وَلَهُمْ وَ بؤيان ههيه عَذَابٌ عه زاب و نه شكه نجه يه كي اَلَيْمٌ زور به نازار بِمَا به (هؤي) نه وهى كَانُوا يَكْذِبُونَ درؤيان ده كرد (١٠)

وَإِذَا و كاتيک قِيلَ - لَهُمْ پييان (-دهوترئ) لَا تَفْسِدُوا فه ساد و خراپي بهرپا مه كه ن فِي له الْأَرْضِ زهويدا، قَالُوا ئهوان (دهلئن)

إِنَّمَا نَحْنُ بِيگومان ئيمه (ههر ئيمه) مُضِلِّحُونَ چاكه كارين و چاكه ده كه يين (١١) أَلَا ده بزائن إِنَّهُمْ هُمُ به راستي ههر ئهوان (ن)

الْمُفْسِدُونَ خراپكار (ي تهواو) ن وَلَكِنْ به لام لَا يَشْعُرُونَ ههست پيناكه ن! (١٢) وَإِذَا و كاتي قِيلَ - لَهُمْ پييان (-دهوترئ)

آمَنُوا بروا بينن كَا ههرچون آمَنَ - النَّاسُ خه لك - بروايان هيناوه، قَالُوا ئهوان (دهلئن) أَتُؤْمِنُ ثايا ئيمه بروا بينن كَا ههرچون

آمَنَ - السُّفَهَاءُ نه فامه كان - بروايان هيناوه؟! أَلَا ده بزائن إِنَّهُمْ هُمُ به دلنباي ههر ئهوان خويان السُّفَهَاءُ نه فامن وَلَكِنْ به لام

لَا يَعْلَمُونَ نازائن (١٣) وَإِذَا و كاتي لَقُوا روه بهروو (دهبنه وه) له گهل الَّذِينَ ئهوانه ي آمَنُوا بروايان هيناوه قَالُوا (دهلئن)

آمَنَّا بروامان هينا وَإِذَا و كه خَلَوْا (ته نيا بوون) إِلَى (له گهل) شَيَاطِينِهِمْ شهيتانه كانيان، قَالُوا (دهلئن): إِنَّا بِيگومان ئيمه

مَعَكُمْ له گهل ئيوهين إِنَّمَا نَحْنُ به دلنباي ئيمه ههر مُسْتَهْزِئُونَ گالته پيكرين (١٤) اللّهُ خودا يَسْتَهْزِئُ (گالته ده كات)

بِهِمْ پييان وَيَمْدُهُمْ و مؤلّه تيان ده دات و بؤيان دريژده كاته وه فِي لَهْناو طُغْيَانِهِمْ سهركه شي و سنووربه زانددنيان يَعْمَهُونَ سهركه ردان بين

(١٥) أُولَئِكَ الَّذِينَ ئهوانن كه اشْتَرَوْا - الضَّلَالَةَ گومراييان بِالْهَدْيِ به هيدايت - كپيووه

فَمَا رِبِحَتْ جا قازانج به خش نه بووه تِجَارَتُهُمْ سهودا و بازرگانيه كه يان وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ و (ئهوان) راسته ريش - نه بوون (١٦)

مَثَلُهُمْ نمونه و شيوه ئهوان كَمَثَلِ وهك نمونه ي الَّذِي نه وهى (ه كه) اسْتَوْقَدَ دايجيرساندني نَارًا ئاگريك، فَلَمَّا جا كاتيک

أَضَاءَتْ - مَا نه وهى حَوْلَهُ ده وروبهري خو ي - رَوْنَاك كرده وه، ذَهَبَ - اللّهُ خودا بُنُورِهِمْ روناكيه كه ياني - لييردن

وَتَرَكَهُمْ و جيبه يشتن فِي لَهْناو ظُلُمَاتٍ تاريكا يياندا لَا يَبْصُرُونَ (هيج) نابيين (١٧) صُمُّ كه ر (ن) بُكْمٌ لال (ن)

عُمِّي كوير (ن) فَهُمْ ئيترئهوان لَا يَرْجِعُونَ ناگه رينه وه (١٨) أَوْ يان (نمونه يان) كَصِيبٍ وهك بارانيكي به ليزمه باريوو (وايه)

مَنْ لَهُ السَّمَاءُ ئَاسْمَانَهُوَه (كه) فِيهِ تَيَايِدَابَيْتْ ظُلُمَاتُ تَارِيكَاي زُورُ وَرَعْدُ وَگرمه وهُورُ وَبَرْقُ وَ بروسكه يَجْعَلُونَ -

أَصَابِعُهُمْ پهنجه كانيان فِي له ناو آذَانِهِمْ گوئیچكه كانيان -داده نین مَنْ له الصَّوَاعِقُ تَرِيشْقَان حَذَرَ بُوَ وریایي وَخَوْبَارِيزِي له

الْمَوْتِ مردن وَاللَّهُ وَخوداش مُحِيطُ دهورهیداوه (لئی ده رِیاز نابن) بِالْكَافِرِينَ کافره کان (۱۹) يَكَادُ خه ریکده بی

الْبَرْقِ بروسک يَخْطَفُ بفریئی أَبْصَارَهُمْ بیناییه کانیان كُلُّهَا ههَر جَارِی أَضَاءَ رُونَاك ده کا هُمْ بُوَیَان مَشَا وَهَرِی ده که ون

فِيهِ تَيَايِدَا وَإِذَا وَکاتی أَظْلَمَ تَارِيك ده کات عَلَیْهِمْ به سه ریاندا قَامُوا ده وه ستن وَلَوْ جَا ئه گهر شَاءَ بیویستایه اللَّهُ خُودَا

لَذَهَبَ ههَر ده ییرد بِسْمِعِهِمْ بیستن وَأَبْصَارِهِمْ وَبیناییه کانیان إِنَّ به رِاسْتی اللَّهُ خُودَا عَلَی له سهَر كُلِّ هه موو شَيْءٍ شَتِی

قَدِيرُ تَوَانَدَارَه (۲۰) يَا أَيُّهَا هُوَ ئه ی النَّاسُ خه لکینه اَعْبُدُوا به رستن رَبُّكُمْ په روه رِدیگارتان الَّذِي ئه وه ی

خَلَقَكُمْ خولقاندوو یه تی ئیوه وَالَّذِينَ وَئِه وانه ی مِنْ له قَبْلَكُمْ پِیش ئیوه ن لَعَلَّكُمْ به لکو تَقْوَن له خُودا ده ترسن وَ پَارِيزْکَارِی ده که ن

(۲۱) الَّذِي ئه وه ی جَعَلَ - لَكُمْ بُوْتَان الْأَرْضِ زهوی -کِرْدَوْتَه فِرَاشًا رَايه خ وَالسَّمَاءُ وَئِاسْمَانِيش (ی کِرْدَوْتَه)

بِنَاءِ بُونیادیك وَأَنْزَلَ وَدایبه زاندوه مِنْ له السَّمَاءِ ئَاسْمَانَهُوَه بِمَاءِ ئَاوِيك فَأَخْرَجَ جَا ده ریکردوه بِه یِی مِنْ له

الْثَّمَرَاتِ به روبوومه کان رِزْقًا رِزق وَ رُوْزِيَه لَكُمْ بُوْتَان فَلَا تَجْعَلُوا ئِیْتِر دامه نینن لِلَّهِ بُوَ خُودَا ی گه وره

أَنْدَادًا په رستراوی تر وَ شَهْرِيك وَأَنْتُمْ له کاتیکا ئیوه تَعْلَمُونَ بیزانن (۲۲) وَإِنْ وَ ئه گهر کُنْتُمْ ئیوه پِيشَان- فِي له

رَبِّ گوماندا (-بووبن) مِمَّا له وه ی تَزَلْنَا دامانبه زاند عَلَی بُو سهَر عَبْدِنَا به نده که مان فَاتُوا ئه وه بَیْنن بِسُورَةٍ سوره تیک مِنْ له

مِثْلِهِ نمونه وَ شِیْوه ی ئه و وَادْعُوا وَ بانگ بکه ن شُهَدَاءُ کُم شایه ته کانتان مِنْ له دُونِ غه یری اللَّهُ خُودَا إِنْ ئه گهر هاتوو

کُنْتُمْ ئیوه- صَادِقِينَ رَاسْتگو (-بووبن) (۲۳) فَإِنْ جَا ئه گهر لَمْ تَفْعَلُوا (واتان) نه کِرْد وَلَنْ تَفْعَلُوا وَبه دَلْنِیاشه رگیز واناکه ن

فَاتَّقُوا ئه وه بترسن وَ خُوَ بپارِيزن له النَّارِ - الَّتِي ئه و- ئَاگَری وَ قُودُهَا سوتَه مه نیه که ی النَّاسُ خه لک وَالْجَارَةُ وَ به رده کانه

أُعِدَّتْ ئاماده کراوه لِلْكَافِرِينَ بُو کافر وَ یه کخو نه په رستان (۲۴) وَبَشِّرْ وَ مِزگینی بده الَّذِينَ ئه وانه ی آمَنُوا بروایان هیناوه

وَعَمَلُوا وَكَرَدُوا يَنَّهُ الصَّالِحَاتِ (کرده‌وه) چاکه کان أَنْ کهوا لَهُمْ بُوْیان هه‌یه جَنَاتٍ چه‌ندین باخ تَجْرِي تیده‌په‌رئ وده‌روات

مِنْ له نَحْتَهَا ژئیدا الْأَنْهَارُ روبره‌کان کَلَّمَا هه‌ر جارئ رَزَقُوا پَیان دهرئ مِنْهَا لَی مِنْ له ثَمَرَةً به‌ره‌وبومئیک رَزَقًا وه‌ک رزق

قَالُوا ئەوه ده‌لَین هَذَا الَّذِي نَأْه‌مه‌یه رَزَقْنَا پیمانده‌را له‌رزق مِنْ له قَبْلُ پَشان وَأَتُوا بِهِ و ئەویان هَیناوه

مُتَشَابِهًا هاوشیوه و لیکجوه وَلَهُمْ و بُوْیان هه‌یه فِیْهَا تیایدا أَزْوَاجٌ هاوسه‌رانی مُطَهَّرَةً پاکراوه وَهُمْ و ئەوانیش فِیْهَا تیایدا

خَالِدُونَ هه‌تا هه‌تا ماوهن (٢٥) إِنَّ به‌دنیا یی اللَّهُ خُودَا لَا یَسْتَحِی شه‌رم نایگرئ و باکی نیه أَنْ که یَضْرِبَ (به‌ئیتته‌وه)

مَثَلًا مَا هه‌ر نمونه‌یه‌ک بَعُوضَةٌ می‌شوله‌یه‌ک فَمَا جا ئەوه‌ی فَوْقَهَا له‌سه‌روی ئەویشه فَأَمَّا الَّذِينَ جا ئەوانه‌ی

آمَنُوا بروایان هَیناوه فَعِلْمُونَ ئەوه ده‌زانن أَنَّهُ که ئەوه الْحَقُّ حه‌ق و راستیه‌یه مِنْ له رَبِّهِمْ په‌روه‌ردگار یانه -وه

وَأَمَّا الَّذِينَ و ئەوانه‌ش که كَفَرُوا کوفریان کردوه فَيَقُولُونَ ئەوه ده‌لَین مَاذَا چی أَرَادَ ویستوه اللَّهُ خُودَا بَهَذَا به‌م

مَثَلًا نُمُونه‌یه یُضِلُّ گومرا ده‌کات به‌ یی کَثِيرًا زۆرانیک وَيَهْدِي و پَینمونی ده‌کات به‌ یی کَثِيرًا زۆرانیک

وَمَا يُضِلُّ و گومراناکت به‌ یی إِلَّا الْفَاسِقِينَ تهنه‌ها فاسق و دهرچوه‌کان (نه‌بیت) (٢٦) الَّذِينَ ئەوانه‌ی-

يَقْضُونَ هه‌لده‌وه‌شیننه‌وه عَهْدَ په‌یمانی اللَّهُ خُودَا مِنْ له بَعْدَ پاش مِيثَاقِهِ گَردانی په‌یماننه‌که‌ی وَيَقْطَعُونَ و ده‌چَینن

مَا ئەو (شته‌ی) أَمَرَ - اللَّهُ خُودَا - ئەمرئ کردوه به‌ یی أَنْ که يُوصَلَ ببه‌ستری و بگه‌یه‌نریت

وَيُفْسِدُونَ وه‌فه‌ساد و خراپه‌ بِلأوده‌که‌نه‌وه فِي له الْأَرْضِ زه‌وی أُولَئِكَ هُم هه‌ر ئەوانه‌ن الْخَاسِرُونَ زیانمه‌ندان (٢٧)

كَيْفَ چۆن تَكْفُرُونَ کوفر ده‌که‌ن بِاللَّهِ به‌ خُودَا وَكُنْتُمْ (له‌ کاتی ئیوه) - أَمْوَاتًا مردوو - بُوون فَأَحْيَاكُم جا زیندووی کردنه‌وه

ثُمَّ پاشان يُمِيتُكُمْ ده‌تانمرئیت ثُمَّ پاشان يُحْيِيكُمْ زیندوتان ده‌کاته‌وه ثُمَّ پاشان إِلَيْهِ هه‌ر بۆلای ئەو تَرْجِعُونَ ده‌گَردَیننه‌وه

(٢٨) هُوَ الَّذِي هه‌ر ئەو خَلَقَ خولقاندویه‌تی لَكُمْ بۆتان مَا هه‌رچی (هه‌یه) فِي له الْأَرْضِ زه‌ویدا جَمِيعًا گشتی ثُمَّ پاشان

اسْتَوَى إِلَى رِووی کرده السَّمَاءِ ئاسمان فَسَوَّاهُنَّ جا کردنی به‌ سَبْعَ حه‌وت سَمَاوَاتٍ ئاسمانان وَهُوَ (هه‌ر) ئەو

بِكُلِّ شَيْءٍ شَتَّىكَ عَلِيمٌ زانای ته‌واوه (۲۹) وَإِذْ وَ (باس بکه) کاتى قَالَ گوتى رَبُّكَ په‌روه‌ردیگارت

لِلْمَلَائِكَةِ به‌ فریشته‌کان إِنْى من جَاعِلٌ - فى له الْأَرْضِ زهوى -دانه‌رى خَلِيفَةً جِئْشِينِىک م قَالُوا (ئه‌وان) گوتیان

أَتَجْعَلُ ثَايَا داده‌نى فِىهَا تِیایدا مَن ئه‌وهى يَفْسِدُ فه‌ساد و خرابه‌ بلاوده‌کات فِىهَا تِیایدا وَتَسْفِكُ و به‌ ناحق ده‌رژئى

الدِّمَاءِ خوینه‌کان وَنَحْنُ وَئِیْمَه‌ش نُسَبِّحُ ته‌سبیحت ده‌که‌ین و به‌ پاك ده‌تناسین بِحَمْدِكَ وِیْرای ه‌مد و ستایش‌کردنت

وَنُقَدِّسُ و مه‌زن و به‌رز و پیروژ ناسین لَكَ بۆتو قَالَ (خودا) گوتى إِنْى به‌پاستى من أَعْلَمُ ده‌زانم مَا ئه‌وهى

لَا تَعْلَمُونَ ئیوه‌ نایزانن (۳۰) وَعَلَّمَ - آدَمَ وئاده‌مى -فیرى الْأَسْمَاءِ ناوه‌کان -کرد كُلَّهَا گشتى ثُمَّ پاشان عَرَضَهُمْ عه‌رزى کردن

عَلَى بۆ سه‌ر الْمَلَائِكَةِ فریشته‌کان فَقَالَ جا گوتى أَنِیْثُونِى ده‌ی (پنم بلّین) بِأَسْمَاءِ ناوه‌کانى هَؤُلَاءِ ئه‌وانه إِنْ ئه‌گه‌ر

كُنْتُمْ ئیوه‌- صَادِقِینَ راستگو-بووین (۳۱) قَالُوا گوتیان سُبْحَانَكَ (به‌رزى و پېروژى) بۆ تۆ لَا عِلْمَ (هیچ) زانینىک نیه

لَنَا بۆمان إِلَّا ته‌نها مَا ئه‌وهى عَلَّمْتَا فِیرت کردووین إِنَّكَ أَنْتَ خودایه‌ هه‌ر تۆی الْعَلِیْمُ زانای الْحَكِیْمُ ئه‌وپه‌رى دانا و کاربه‌جى

(۳۲) قَالَ گوتى يَا آدَمُ ئه‌ی ئاده‌م أَنَبِّهُمْ خه‌به‌ریان بدئ بِأَسْمَائِهِمْ به‌ناوه‌کانیان فَلَمَّا جاکاتىک أَنَبَّاهُمْ خه‌به‌رى پیدان

بِأَسْمَائِهِمْ به‌ ناوه‌کانیان قَالَ (خودا) فه‌مووى: أَلَمْ أَقُلْ ئه‌دى نه‌مووت لَكُمْ پیتان إِنْى که‌ من أَعْلَمُ ده‌زانم

غَيْبٍ په‌نهان و شاراوهى السَّمَاوَاتِ ئاسمانه‌کان وَالْأَرْضِ و زهوى وَأَعْلَمُ و ده‌شزانم مَا چى تَبْدُونَ ده‌رده‌خه‌ن

وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ وه‌چىشتان ده‌رنه‌ده‌برى و ده‌شارده‌وه (۳۳) وَإِذْ و کاتىک قُلْنَا گوتمان لِلْمَلَائِكَةِ به‌ فریشته‌کان

اسْجُدُوا سوژده‌ببه‌ن لَا أَدَمَ بۆ ئاده‌م فَسَجَدُوا ئه‌وه‌بوو سوژده‌یان برد إِلَّا جگه‌له إِبْلِيسَ ئیبلیس أَبِى نارازى بوو

وَأَسْتَكْبَرَّ وخۆى به‌زلزانی وَكَانَ - مِنَ الْكَافِرِينَ وئهو له‌ کافران -بوو (کافر بوو) (۳۴) وَقُلْنَا و گوتمان يَا آدَمُ ئه‌ی ئاده‌م

اسْكُنْ نىشته‌جى ببه‌ أَنْتَ خَوْتُ وَزَوْجُكَ و خیزانت الْجَنَّةَ (له‌) به‌هه‌شت وَكَلَّا وه‌بخۆن مِنْهَا لى

رَعْدًا به‌خۆشى و به‌تیر و ته‌سه‌لى حَيْثُ هه‌رچۆن سِتْمًا وىستانن وَلَا تَقْرَبَا ونزىک مه‌که‌ونه‌وه له هَذِهِ ئه‌و الشَّجَرَةَ دره‌خته

فَتُكُونَا - چونکه مِنْ له الظَّالِمِينَ سته مکاران - دهن (۳۵) فَأَرْزَمَا - نه وه بوو

الشَّيْطَانُ شهيتان - له خشته ی بردن و هه لیخلیسکاندن عَنْهَا لِي (له به هه شت) فَأَخْرَجَهُمَا جا ده ریکردن بِمَا له وهی

كَانَا فِيهِ تیایدا بوون وَقَلْنَا وگوتمان اهْبِطُوا برؤنه خواری بَعْضُكُمْ هه ندیکتان لِبَعْضٍ بؤ هه ندیک عَدُوٌّ دوژمن

وَلَكُمْ و بۆتان هه یه فِي له الْأَرْضِ زهوی مُسْتَقَرٌّ جیگیری و نیشته جیي وَمَتَاعٌ و رابواردنیک إِلَى تا کوو حِينِ ماوهیه کی دیار

(۳۶) فَتَلَقَىٰ تهوسا وه ریگرت آدَمُ ئادهم مِنْ له رَبِّهِ پهروه ردگاری كَلِمَاتٍ چه ند وتهیه ک فَتَابَ عَلَيْهِ جا توبه ی لی وه رگرتن

إِنَّهُ هُوَ به راستی هه ر خودا التَّوَابُ گه لیک قبولکاری تهوبه و په شیمانی یه الرَّحِيمُ وئیجگار میهره بان و به خشنده یه (۳۷)

قَلْنَا وتمان اهْبِطُوا دابه زن مِنْهَا لیه وه جَمِيعًا گشتان فَاِمَّا جا یان یَاٰتِيْنَكُمْ بۆتان دیت مِّنِّي له منه وه هُدًى رینمونی

فَمَنْ جاهه ر که سیک تَبِعَ کهوته شوین هُدَايٍ رینمونیم فَلَاخَوْفٌ تهوه ترس نیه عَلَیْهِمْ له سهریان وَلَا هُمْ و نه تهوانیش

يَمْحُزُونَ خه مبارده بن (۳۸) وَالَّذِينَ وه تهوانه ی کَفَرُوا کافربوون وَكَذَّبُوا و درؤیا نکرد بَايَاتِنَا به ئایات و به ئگه کانم

أُولَٰئِكَ تهوه تهوان أَصْحَابُ النَّارِ یار و یاوهرانی ئاگر (دۆزه خ) ن هُمْ تهوان فِيهَا تیایدا خَالِدُونَ هه تاهه تا ماوه ن (۳۹)

يَا تهی بَنِي نه وه کانی إِسْرَآئِيلَ ئیسرائیل (یعقوب) اذْكُرُوا یادبکه نه وه نِعْمَتِي به هره و نیعمه ته کانم الَّتِي تهوه ی

أَنْعَمْتُ چاکه م باراند عَلَیْكُمْ به سهرتان وَأَوْفُوا و به وه فا و ته مه کدار بن بِعَهْدِي به پهیمانی من أُوفٍ تهوسا وه فام ده بیت

بِعَهْدِكُمْ به پهیمانتان وَإِیَّایَ و هه ر له من فَارْهَبُونِ بترسن (۴۰) وَأَمِنُوا و پروا بیئن بِمَا به وهی أَنْزَلْتُ دامبه زاندووه

مُصَدِّقًا به راست دانهر لِّمَا بؤ تهوه ی مَعَكُمْ لاتانه وَلَا تُكُونُوا - أَوَّلَ ویه کهمین کَافِرٍ بئ پروا و کافر - مه بن بِه یی

وَلَا تَشْتَرُوا ومه کړن بَايَاتِي به ئایه ته کانم ثَمَّنَا نرخیکی قَلِيلًا که م وَإِیَّایَ و هه ر له من فَاتَّقُونِ بترسن و خو بپارینن (۴۱)

وَلَا تَلْسُسُوا و تیکه ل مه که ن و له یه کتر مه ئالینن الْحَقَّ حه ق بِالْبَاطِلِ به ناحه ق وَتَكْتُمُوا و (نه که ن) بشارنه وه الْحَقَّ حه ق

وَأَنْتُمْ له کاتیکی ئیوه تَعْلَمُونَ ده یزانن (۴۲) وَأَقِمْوْا و ریک و پیک دامه زریئن الصَّلَاةَ نوژن وَأَتُوا و بیئن الزَّكَاةَ زه کات

وَارْكَعُوا و کرنۆش بهرن مَعَ له گهل الرَّاکِعِينَ کرنۆشبهران (٤٣) أَتَأْمُرُونَ ئایا فهرمان ده کهن به النَّاسَ خه لک

بِالْبِرِّ به خیر و چاکه وَتَسُونَ وله بیرده کهن أَنْفُسَكُمْ خۆتان وَأَنْتُمْ له کاتی ئیوه تَلُونَ ده خۆیتنه وه الْكِتَابَ کتیی ته ورات

أَفَلَا تَعْقِلُونَ ئایا تیناگه ن وهۆش ناکه ن (٤٤) وَاسْتَعِينُوا و کۆمه ک وه رگرن بِالصَّبْرِ له خۆپاگری وَالصَّلَاةَ و نوێژ

وَأَنهَآ و بیگومان ئه وه یان لَكَبِيرَةً (کارئیک) گه وره و گرانه إِلَّا ته نها عَلَى بۆ الْخَاشِعِينَ ملکه چ و خۆبه که مزنان (نه بیّت) (٤٥)

الَّذِينَ ئه وانه ی یَظُنُّونَ هه ر ئه وگومانه یان هه یه أَنَّهُمْ که ئه وان مُلَاقُوا گه یشته ی رَبِّهِمْ پهروه ردگاریان وَأَنَّهُمْ و که ئه وان

إِلَيْهِ هه ر بۆلای ئه و رَاجِعُونَ گه راوه ن (٤٦) يَابَنِي ئه ی نه وه کانی إِسْرَائِيلَ ئیسرائیل اذْكُرُوا یادکه نه وه

نِعْمَتِي نعيمه ت و چاکه ی من الَّتِي ئه وه ی أَنْعَمْتُ چاکه م باراند عَلَيْكُمْ به سه رتان وَأَيَّ و ئه وه ی که من

فَضَّلْتُكُمْ رَئِز و فه زلی ئیوه م دا بوو عَلَى به سه ر الْعَالَمِينَ هه مو عالمه کان (٤٧) وَاتَّقُوا و پارێزکاری بکه ن و بترسن له

يَوْمًا پوژئیک لَا تَجْزِي سزاو پاداشت نادری نَفْسُ (هه یچ) نفس و که سیک عَنْ له جیاتی نَفْسٍ (هه یچ) نفسی تر

شَيْئًا (هه یچ) شتیک وَلَا يَقْبَلُ و قبول ناکریت مِنْهَا لِي شَفَاعَةً (هه یچ) تکا کریه ک وَلَا يُؤْخَذُ و وه رناگیرئ مِنْهَا لِي

عَدْلٌ (هه یچ) به رامبه ریک وَلَا هُمْ و نه ئه وانیش يُنصَرُونَ یاریده ده درین وسه رده خرین (٤٨) وَإِذٍ (بیربکه نه وه) کاتی

نَجَّيْنَاكُمْ ده ربا زمانکردن مِّنْ له آلِ فِرْعَوْنَ دار و ده سته ی فیرعون یَسْؤُمُونَكُمْ بیّتان ده چیژن سُوءَ خراپترینی

الْعَذَابِ عه زاب و ئه شکه نه جه يَذْبَحُونَ ژیر سه رپړینیان ده خست أَبْنَاءُكُمْ کوره کانتان وَيَسْتَخِينُونَ وه زیندوی ده یانه یشته وه

نِسَاءَكُمْ ئافره ته کانتان وَفِي ذَلِكُمْ و له مه شدا هه یه بَلَاءٌ به لاو تا قیکردنه وه یه ک مِّنْ له رَبِّكُمْ پهروه ردیگارتانه وه

عَظِيمٌ زور گه وره و مه زن (٤٩) وَإِذٍ و (بیربکه نه وه له نعيمه ته کانمان) کاتیک فَرَقْنَا لیکمانکرده وه و له تمانکرد بِكُمْ به نگو

الْبَحْرِ ده ریا به که فَأَنْجَيْنَاكُمْ جا ده ربا زمانکردن وَأَعْرَفْنَا و خنکاندمان آلِ فِرْعَوْنَ داروده سته ی فیرعه ون

وَأَنْتُمْ له کاتیک ئیوه تَمْطَرُونَ ته ماشاتان ده کرد (٥٠) وَإِذٍ و کاتی وَاعِدْنَا به ئین و واده ماندا به مُوسَى موسا أَرْبَعِينَ چل

لَيْلَةً شَهْوَانٌ ثُمَّ پاشان اَخَذْتُمْ - الْعِجْلَ گولکه که تان - کرده (په رستراو) مِنْ له بَعْدِهِ دواى ئه و وَأَنْتُمْ له بَارِيكَا ئِيَّوَه

ظَالِمُونَ سته مكاربوون (۵۱) ثُمَّ پاشان عَفَوْنَا خَوْشبووین عَنكُمْ لَيْتَانِ مِنْ له بَعْدِ پاش ذَلِكَ ئه وِيان لَعَلَّكُمْ به لكو

تَشْكُرُونَ شوكرانه بژیری بکه ن (۵۲) وَإِذْ و كَاتِي آتَيْنَا هَيْنَامَانَ وَ دَامَانَ به مُوسَى مُوسَا الْكِتَابَ كِيتَابِي ته وِرات

وَالْفُرْقَانَ وَ ئه وِى كِيتابه ي (لِيَكْجِيَاكه ره وِى حَق وَ ناحه قه) لَعَلَّكُمْ به لكو تَهْتَدُونَ رَيْنَمُونِي وه رېگرن وَ رِي حَق بگرنه به ر (۵۳)

وَإِذْ وَ كَاتِي قَالَ - مُوسَى مُوسَا - گوئی لِقَوْمِهِ به كه س وَ نه ته وِى كه ي يَا ئه ي قَوْمِ نه ته وِى وكه سه كانم إِنَّكُمْ به راسْتِي ئِيَّوَه

ظَلَمْتُمْ سته متان كرده له أَنْفُسَكُمْ خَوْتَانِ بِاتِّخَاذِكُمْ به (به په رستراو) دَانَانْتَانِ بُو الْعِجْلَ گولکه كه

فَتُوبُوا ده ي بگه رېنه وِى و توبه بکه ن إِلَى بُو بَارِيكُمْ خولقېنه رتان (كه دروستكراوه كاني به ريبه له لاسه نگی) فَاقْتُلُوا جا بكوژن

أَنْفُسَكُمْ خَوْتَانِ ذَلِكَ ئه وِى خَيْرٌ چاكتره لَكُمْ بُوْتَانِ عِنْدَ لای بَارِيكُمْ خولقېنه رتان فَتَابَ عَلَيْكُمْ ئه وِى ته وِى وه رگرت لَيْتَانِ

إِنَّهُ هُوَ به راسْتِي ئه وِى هه رخو ي التَّوَابُ ئِيْجگار توبه وه رگري الرَّحِيمُ ئِيْجگار مېهره باني به خشنديه (۵۴) وَإِذْ وَ كَاتِي قُلْتُمْ گوْتتان

يَا ئه ي مُوسَى مُوسَا لَنْ تُؤْمِنَ هه رگيز بړوا ناهي نين لَكَ بُوْت حَتَّى هه تاكوو نَرَى ده بينين اللّٰهَ خودا جَهْرَةً به ديار وئاشكراي

فَأَخَذْتُمْ ئه وِى بوو بردني (لِيِيدَانِ) الصَّاعِقَةُ تريشقه وَأَنْتُمْ له كَاتِي ئِيَّوَه تَنْظُرُونَ ته مه شاتان ده كرد (۵۵) ثُمَّ پاشان

بَعَثْنَاكُمْ زيندومان كرده وِى مِنْ له بَعْدِ پاش مَوْتَكُمْ مردنتان لَعَلَّكُمْ به لكو تَشْكُرُونَ سوپاسگوزاري بکه ن (۵۶)

وَوَضَعْنَا وَ كرمانه سي به ر عَلَيْكُمْ به سه رياندا الْغَمَامَ هه ور وَأَنْزَلْنَا وه دامانه زاند عَلَيْكُمْ به سه رتان الْمَنِّ گه زو

وَالسَّلَوى وَ په له وِى شه لاقه كُلُوا بخو ن مِنْ له طَيِّبَاتٍ خو ش وَ چاكه كاني مَا ئه وِى رَزَقْنَاكُمْ پي ماندا بوون له رزق وَ رُوِي

وَمَا ظَلَمُونَا وَ سته ميان له ئيمه نه كرد وَلَٰكِنْ به لكو كَانُوا أَنْفُسَهُمْ هه ر له خو يان يَظْلِمُونَ سته ميان ده كرد (۵۷) وَإِذْ وَ كَاتِي

قُلْنَا گوتمان اَدْخُلُوا بچه ناو هَذِهِ ئه م الْقَرْيَةَ شار وَ دييه فَكُلُوا جا بخو ن مِنْهَا لِي حَيْثُ چو نتان شِئْتُمْ وِست

رَغَدًا به تير وَ ته سه لي وَ خو شى وَ اَدْخُلُوا وَ بچه ناو الْبَابَ ده رگا كه سُبَدًا به سوژده وِى وَ قُولُوا وَ بَلَيْنَ

حِطَّةٌ حِطَّةٌ (داوه‌ی گوناچه کانمان) تَغْفِرْ خُوش ده‌بین لَكُمْ بۆتان له خَطَايَاكُمْ تَاوانه کانتان

وَسَنَزِيدُ و به‌دلتیایی له‌ئاینده زیتیر ده‌دهینه الْمُحْسِنِينَ چاکه کاران (٥٨) فَبَدَّلَ -هه‌ر زوو الَّذِينَ ئه‌وانه‌ی

ظَلَمُوا سته‌میانکرد -گۆریانه‌وه قَوْلًا وته‌یه‌ک غَيْرَ غه‌یری الَّذِي ئه‌وه‌ی قِيلَ گوترا‌بوو لَهُمْ پێیان فَأَنْزَلْنَاهَا داما‌نبه‌زاند

عَلَى به‌سه‌ر الَّذِينَ ئه‌وانه‌ی ظَلَمُوا سته‌میانکرد‌بوو رِجْزًا عه‌زابیک مِّنَ له السَّمَاءِ ئاسمانه‌وه بِمَا به‌وه‌ی

كَانُوا يَفْسُقُونَ ده‌رده‌چوون (له‌ فه‌رمانی خودا و فاسق ده‌بوون) (٥٩) وَإِذْ و کاتیک اسْتَسْقَى داوای ئاوی کرد مُوسَى موسا

لِقَوْمِهِ بۆ نه‌ته‌وه‌که‌ی فَقُلْنَا ئه‌وه‌بوو گوتمان اضْرِبْ لێده بَعْصَاكَ به‌ داره‌که‌ت له الْحَجَرِ به‌رده‌که

فَافْجَرَتْ ئه‌وسا ته‌قیه‌وه و هه‌لقولا مِنْهُ لِي اثْنَا عَشَرَ دوازده عَيْنًا چاوگه وکانی قَدَعِمَ - کُلُّ گشت

أَنَاسٍ خه‌لک‌یک -زانی و ناسی مَشْرَبُهُمْ لِيخْوَرة (کانیه‌که‌ی) خۆیان كُلُّوا بخۆن وَاشْرَبُوا وبخۆنه‌وه مِنْ له رِزْقٍ رزق وپۆزی

اللَّهِ خودا وَلَا تَعْتَوْا وبلّومه‌که‌ن خرابه‌کاری فِي له الْأَرْضِ زه‌وی مُفْسِدِينَ خرابه‌کارانه (٦٠) وَإِذْ و کاتی قُلْتُمْ وتتان

يَا مُوسَى ئه‌ی موسا لَنْ نَصْبِرَ چیتەر ئارام ناگرین عَلَى له‌سه‌ر طَعَامٍ وَاحِدٍ یه‌ک جوور خواردن فَادْعُ جا بپاریوه لَنَا بۆمان له

رَبِّكَ په‌روه‌ردیگارت يُخْرِجْ ده‌رییئێ لَنَا بۆمان بِمَا له‌وه‌ی تَنْبِتُ ده‌پروئێئێ الْأَرْضِ زه‌وی مِنْ له بَقْلِهَا سه‌وزه و پاقله‌مه‌نی

وَقَتَائِبَهَا و تروزی و خیا‌ری وَفُومَهَا و سیری وَعَدَسِهَا و نیسکی وَبَصْلِهَا پیازی قَالَ گوئی اَسْتَبْدِلُونَ ئایا ده‌گۆرنه‌وه

الَّذِي هُوَ ئه‌وه‌ی خۆی اُدْنِي نزم و که‌م به‌هاتره بِالَّذِي به‌رامبه‌ر ئه‌وه‌ی هُوَ ئه‌و خَيْرٌ چاکتره اهْبِطُوا ده‌شو‌رپه‌نه‌وه خوارئ بۆ

مِصْرًا شاریک فَإِنَّ ئه‌وه بی‌گومان لَكُمْ بۆتان هه‌یه مَا ئه‌و شته‌ی سَأَلْتُمْ داواتانکرد وَضُرِبَتْ ودرای عَلَيْهِم به‌سه‌ریاندا

الدِّلَّةُ ژێرده‌سته‌یی وریسوايِ وَالْمَسْكَنَةُ و نه‌داری و هه‌ژاری وَبَاءُوا و گه‌رانه‌وه و ده‌ستیانه‌که‌وت بِغَضَبٍ قین و خه‌شم مِّنَ له

اللَّهِ خوداوه ذَلِكَ ئه‌وه بِأَنَّهُمْ به‌ (هۆی) ئه‌وه‌ی كَانُوا يَكْفُرُونَ کوفریان ده‌کرد بِآيَاتٍ به‌ ئایه‌ته‌کانی اللَّهِ خودا

وَيَقْتُلُونَ ده‌کوژن النَّبِيِّينَ پیغه‌مبه‌ران بِغَيْرِ الْحَقِّ به‌ناحه‌ق ذَلِكَ ئه‌وه‌ش بِمَا به‌ (هۆی) ئه‌وه‌ی عَصَا سهر‌پێچیان کرد

وَكَانُوا يَعْتَدُونَ و دهستدریژیان ده کرد (۶۱) إِنَّ بَيِّغُومَانَ الَّذِينَ تَهَوَانَهی آمَنُوا بِرَوَايَان هِيَاوَه وَالَّذِينَ وَتَهَوَانَهی

هَادُوا يَهُودُ بَوون وَالنَّصَارَى و گاور (مهسیحی) هکان وَالصَّابِئِينَ صابیئهکان مَنْ ههر کهسیک آمَنَ باورِی هیئنا بیئت

بِاللَّهِ بهخودا (ی تاک و تهنها) وَالْيَوْمَ وِرْوْزِی الْآخِرِ دَوایِ وَعَمِلَ وکردِی کاری صَالِحًا چاکه فَلَهُمْ تَهوه بَوَیان ههیه

أَجْرُهُمْ پاداشتیان عِنْدَ لای رَبِّهِمْ پهروهردگاریان وَلَا خَوْفٌ وَهترسیک نیه عَلَیْهِمْ لهسهریان وَلَا هُمْ و نه تَهوانیش

يَحْزَنُونَ خه مبار دهبن (۶۲) وَإِذْ و کاتیک أَخَذْنَا وَهرمانگرت مِثَاقَكُمْ بهلَین و پهیمانتان وَرَفَعْنَا وَبهر زمانکردهوه

فَوْقَكُمْ بهسهرتان الطُّورَ کِیوی طورِ خُذُوا ده وهگرن مَا تَهوهی آتَيْنَاكُمْ پیماندا بَوون بِقُوَّةٍ بهتوندی وَادْكُرُوا ویا دکه نهوه

مَا تَهوهی فِيهِ تِیادیاه لَعَلَّكُمْ بهلکو تَتَّقُونَ لهخوداترس و وپارِیزکار دهبن (۶۳) ثُمَّ پاشان تَوَلَّيْتُمْ پشنتان تیکرد مِّنْ له

بَعْدَ دَوایِ ذَلِكَ تَهمه فَلَوْلَا جائه گهر - فَضْلٌ فهزل و چاکه ی اللّهِ خودا - نه بوا عَلَیْكُمْ بهسهرتان وَرَحْمَتُهُ لهگهل مبهره بانی تَهو

لَكُنْتُمْ تَهوه بهدنیایی ئیوه - مِّنْ له الْخَاسِرِينَ زیانمندان - ده بَوون (۶۴) وَلَقَدْ و بیگومان عَلِمْتُ زانیوتان و ناسیوتانه

الَّذِينَ تَهوانهی اعْتَدُوا دهستدریژیان کرد مِنْكُمْ لهنگو فِي له (پوْزِی) السَّبْتِ شهمه فَقُلْنَا تَهوه بوو گوتمان لَهُمْ پِیْیان

كُونُوا ببنه قِرْدَةً مهیمونانیکی خَاسِئِينَ دورخراو و ریسوا کراو (۶۵) جَعَلْنَاهَا جا تَهمه مان کرده نَكَالًا سزا و پهنْدیک

لَمَّا بُو تَهوهی بَيْنَ يَدَيْهَا (لهپیشیان) وَمَا و تَهوهی خَلْفَهَا دَوایِ تَهوان وَتَمَوْزْگاریهک (بی)

لِلْمُتَّقِينَ بُو لهخوداترس وپارِیزکاران (۶۶) وَإِذْ و کاتی قَالَ - مُوسَى موسا - گوئی لِقَوْمِهِ به نه تهوه که ی إِنَّ بهدنیایی

اللّهِ خودا يَا مُرْكُ فهرانتان پیدهکات أَنْ که تَذَبُّحُوا سهریپن بَقَرَةً گولکیک قَالُوا گوتیان

اتَّخَذْنَا هُزُوءًا (نایا گالتهمان پیدهکه ی) قَالَ گوئی أَعُوذُ په نادهخوازم بِاللّهِ به خودا أَنْ که أَكُونُ - مِّنْ له

الْجَاهِلِينَ نهزان و نه فامان - بَم (۶۷) قَالُوا گوتیان ادْعُ بانگ بکهو بپاریوه لَنَا بۆمان له رَبِّكَ پهروهردیگارت يٰبِیْنَ پوون بکاتهوه

لَنَا بۆمان مَا هِيَ تَهوه چی یه (وچونه) ؟ قَالَ گوئی إِنَّهُ بیگومان (پهروهردیگار) يَقُولُ دهفه رموی إِنَّهَا بهدنیایی تَهوه

بَقْرَةُ گولکيکه لَا فَارِضُ نه پيره وَلَا بَكْرٌ ونه پارينه يه عَوَانُ و ميانه سآله بَيْنَ ذَلِكَ له نيوانيان فَاَفْعَلُوا دهی بيکهن (دواى مه خهن)

مَا نه وهی تَوَمَّرُونَ فه رمانتان پیده کړئ (٦٨) قَالُوا گوتيان ادْعُ بانگ بکهو بپارپوه لَنَا بۆمان له رَبِّكَ پهروه رديگارت

بَيْنَ رُونبکاته وه لَنَا بۆمان مَا چي يه لَوْنَهَا رهنګه کهی قَالَ گوئی اِنَّهُ نهو يَقُولُ ده لیت اِنَّهَا بَقْرَةٌ گولکيکه صَفْرَاءُ زهرده

فَاعِءُ تُوخیکه لَوْنَهَا رهنګه کهی تَسْرُ شاد ده کات النَّاطِرِينَ ته مه شاکه ره کان (٦٩) قَالُوا گوتيان ادْعُ بانگ بکهو بپارپوه

لَنَا بۆمان له رَبِّكَ پهروه رديگارت بَيْنَ روون بکاته وه لَنَا بۆمان مَا هِيَ نه وه چی يه (وچونه) ؟ اِنَّ به پاستی الْبَقَرِ مانگان

تَشَابَهَ ليکده چن عَلَيْنَا له لآمان وَاَنَا وه بيگومان ئيمه اِنْ گهر شَاءَ - اللَّهُ خودا - بيه ویت

لَمُهْتَدُونَ ههر ويکه و تووین و ريناس بوین (٧٠) قَالَ گوئی اِنَّهُ به دلنیا ي نهو يَقُولُ ده لیت اِنَّهَا بيگومان نه وه بَقْرَةٌ مانګايه که

لَا ذَلُولُ نه زه ليلکراوه تَبِيرُ بکيلی الْأَرْضُ خَاک و نه ئاوديری - الْحَرْثُ کشتوکالیش - ده کات مُسَلَّمَةٌ بى عه يه

لَا شِيَةَ (هيچ) په له يه کی نيه فِيهَا تيايدا قَالُوا گوتيان الْآنَ ئا ئا ئيست جِئْتَ - بِالْحَقِّ حَقَّت - هَيِّنَا فَذَبْحُوهَا نه وسا سهريان بری

وَمَا كَادُوا و (هيشتاش) خهريك بوون - يَفْعَلُونَ وا (-نه) کهن (٧١) وَاِذْ و کات قَتَلْتُمْ کوشنتان نَفْسًا نه فسئک

فَادَارَأْتُمْ جا خوټان هه شاردا فِيهَا تيايدا وَاللَّهُ و خوداش مَخْرَجُ ده رخه ری مَا نه وه يه که كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ده تانشارده وه (٧٢)

فَقُلْنَا جا گوتمان اضْرِبُوهُ لبي بدن بَعْضَهَا به به شیکي (مانګا سه رپراوه که) كَذَلِكَ ئاوا يُحْيِي - اللَّهُ خودا - زيندوو ده کاته وه

الْمَوْتِ مردوان وَيُرِيكُمْ و نيشانی ئيوه ده دات آيَاتِهِ ثايهت و به لڼګه دياره کانی خوئی لَعَلَّكُمْ به لکو تَعْلَمُونَ تيده گهن و پیده گهن

(٧٣) ثُمَّ پاشان قَسَتْ رهق بوو قُلُوبُكُمْ دله کانتان مِّنْ بَعْدِ له دواى ذَلِكَ نه وه دا فِيْهَا جا نه وان (دلّه کانتان)

كَالْجَارَةِ وهک به رد وان اَوْ يان اَشَدُّ قَسْوَةً گه ليک ره قتره وَاِنَّ و به دلنیا ي مِّنْ له الْجَارَةِ به رده کاندا هه يه لَمَّا ئى وَا

يَتَفَجَّرُ ده ته قيتته وه و هه لده قوئی مِنْهُ لبي الْاَنْهَارُ روبره کان وَاِنَّ و بيگومان مِنْهَا له وان هه يه لَمَّا نه وهی

يَشَقُّ لَهت لهت ده بئيت فَيَخْرُجُ جا ده رده چی مِنْهُ لبي الْمَاءُ ئا وَاِنَّ وه به پاستی مِنْهَا له وان هه يه لَمَّا ئى وَا يَهْبُطُ داده به زيت

مِنْ لَهُ خَشْيَةُ اللَّهِ خُودَا وَمَا اللَّهُ وَهُوَ خُودَا - بِغَافِلٍ بِي نَاگاو غافل - نيه عَمَّا لَهُوَي تَعْمَلُونَ نِيَّوَه ده يکهَن (۷۴)

أَفَتَطْمَعُونَ أَيَا چاوتان لهو هيه أَنْ كِه يَوْمِنَا بَرُوا بهيَن لَكُمْ بۆتان وَقَدْ له کاتي به دنيایي و تحقيق كَانَ فَرِيقٌ کۆمه لیک

مِنْهُمْ لهوان يَسْمَعُونَ ده يانبيست کَلَامَ قسه ي اللَّهُ خُودَا ثُمَّ پاشان يَحْرِفُونَهُ ده ستکاريان ده کرد مِنْ له بَعْدَ مَا پاش نهو ه ي

عَقْلُوهُ تِي گه يشتبون وَهُمْ وَهوانيش يَعْلُونَ ده يانزاني (۷۵) وَإِذَا وَ کاتي لَقُوا (ده گه شتنه) الَّذِينَ نهوانه ي

آمَنُوا بَرَوَيان هي نابوو قَالُوا (ده يان گوت) آمَنَّا نِيَّمه بَرَوامان هي نا و بَرَوادارين وَإِذَا وَ کاتي خَلَا - بَعْضُهُمْ هه نديکيان - تهنيا ده بون

إِلَى بۆ بَعْضٍ هه نديک قَالُوا (ده يانگوت) اتَّخَذْتُمُهَا ناياسيان بۆ ده کهَن بِمَا بهو ه ي فَتَحَ کريدتيه وه اللَّهُ خُودَا

عَلَيْكُمْ بۆتان (واته باسي کردوه و ناشکرای کردوه ده رباره ي پيغه مبه ر) لِيَحْجُوكُمْ بِهِ تاکو بي کهَن به به لگه و حوجه ت به سه رتان

عِنْدَ لای رَبِّكُمْ په روه رديگارتان أَفَلَا تَعْقِلُونَ نايَا تينگهَن و هوش ناکهَن (۷۶) أَوَلَا يَعْلُونَ نايَا نازانن أَنْ كِه به دنيایي

اللَّهُ خُودَا يَعْلَمُ ده زانيت مَا هه ر شتيکک که يَسْرُونَ ده يشارنه وه (وهک نه يني و سر له نيوان خويان ده يهي لنه وه) وَمَا وَ هه ر چيش

يَعْلُونَ ناشکرای ده کهَن (۷۷) وَمِنْهُمْ وه تياندا هه يه أُمِّيُونَ نه خوينده وارانيکن لَا يَعْلُونَ شَي نازانن له

الْكِتَابَ کتيبه که (ته ورات) إِلَّا جگه له أَمَانِيَّ چه ند ناواتيک وَإِنْ هُمْ إِلَّا وَ نهوان تهنيا يَطْنُونَ گومان ده کهَن (۷۸)

فَوَيْلٌ واوه يلا لِلَّذِينَ بۆ نهوانه ي يَكْتُبُونَ ده نوسن الْكِتَابَ کتيب بِأَيْدِيهِمْ به ده سته کانيان ثُمَّ پاشان يَقُولُونَ ده لَين هَذَا نه مه

مِنْ لَهُ عِنْدَ لای اللَّهِ خُودا وه لِيَشْتَرُوا تا بکړن و ده ستيان که وي بِهِ يِي ثَمَّنًا پاره و نرخيکي قَلِيلًا که م فَوَيْلٌ جا واوه يلا

لَهُمْ بۆيان مِمَّا لهو ه ي كَتَبَتْ نوسيويه تي أَيْدِيهِمْ ده سته کانيان وَوَيْلٌ و واوه يلا لَهُمْ بۆيان مِمَّا لهو ه ي يَكْسِبُونَ به ده ستي دينن

(۷۹) وَقَالُوا وگوتيان لَنْ تَمْسَنَا هه رگيز به رمان ناکه وي النَّارُ ناگر إِلَّا مه گه ر أَيَّامًا رۆژانيکي مَعْدُودَةً ٭ ژماردراوی که م

قُلْ بَلَى اتَّخَذْتُمْ نايَا وه رتا نگرتوه عِنْدَ اللَّهِ لای خُودَا عَهْدًا به لَين و په يمانتيک ؟ فَلَنْ يُخْلِفَ نه وسا هه رگيز ناشکيني اللَّهُ خُودَا

عَهْدُهُ په يمانه که ي أَمْ يان تَقُولُونَ ده لَين عَلَى به سه ر (به ده م) اللَّهُ خُودَا وه مَا شتيک که لَا تَعْلُونَ نايانن (۸۰)

يَلَىٰ مَنْ هَرَكَسَى كَسَبَ به دهستی هیځاییت سیئۀ خرابه یه ک وَأَحَاطَتْ بِهِ - خَطِئْتُهُ و تاوانه که ی - گه مارؤی داوه

فَأُولَٰئِكَ ثَوَاهُ أَصْحَابُ يَارُويَاوهی النَّارِ نَگَرَن هُم خَوَّيَان فِيهَا تَيَايِدَا خَالِدُونَ هه تاهه تا ماوهن (۸۱)

وَالَّذِينَ وَثَّوَاهُی آمَنُوا بِرُويَان هينَاوه وَعَمِلُوا وَكَرْدُوويَانَه الصَّالِحَاتِ چا که کان أُولَٰئِكَ ثَوَاهُ يَارُويَاوهی

الْجَنَّةِ به هه شتن هُم خَوَّيَان فِيهَا تَيَايِدَا خَالِدُونَ هه تاهه تا ماوهن (۸۲) وَإِذْ وَكَانَ أَخَذْنَا وَهْرْمَانْغَرْت مِيثَاقَ وَادِهِ وَبِئْسَى

بَنِي نَهْوَهی إِسْرَآئِيلَ يَغْقُوبَ (که) لَا تَعْبُدُونَ نه په رستن (شتيک) إِلَّا جِغْهَ لَهُ اللَّهُ خُودَا وَبِأَلْوَالِدَيْنِ وَبُوَاوَانْتَان (دایک و باوک)

إِحْسَانًا (چا که کاربن) وَذِي وَ (چا که کاربن بُو) خَاوَهْن الْقُرْبَىٰ نَزِيكِي وَخَرْمَآيَه تِي وَآلِيتَامِي وَهَتِيوُو وَالْمَسَآكِينِ وَدَه سَتُكُورْتَه كَان

وَقُولُوا وَبَلَيْنَ لِلنَّاسِ به خه لک حُسْنًا (قه سی) چَاكْ وَأَقِيمُوا وَرِيكْ وَپِيكْ دَامَه زَرَيْنِ الصَّلَاةَ نُوْثِرْ وَأَتُوا وَبَيْنَ

الزَّكَاةَ زَه كَات وَخُوبَا كُورْدَنَه وَه ثُمَّ پَاشَان تَوَلَّيْتُمْ پِشْتَان تِي كُورْد إِلَّا تَهْنَهَا قَلِيلًا كَه مِيكْ مِّنْكُمْ لَه نِگُو (نه بیت)

وَأَنْتُمْ لَه وَكَاتَهی ئِيوَهش مُعْرِضُونَ پِشْت تِي كَه رَن (۸۳) وَإِذْ وَكَانَ أَخَذْنَا وَهْرْمَانْغَرْت مِيثَاقَكُمْ بِه يِمَان وَبِئْسَى كَانْتَان

لَا تَسْفِكُونَ به نَاحَق نَارِيژَن دِمَاءَكُمْ خُوِيِي خُوْتَان وَلَا تُخْرِجُونَ وَدَه رَنَاكَه أَنْفُسَكُمْ خُوْتَان (به كُتْر) مِّنْ لَّهِ

دِيَارِكُمْ مَال وَحَالِي خُوْتَان ثُمَّ پَاشَان أَقْرَرْتُمْ دَانْتَان پِيْدَانَا وَأَنْتُمْ لَه حَالِيك ئِيوَه تَشْهَدُونَ شَايَه تِي ثَهْوَه (۸۴) ثُمَّ پَاشَان

أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ ئِيوَه هَه رَنَاهُ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ خُوْتَان (به كُتْر) - دَه كُورْن وَتُخْرِجُونَ - فَرِيْقًا وَكُومَه لِيك

مِّنْكُمْ لَه خُوْتَان - دَه رَدَه كَه ن (شَارِبَه دَه ر دَه كَه ن) مِّنْ لَّهِ دِيَارِهِمْ مَال وَحَالِيَان تَظَاهَرُونَ پِشْتِي يَه كَدَه گَرَن عَلَيْهِمْ لَه سَهْرِيَان (دُرْيَان)

بِالْإِيمَانِ به گُونَاخ وَتَاوَانِ وَالْعُدْوَانِ وَدُورْمَنْدَارِي وَدَه سْتَدْرِيژِي وَإِنْ وَئَه گَه رَ يَأْتُوكُمْ بَيْنَهُ لَاتَانِ أَسَارِيْ به دَه سْتَبَه سَهْرِي

تَفَادُوهُمْ ثَهْوَه فَيِدِيَهی دَه دَه ن بُوِيَان (تَا لَه دَه سْتَبَه سَهْرِي دَه رِيَان كَه ن) وَهُوَ لَه كَاتِي ثَهوُ مُحَرَّمٌ حَهْرَامْ كَرَاوَه عَلَيْهِمْ لَه سَهْرَتَان

إِخْرَاجَهُمْ دَه رِبَه دَه ر كُورْدِيَانِ أَفْتُوْمُنُونَ ثَايَا بِرُويَادِيْنِ بِيْعَضُ به هَه نَدِيكِي الْكِتَابِ كُتَيْبَ (تَهْوَرَات)

وَتَكْفُرُونَ وَكُوفَر وَبِيْ بَاوَهَارِي دَه كَه ن بِيْعَضُ به هَه نَدِيكِي فَمَا جَزَاءُ جَانِيَه سَزَاي مِّنْ ثَهو كَه سَهی يَفْعَلُ ذَٰلِكَ وَدَه كَات

مِنْكُمْ لَهُ نَكُو إِلَّا تَنْهَا خِزْيُ شَهْرَمَه زَارِي فِي لَهُ الْحَيَاةِ ثِيَانِي الدُّنْيَا دُونِيَادَا وَيَوْمَ وَرُؤْيَى الْقِيَامَةِ قِيَامَت و هه نسانه وه

يُرْدُونَ ده گيردريته وه إِلَى بُو أَشَدَّ توند تريي الْعَذَابُ تَشَكُّه نجه و عه زاب وَمَا لِلَّهِ وَه خودا (هيج) بِغَافِلٍ بِي نَاگَا نيه عَمَّا له وهی

تَعْمَلُونَ ده يکهَن (٨٥) أَوْلَئِكَ الَّذِينَ تَهْوَانَهُن تَهْوِي اشْتَرُوا كَرِيوَانَه الْحَيَاةِ ثِيَانِي الدُّنْيَا دُونَا بِالْآخِرَةِ به ثِيَانِي دَوَايِ

فَلَا يُخَفِّفُ جَا سَوَك نَاكْرِيَت عَنْهُمْ لَيِيَان الْعَذَابُ تَشَكُّه نجه و عه زاب وَلَا هُمْ وَه تَهْوَانِيَش يُنْصَرُونَ سه رده خريتن (نه جات ده درين)

(٨٦) وَلَقَدْ بَيَّغُمَان وَ به تحقَّق آتَيْنَا به خشيمانه مُوسَى مُوسَا الْكَتَابَ كِيَتَابِي تَهْوِرَات وَقَفَيْنَا وَ وه دَوَايِ يَه كترمان خستن

مِنْ لَهُ بَعْدِهِ پَاش تَهو بِالرُّسُلِ به پيغه مبه ران و به خشيمانه عِيسَى عِيسَايِ ابْنِ كُورِي مَرْيَمَ مَهْرِيَه

الْبَيِّنَاتِ به لگه و و موعجزاته رُون و تاشكراكان وَأَيَّدْنَاهُ وَ پَالِشْتَمَانَكْرِد بَرُوحُ الْقُدُسِ به رُوحِي قُودَس (جبريل)

أَفْكَلَهَا جَا هَر جَارِي جَاءَ كُرْمُ بُوْتَان هَات رَسُولُ پيغه مبه رِيك بِمَا به وهی كه لَا تَهْوِي -

أَنْفُسُكُمْ خُوْتَان وَ نه فستان -حه زِي لِيَنَاكَات اسْتَكْبَرْتُمْ تَهو خُوْتَان به گه ورده دانا فَفَرِيقًا جَا كُومَه لِيَكْتَان كَذَّبْتُمْ به درودانا

وَفَرِيقًا وَكُومَه لِيَكِيَش تَقْتُلُونَ ده كوژن (٨٧) وَقَالُوا وَگُوتِيَان قُلُوبُنَا دَلَه كَانْمَان غُلْفٌ لَه نَاوِپَه رده يه بَلْ به لكو

لَعَنَهُمْ لَه عَنَه تِي لِيَكْرِدُونَهو (ده رِيكردوون له به زه ي و ميه ره بَانِي) اللَّهُ خُودَا بِكُفْرِهِمْ به هُوِي كُوفِر و بِي نَمَه كِيَان فَقَلِيلًا جَا كه ميک

مَا يُؤْمِنُونَ بِرُوهَا نَاهِيْن (يَان كه ميكيان نه بِي بِرُوهَا نَاهِيْن يَان كه ميكن تَهْوِي بِرُوهَا دِيْن) (٨٨) وَلَمَّا وَ كَاتِيك جَاءَهُمْ بُوِيَان هَات

كِتَابٌ كَتِيْبِيك مِنْ لَهُ عِنْدِ لَايِ اللَّهُ خُودَا وَه مُصَدِّقٌ به پاستدانه رِ بَمَا بُوْتَه وهی مَعَهُمْ لَيَان (بوو)

وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ وَ تَهوَان لَه پيشاندا يَسْتَفْتِحُونَ سه ركه و تنيان ده خواست عَلَى به سه ر الَّذِينَ تَهْوَانَهی كَفَرُوا كَافِرِيُون

فَلَمَّا جَا كَاتِي جَاءَهُمْ بُوِيَان هَات مَّا تَهْوِي عَرَفُوا ده يانناسي كَفَرُوا باوه رِيَان نه كَرِد وَكُوفِرِيَان كَرِد بِه يِي

فَلَعْنَةُ جَا لَه عَنَه ت و ده رِكراوِي لَه ره حمه ت يِ اللَّهُ خُودَا عَلَى بُو سه ر الْكَافِرِينَ كَافِرَه كَان (٨٩) بِئْسَمَا خِرَاطَرِيْن شْتَه

اشْتَرُوا (فروشتويانه) بِه يِي أَنْفُسَهُمْ خُوِيَان أَنْ كه يَكْفُرُوا كُوفِر ده كهَن بِمَا به وهی أَنْزَلَ - اللَّهُ خُودَا - دايبه زاندوه

بَغْيًا بِهِ زُورٌ (وچه سودی) اَنْ كه يُنْزَلَ - اللَّهُ خودا (-دابه زئی) من له فَضْلِهِ چاكه و فه زئی خوی عَلَى به سهر مَنْ هه ركه سئ

يَسَاءُ بِيَهُوَيْتَ مِنْ له عِبَادِهِ بهنده كانى فَبَاءُوا به ده ستیان هینا بِغَضَبٍ رِق و خه شم عَلَى له سهر غَضَبٍ رِق و خه شم

وَالْكَافِرِينَ وه بۆكفرانیش ههیه عَذَابٌ عه زاب وئه شكه نجهیه کی مُهِنٌ ریسواكه ر (۹۰) وَإِذَا و كاتى قِيلَ و ترا لَهُمْ پِیانی

آمَنُوا بروا بئین بِمَا به وهی أَنْزَلَ - اللَّهُ خودا - دایبه زاندوه قَالُوا (ده لئین) تَوَمَّنُ بروا دئینن بِمَا به وهی أَنْزَلَ دابه زئیراوه

عَلَيْنَا به سهرمان وَيَكْفُرُونَ وبروا ناهینن وکوفر ده كه ن بِمَا به ههر شتیک وَرَاءَهُ دواى ئه وه وَهُوَ له كاتى ئه وَ الْحَقُّ حه ققه

مُصَدِّقًا به راستدانه ره لَمَّا بۆ ئه وهی مَعَهُمْ لایانه قُلْ بَلَى فَلَِمَ جا بۆ تَقْتُلُونَ ده كوژن أَنْبِيَاءَ پیغه مبه رانی اللَّهُ خودا مِنْ له

قَبْلَ پِیشدا إِنْ ئه گهر كُنْتُمْ ئیوه - مُؤْمِنِينَ بروادار - بوون (۹۱) وَلَقَدْ و به تحقیق و دئیایى جَاءَكُمْ - مُوسَى موسا - هینای

بِالْبَيِّنَاتِ به لگه دیارو ئاشکرایه کان ثُمَّ پاشان اتَّخَذْتُمْ - الْعِجْلَ گۆلکه که تان - بۆخۆتان دیاریکرد (پهرستان) مِنْ له بَعْدِهِ دواى ئه و

وَأَنْتُمْ له كاتى ئیوه ظَالِمُونَ زالم و سته مكار بوون (۹۲) وَإِذْ و كاتى أَخَذْنَا وهرمانگرت مِيثَاقَكُمْ به لئین و پهیمانتان

وَرَفَعْنَا و بهر زمان کرده وه فَوْقَكُمْ له ژوور سه رتان الطُّورَ (کیوی) طور خُذُوا وهرگرن مَا هه رچی آتَيْنَاكُمْ بۆمان هیناون

بِقُوَّةٍ به توندی و به هیزه وه وَاسْتَمِعُوا و گوینگر بن قَالُوا گوئیان سَمِعْنَا بیستمان وَعَصَيْنَا و یاخی بوین وَأَشْرَبُوا وئاوئینه بوه فِي ناو

قُلُوبِهِمْ دله کانیان الْعِجْلَ گۆلکه که بِكْفَرِهِمْ به کوفریان قُلْ بَلَى بِئْسَمَا خرابترین شته يَأْمُرُكُمْ فه رمانتان بِهِ پى ده کات

إِيْمَانُكُمْ ئیماننه که تان إِنْ ئه گهر كُنْتُمْ ئیوه - مُؤْمِنِينَ ئیماندار (-بووین) (۹۳) قُلْ بَلَى إِنْ ئه گهر كَانَتْ - لَكُمْ بۆئیوه - بیت

الدَّارِ مالى الآخِرَةِ دوايى عِنْدَ لای اللَّهُ خودا خَالِصَةً به ته نهايى و به تايهت مِنْ دُونِ بئجگه له النَّاسِ خه ئک

فَتَمَنَّا دهی ئاوا ته خواز بن بۆ الْمَوْتِ مردن بکه ن إِنْ ئه گهر كُنْتُمْ صَادِقِينَ راستگو بن (۹۴) وَلَنْ يَتَنَوَّه و ئاوا ته خواز نابن

أَبَدًا هه رگیز بِمَا به هوئى ئه وهی قَدَّمْتُ پِیشوو کردوو یه تی أَيْدِيَهُمْ ده سته کانیان وَاللَّهُ و خوداش عَلِيمٌ زانایه

بِالظَّالِمِينَ به زالم و سته مكاران (۹۵) وَلَتَجِدَنَّهُمْ و به دئیایى ههر ده یانبینی أَرْضَ سوورترینی النَّاسِ خه ئکن عَلَى له سهر

حَيَاة (هەر) ژيانیک و **مِنْ** له **الَّذِينَ** ئەوانەى **أَشْرَكُوا** ھاوہێان داناو و موشرىک بوون **يُودُ** -

أَحَدُهُمْ (هەر) يەکیکیان - ئاواتەخوازە **لَوْ** ئەگەر بێتو **يَعْمُرُ** تەمەن درێژ بێت **أَلْفَ** ھەزار **سَنَةٍ** سال **وَمَا** - **هُوَ** وەئەویش

بِمُخْرِجِهِ نایلەقینى و لاينادات **مِنْ** له **الْعَذَابِ** عەزاب **أَنْ** کە **يَعْمُرُ** تەمەندرێژ بێت **وَاللَّهُ** و خودا **بَصِيرٌ** بینەرى تەواو

بِمَا بەھەر شتێ **يَعْمَلُونَ** ئەوان دەیکەن (٩٦) **قُلْ** بێ **مَنْ** ھەركەسى **كَانَ** **عَدُوًّا** دوژمن - بو بێت **لِجِبْرِيلَ** بۆ جبریل

فَإِنَّهُ ئەو ئەو **نَزَّلَهُ** دايبەزاندو **عَلَى** بۆ سەر **قَلْبِكَ** دلت **يَاذَنْ** بەئێزى **اللَّهُ** خودا **مُصَدِّقًا** بەراستدانەر **لِمَا** بۆ ئەو

بَيْنَ يَدَيْهِ لەپێش دەستی (پیشوو) **وَهْدَى** و ڕێنموى **وَبُشِّرَى** مژگینیە کە **لِلْمُؤْمِنِينَ** بۆ پرواداران (٩٧) **مَنْ** ھەر کەسێک

كَانَ - **عَدُوًّا** دوژمن - بوو **لِلَّهِ** بۆ خودا **وَمَلَائِكَتِهِ** و فریشتەکانى **وَرُسُلِهِ** و پەيامبەرانی **وَجِبْرِيلَ** و جبریل **وَمِيكَالَ** و میکال

فَإِنَّ ئەو بەدەلنیایى **اللَّهُ** خودا **عَدُوًّا** دوژمنە **لِلْكَافِرِينَ** بۆ کافران (٩٨) **وَلَقَدْ** بەدەلنیایى و بەتحقیق **أَنْزَلْنَا** دامانبەزاند

إِلَيْكَ بۆت **آيَاتٍ** چەندین ئایەت و بەلگەى **بَيِّنَاتٍ** ڕۆن و ئاشکرا **وَمَا يَكْفُرُ** وەبێباوەرى و کوفر ناکات **بِهَا** بێ **إِلَّا** تەنها

الْفَاسِقُونَ فاسق و (لەدین) دەرچووەکان (نەبێت) (٩٩) **أَوْ** ئایا **كُلَّمَا** ھەر جارێ **عَاهَدُوا** پەیمانیاندا **عَهْدًا** پەیمانیک

نَبَذَهُ واز (دین) **فَرِيقٌ** کۆمەلێک **مِنْهُمْ** لەوان **بَلْ** بەلکو **أَكْثَرُهُمْ** زۆربەیان **لَا يُؤْمِنُونَ** برۆ ناھێن (١٠٠) **وَلَمَّا** و کاتێ

جَاءَهُمْ بۆیان ھات **رَسُولٌ** پەيامبەرێک **مِّنْ** له **عِنْدِ** لای **اللَّهِ** خودا وە **مُصَدِّقٌ** بەراستدانەر **لِمَا** بۆ ئاوەى **مَعَهُمْ** لایانە

نَبَذَ وازیان لێھێنا **فَرِيقٌ** کۆمەلێک **مِّنْ** له **الَّذِينَ** ئەوانەى **أُوتُوا** **الْكِتَابَ** کتیبیان - پێدراوو **كِتَابَ** کتیبى **اللَّهِ** خودا

وَرَاءَ لە پشت **ظُهُورِهِمْ** پشتیان **كَانَهُمْ** وەک ئەوێ ئەوان **لَا يَعْلَمُونَ** نەزانن (١٠١) **وَاتَّبَعُوا** وەکەوتنە دواى **مَا** ئەوێ

تَتَلَوْا دەیانخویندووە **الشَّيَاطِينُ** شەیتانەکان **عَلَى** دەربارەى **مُلْكٍ** پادشایى و دەسەلاتدارى **سُلَيْمَانَ** سلیمان

وَمَا كَفَرُوا و کوفرى نەکردو **سُلَيْمَانَ** سلیمان **وَلَكِنَّ** بەلام **الشَّيَاطِينُ** شەیتانەکان **كَفَرُوا** کوفریان کرد **يَعْلَمُونَ** فێرى-

النَّاسَ خەلک - دەکەن **السَّحَرِ** سىحر و جادوو **وَمَا** لەگەل ئەوێ **أُنْزِلَ** دا بەزێرا **عَلَى** بەسەر **الْمَلَائِكِينَ** دوو فریشتەکە

بَابِلْ له بابل هَارُوتَ هاروت و مَارُوتَ و مَارُوتَ و مَائِعِلَّانِ وفیرناکهن مِنْ (هیچ) أَحَدٍ که سیک حَتَّى هه تا کو یَقُولَا نه لَین

إِنَّمَا نَحْنُ به دُنْیایی ئیمه هه فِتْنَةٌ فیتنه و تاقیکردنه وهین فَلَا تَكْفُرْ جا کوفر مه که فَيَتَعَلَّمُونَ ئیتر فیرده بن مِنْهُمَا لیان

مَا تَهو شته ی که یُفَرِّقُونَ جیاده که نه وه به یی بَيْنَ نئیوانی الْمَرْءِ کهس وَزَوْجِهِ هاوسه ره که ی وَمَا - هُمْ و تهوان

بِضَارَيْنَ - (هیچ) زیاندار نابن به یی مِنْ أَحَدٍ (هیچ) یه کیک إِلَّا تهنها يَإِذْنِ به مؤله تی اللَّهُ خودا وَيَتَعَلَّمُونَ و فیرده بن

مَا تَهو ی یَضُرُّهُمْ زیانان لیده دات وَلَا يَنْفَعُهُمْ و سودیان پینابه خشی وَلَقَدْ و به دُنْیایی عَلِمُوا زانیویانه لَمَنْ به راستی تهو ی

اَسْتَرَاهُ کریویه تی مَالَهُ نه تی فِي له الْآخِرَةِ (پوژی) دوا بی مِنْ (هیچ) خَلَاقٍ به شیک وَلَبِئْسَ و هه خراپترین شته مَا تَهو ی

شَرَوْا فروشتیان به یی أَنفُسَهُمْ خودی خو یان لَو ته گهر كَانُوا يَعْلَمُونَ ده یان زانی (۱۰۲) وَلَوْ و ته گهر أَنَّهُمْ تهوان

آمَنُوا برویان هینابوا وَاتَّقُوا و له خودا بترسابوان و پارنیزکار بوان لَمَثُوبَةً به دُنْیایی هه پاداشتیك مِنْ له عِنْدِ لایه ن اللَّهُ خودا وه

خَيْرٌ چاکتر بوو لَو ته گهر كَانُوا يَعْلَمُونَ بیان زانیبوا (۱۰۳) يَا أَيُّهَا هُو ته ی الَّذِينَ تهوانه ی آمَنُوا باورپان هیناوه

لَا تَقُولُوا مه لَین رَاعِنَا راعینا وَقُولُوا به لکو بلَین انظُرْنَا چاوت لیمان بیّت وَاسْمِعُوا و گوئیگرن وَلِلْكَافِرِينَ و بُو کافره کانیش هه یه

عَذَابٌ عه زابیکی أَلِيمٌ زور به ئازار (۱۰۴) مَا يَوَدُّ - الَّذِينَ تهوانه ی كَفَرُوا کوفریان کردوه و بی پروا بوون مِنْ له

أَهْلٍ خاوه نی الْكِتَابِ کیتاب (ه ئاسمانیه کان) وَلَا و نه الْمُشْرِكِينَ موشریک و هاوئل دانه رانیش -حه ز ناکهن و ئاوه ته خواز نابن

أَنْ که یُنَزَّلَ دابه زینریت عَلَیْكُمْ به سه رتان مِنْ (هیچ) خَيْرٍ خیر و چاکه یه ک مِنْ له رَبِّكُمْ پهروه ردیگارتانه وه وَاللَّهُ و خوداش

يَخْتَصُّ تاییه تمه ند ده کات بِرَحْمَتِهِ به ره حمه تی خو ی مِنْ هه ره که سیک يَشَاءُ (خوی) بیهو یّت وَاللَّهُ و خوداش ذُو خاوه نی

الْفَضْلِ - الْعَظِيمِ مه زنترین -فه زل و به خششه (۱۰۵) مَا تَهو ی نَنْسَخْ ده سپرینه وه و لایده به یین مِنْ (هه ر چی)

آيَةٍ ئایه تیك (بیّت) أَوْ یان نُنْسِبُ له ییری به یین نَأْتِ (ته وه) - بِخَيْرٍ چاکتر مِنْهَا له و -دینین أَوْ یان مِثْلَهَا ههروه ک خو ی

أَلَمْ تَعْلَمْ ئایا نه ترانیوه أَنَّ که اللَّهُ خودا عَلَى به سه ر كُلِّ هه موو شَيْءٍ شتیك قَدِيرٌ تهواو ده سه لاتداره (۱۰۶)

أَلَمْ تَعْلَمْ^ق ثَايَا نه تزانويه أَنْ كَهَا اللَّهُ خُودَا لَهُ هَهِيهَتِي مُلْكُ خَاوَه نَدَارِيه تِي وَ مُوَلَكِي السَّمَاوَاتِ^ق نَاسْمَانِه كَانِ وَالْأَرْضِ^ق وَ زَهْوِي،

وَمَا لَكُمْ وَ ئِيَوِه نِيَتَانِه مِّنْ لَه دُونِ غَهِيَرِي اللَّهِ خُودَا مِنْ (هِيچ) وَلِيّ دُوسْتِيك وَلَا نَصِيرٍ وَ (نِه) (هِيچ)) پِشْتِيوَانِيكِيَش

(۱۰۷) أَمْ تُرِيدُونَ يَان دَه تَانِه وِيت أَنْ كِه تَسْأَلُوا^ق پَرَسِيَار وَ دَاوَا بَكِهَن (لِه) رَسُولَكُمْ^ق پَه يَامْبَه رَه كِه تَانِ كَا هَه رِچُون

سُئِلَ دَاوَاكِرَا لَه مُوسَى^ق مُوسَا مِنْ قَبْلُ^ق لَه پِيشْدَا وَمَنْ وَ هَه رَكِه سِي يَتَبَدَّلُ^ق بَغُورِيْتَه وَه (و وَه رِگَرِي) الْكُفْرَ^ق كُوفَر وَ بِي بَرَوَايِي

بِالْإِيمَانِ^ق بَه ئِيْمَان وَ بَرَوَادَارِي فَقَدْ^ق ئَه وَه بَه دُنْيَايِي وَ بَه تَه حَقِيْق ضَلَّ^ق وِئِي كِرْدَه سَوَاءَ - السَّبِيلِ^ق رِيْگَا وَرِپِيَايِي - رَاسْت وَ دَرُوسْت

(۱۰۸) وَدَّ - كَثِيرُ زُورِيك مِّنْ لَه أَهْلِي الْكِتَابِ^ق ئَه هَلِي كَتِيْب - ثَاوَاتِه خَوَايِي (دِه كِهَن) لَوْ^ق ئَه گَهَر (بِيْيَان بَكْرِيْت)

يُرُدُّونَكُمْ^ق بَتَانْگِرِنَه وَه - مِّنْ لَه بَعْدِ دَوَايِ إِيمَانِكُمْ^ق ئِيْمَان وَ بَرَوَادَارِيْتَانِ كُفَّارًا^ق (-وَبَتَانَكِهَن بَه) كَاْفَرَانِيك حَسَدًا^ق (بَه هُوِي) حَه سُوْدِي

مِّنْ لَه عِنْدِ لَآيِ أَنْفُسِهِمْ^ق نَه فَسِي خُوْيَانَه وَه مِّنْ لَه بَعْدِ دَوَايِ مَا^ق ئَه وَهِي تَبَيَّنَ^ق دَه رَكِه وَت وَ رِوُون بَوَه وَه لَّهُمْ^ق بُوْيَان

الْحَقُّ^ق حَق وَ رَاسْتِي، فَاعْفُوا^ق جَا بَبُورِن وَ وَاصِفُحُوا^ق وَ چَاوِپُوشِي بَكِهَن گُوِي مَه دَه نِي حَتَّى^ق تَاكُوُو يَأْتِي - اللَّهُ^ق خُودَا

بِأَمْرِهِ^ق فَه رِمَانِي خُوِي - دَه هِيْنِي إِنَّ^ق (بَه دُنْيَايِي) اللَّهُ خُودَا عَلَى^ق بَه سَهَر كُلِّ^ق هَه مَوُو شَيْءٍ^ق شَتِيك قَدِيرُ^ق ئَه وَ پَه رِي تَوَانَا وَ دَه سَه لَاتَدَارِه

(۱۰۹) وَأَقِيمُوا^ق وَ بَه رِيك وَ پِيكِي ئَه نَجَام بَدَهَن الصَّلَاةَ^ق نُوْثِيَانِ وَأَتُوا^ق وَ بِيْنِن وَ بَبَه خَشَن الزَّكَاةَ^ق زَه كَات وَمَا^ق وَ هَهَر شَتِيك

تَقَدَّمُوا^ق پِيشْكَهَش بَكِهَن لِأَنْفُسِكُمْ^ق بُو خُوْتَانِ مِّنْ لَه (هَهَر) خَيْرٍ^ق خِيْرُوچَاكِه يَه ك تَجِدُوهُ^ق دَه بِيِيْنِنَه وَه عِنْدَ لَآيِ اللَّهُ^ق خُودَا

إِنَّ^ق (دُنْيَايِن) اللَّهُ خُودَا بِمَا^ق بَه وَهِي تَعْمَلُونَ^ق دَه يَكِهَن بَصِيرُ^ق تَه وَ آوَا بِيْنَايِه (۱۱۰) وَقَالُوا^ق (هَه رَوَه هَا) گُوْتِيَان

لَنْ يَدْخُلَ^ق هَه رِگِيْز نَاجِيْتَه الْجَنَّةَ^ق بَه هَه شَت إِلَّا^ق جَگَه لَه مِّنْ^ق ئَه وَهِي كَانَ - هُودًا^ق يَه هُوْدِي وَ جُولَه كِه - بَوُوْبِيْتِ أَوْ يَان

نَصَارَى^ق گَاوَر (مَه سِيحِي) وَ نَه صِرَانِي - بَوُوْبِيْتِ تِلْكَ^ق ئَه وَه أَمَانِيَهُمْ^ق خَه يَال وَ ثَاوَاتِه خَوَايِي خُوْيَانِه قُلْ^ق بَلِي هَاتُوا^ق بِيْنِن

بُرْهَانَكُمْ^ق بَه لَگَه تَانِ إِنْ^ق ئَه گَهَر كُنْتُمْ^ق ئِيَوِه - صَادِقِينَ^ق رَاسْتْگُو - بَوُوْبِن (۱۱۱) بَلِي^ق بَه لِي مِّنْ^ق هَه رَكِه سِي أُسْلِمَ -

وَجْهَهُ^ق رِوُوِي (خُوِي) - تَه سَلِيْم بَكَا لِلَّهِ^ق بَه خُودَا وَهُوَ^ق وَ ئَه وَ مُحْسِنُ^ق چَاكِه كَار بِيْتِ فَلَهُ^ق ئَه وَه بُوِي هَه يَه أَجْرُهُ^ق پَادَاشْتِي خُوِي

عِنْدَ لَاى رَبِّهِ پەروەردگارى خۆى وَلَا و نيه خَوْفٌ (هيچ) ترسێك عَلَيْهِمْ لەسەريان وَلَا و نه هُمْ ئەوانيش

يَحْزَنُونَ خەم و پەژارە دايانده گرێت (۱۱۲) وَقَالَتْ و - الْيَهُودُ جوله که - گوتيان لَيْسَتْ - النَّصَارَى گاور (مەسیحی) هەکان

عَلَى لەسەر شَيْءٍ (هيچ) شتێ - نينه وَقَالَتْ و - النَّصَارَى گاور (مەسیحی) هەکانيش - گوتيان لَيْسَتْ - الْيَهُودُ جوله که عَلَى لەسەر

شَيْءٍ شتێ - نينه وَهُمْ لەو کاتەى ئەوان يَتَلَوْنَ - الْكِتَابُ کتێب (ى ئاسمانى) - دەخوێننەوه كَذَلِكَ هەر ئاوا قَالَ دوان

الَّذِينَ ئەوانەى لَا يَعْلَمُونَ (هيچ) نازانن مِثْلَ وَهک قَوْلِهِمْ گوفتارى ئەوان فَاللَّهُ جا هەر خودا يَحْكُمُ دادەوهرى دەکا

بينهم لەنيوانيان يَوْمَ رَوْزَى الْقِيَامَةِ قيامەت (هە ئسانەووە بۆ حیساب) فِيمَا لەوہى كَانُوا فِيهِ تيايدا يَخْتَلِفُونَ ناکۆکیان دەکرد

(۱۱۳) وَمَنْ جَا كئِى أَظْلَمُ ستمەکارترە مِمَّنْ لەوہى مَنَعَ قەدەغەى - مَسَاجِدَ (مژگەوتەکانى) اللَّهُ خودای - کردوہ أَنَّ کہ

يُذَكِّرْ - فِيهَا تيايدا اسْمُهُ ناوی (خودا) - بێھێرئ و یادبکێتتەوہ وَسَعَى و هەولئ داوہ و کۆششئ کردوہ فِي له

خَرَابَهَا تێکدان و وێرانکردنیاں أَوْلَئِكَ ئەوانە مَا كَانَ - لَهُمْ بۆیان - نەبووہ أَنَّ کہ يَدْخُلُوهَا بچنە ناوی إِلَّا مەگەر

خَائِفِينَ بە ترساوى، لَهُمْ (ئەوانە) بۆیان هەيە فِي له الدُّنْيَا دونیادا خِزْيٌ شەرمەزاری وَلَهُمْ و بۆشیاں هەيە فِي له

الْآخِرَةِ رَوْزى دووایى عَذَابٌ عەزاب و ئەشکەنجەيەكى عَظِيمٌ زۆر گەورە و مەزن (۱۱۴) وَلِلَّهِ و (هەر) هى خودايە

الْمَشْرِقُ رۆژھەلات وَالْمَغْرِبُ و رۆژئاوا فَأَيْنَمَا تُولُوا جا ڕوو لە هەركوێيەك بکەن فَمَّ وَجْهُ اللَّهِ ئەوہ خودا ڕووى لێيە،

إِنَّ بە دنیایى اللَّهُ خودا وَاسِعٌ فرەوانگىرى عَلِيمٌ زانایە (۱۱۵) وَقَالُوا و گوتيان اتَّخَذَ - اللَّهُ خودا

وَلَدًا رۆڵەيەكى - داناوە بۆخۆى سُبْحَانَهُ پاکی و پیرۆزى بۆى بَلْ بە ئکوو لَهُ هى ئەوہ مَا هەرجى فِي له ناو السَّمَاوَاتِ ئاسمانەکان

وَالْأَرْضِ و زەوى داىە كُلُّ گشتى لَهُ هەر بۆ ئەو قَاتِلُونَ ملکه چ و فەرمانبەردارن (۱۱۶) بَدِيعٌ بەدیهێنەرى

السَّمَاوَاتِ ئاسمانەکان وَالْأَرْضِ و زەوى وَإِذَا و ئەگەر قَضَى (خودا) برانديەوہ أَمْرًا هەرکار و فەرمانێک (کەبیهوێت)

فَإِنَّمَا ئەوہ هەر ئەوہندە يَقُولُ بلیت لَهُ یی کُن ببه فَيَكُونُ يەكسەر دەبێت (۱۱۷) وَقَالَ - الَّذِينَ و ئەوانەى

لَا يَعْلَمُونَ نَازَانَ - گوتیان لَوْلَا بُو - يَكْمِنًا گفتوگومان له گهل - ناکات اللّهُ خودا اَوْ يان (بُو) تَأْتِنَا بۆمان ناییت

آيَةُ نیشانه یه کی گه وره و موعجیزه یه ک کَذَلِكَ ئاوايان قَالَ گوت الَّذِينَ ئەوانه ی مِنْ له قَبْلِهِمْ پېش وان بوون مِثْلَ هه رووک

قَوْلِهِمْ - گوفتاری ئەوان، تَشَابَهَتْ ویکچوو بوو قُلُوبُهُمْ دلّه کانیان، قَدْ (به دلدنیایی) و به ته حقیق بَيْنَا روونمانکرده وه

الْآيَاتِ ئایه ته کان لِقَوْمٍ بُو قه ومیک يُوْقِنُونَ یه قین و دلدنیایی وهریگرن (۱۱۸) إِنَّا ئیمه خویمان أَرْسَلْنَا تۆمان ناردوو ه

بِالْحَقِّ به حه ق و راستی بَشِيرًا مرگینی به خش وَنَذِيرًا و ترسینه ر (یت) وَلَا تُسْأَلُ و به رپرس نیت و وپر سیارت لینا کرئ عَنْ دهر باره ی

أَصْحَابِ يارانی الْجَحِيمِ دۆزه خ (۱۱۹) وَلَنْ وهه رگیز - تَرْضَى رازی - نَابَن عَنْكَ لیت الْيَهُودُ جوله که کان وَلَا ونه

النَّصَارَى گاور (مه سیحی) ه کانیش حَتَّى هه تا کو تَتَّبِعَ دوا ی - مِلَّتَهُمُ ئاینی وان (-نه) که وی، قُلْ بَلَى إِنَّ (به دلدنیایی)

هُدًى هیدایه ت و رینمووی اللّهِ خودا هُوَ هه ر ئەوه اِهْدِي رینمونی و هیدایه تی ته واو، وَلَئِنْ و ئەگه ر اتَّبَعْتَ که وتیه دوا ی

أَهْوَأَهُمْ هه ز وئاره زوه کانی ئەوان بَعْدَ دوا ی الَّذِي ئەوه ی جَاءَكَ بۆت هات مِنْ له الْعِلْمِ زانست و زانیاری (وهی)

مَا لَكَ ئەوه - مِنْ له اللّهِ خودا وه مِنْ (هیچ) وَلِيّ دۆستیک وَلَا ونه (هیچ) نَصِيرٍ پشتیوانیکیش ت - نابیت (۱۲۰)

الَّذِينَ ئەوانه ی آتَيْنَاهُمْ پیمانداون الْكِتَابَ کتیب یتْلُونَهُ ده یخویننه وه حَقَّ - تِلَاوَتِهِ خویندنه وه ی - حه ق و دروست

أُولَئِكَ هه ر ئەوانه ی يُؤْمِنُونَ بر و دین یه یی، وَمَنْ و هه ر که سیک یُكْفَرُ کوفر بکات یه یی فَأُولَئِكَ هُمُ ئەوه هه ر ئەوانن

الْخَاسِرُونَ خه ساره تمه ندانی ته واو (۱۲۱) يَا ئە ی بَنِي نِه وه ی إِسْرَائِيلَ ئیسرائیل (جوله که کان) اذْكُرُوا یادبکه نه وه

نِعْمَتِي ناز و نیعمه تی من اَلَّتِي ئەوه ی اَنْعَمْتُ به هره داریم کرد عَلَیْكُمْ به سه رتان وَاِنِّي و من به راستی

فَضَّلْتُكُمْ ئیوهم به گه وره ی هه لبارد عَلَی به سه ر الْعَالَمِينَ هه موو جیهانیان (له باردوو) (۱۲۲) وَاتَّقُوا و پایزکار بن و بترسن له

يَوْمًا رۆژیک لَا تَجْزِي - نَفْسُ (هیچ) نه فسیک عَنْ له جیات نَفْسِي (هیچ) نه فسیک (ی تر) - تۆله و پاداشتی

شَيْئًا هیچ شتیک - ناداته وه وَلَا يَقْبَلُ و قبول نا کریت مِنْهَا لِي عَدْلُ (هیچ) بارمه ته یه ک وَلَا تَفْعُهَا و سود نابینی له

شَفَاعَةً (هیچ) شه فاعهت و تکا کویهک وَلَا هُمْ و نه ئهوانیش يُنصَرُونَ سهرده خرپن و پشتیوانی ده کرپن (۱۲۳) وَإِذْ و که

ابْتَلَىٰ - إِبْرَاهِيمَ ئیبراهیمی - تاقیکرده وه رَبُّهُ پهروه ردگاری بَکَلَمَاتٍ به چهند وته و فرهمایشتیک

فَأَتَمَّهُنَّ ئیتر ئه وه به تهواوی جیبه جپی کرد قَالَ (پهروه ردگاری) گوئی إِيَّیْ به دنیایی من جَاعِلُكَ - لِلنَّاسِ بۆ خه لک - تۆ ده کهم به

إِمَامًا پیشه وای قَالَ (ئیبراهیم) گوئی وَمِنْ و له ذُرِّيَّتِي نه وهی منیش قَالَ (خودای پهروه ردیگار) گوئی لَا يَنَالُ -

عَهْدِي پهیمانی من (له کردن به پیشه وای) - ناگریته وه و نایبته به شی الظَّالِمِينَ سته مکاران (۱۲۴) وَإِذْ (یادی ئه وهش بکه نه وه) کاتی

جَعَلْنَا - الْبَيْتَ ئه وه ماله (که عبه) مان - کرده مَثَابَةً جِنگای کۆبوونه وه لِلنَّاسِ بۆ خه لک

وَأَمْنًا و (کردمانه شوئیکی) هیمن و ئارام و بۆ ترس وَاتَّخِذُوا (ده ئیوهش، خه لکینه) - مِنْ له مَقَامٍ مه قام وشوینی خوداپهستی

إِبْرَاهِيمَ ئیبراهیم مُصَلًّى شوئیکی نوێژکردن - بۆخۆتان دیاریبکه ن وَعَهْدَنَا و پهیمانمان وه رگرت إِيَّیْ له إِبْرَاهِيمَ ئیبراهیم

وَإِسْمَاعِيلَ و ئیسماعیل أَنْ که طَهْرًا پاك بکه نه وه بَيْتِي مائی من (که عبه) لِلطَّائِفِينَ بۆ ئه وانهی به ده وری که عبه ده خولینه وه

وَالْعَاكِفِينَ و ئه وانهی بۆ ئیعتیکاف له وئ ده میینه وه وَالرُّكْعَ و کرپنوش به رانی السُّجُودَ سوژده بهر (ئه وانهی نوێژ ده کهن) (۱۲۵)

وَإِذْ (یادی ئه وهش بکه نه وه) کاتی قَالَ - إِبْرَاهِيمُ ئیبراهیم - گوئی رَبِّ پهروه ردیگار اجْعَلْ - هَذَا ئه وه (ئیبره) - بکه بَلَدًا شاریکی

أَمِنَّا ئارام و ئاسایش و بۆ ترس وَارْزُقْ و رزق و رۆزی بده أَهْلَهُ ده نیشته وانه کهی مِنْ له الثَّمَرَاتِ به ربوومه کان مَنْ ئه وه که سهی

أَمِنْ بپوای هیناوه مِنْهُمْ له وان بِاللَّهِ به خودا وَالْيَوْمِ وپۆژی الْآخِرِ دواپی، قَالَ (پهروه ردیگار له وه لامدا) گوئی

وَمَنْ ههروه ها ئه وهی كَفَرَ کوفریشی کردوه و باوه ری نه هیناوه فَأُتِيَعهُ ئه وه (مۆله تی ده ده م رابویری) قَلِيلًا که میک ثُمَّ پاشان

أَضْطَرُّهُ ناچارو په لکیشی ده کهم إِيَّیْ بۆ عَذَابٍ عه زاب و ئه شکه نه جهی النَّارِ ناگر (ی دۆزه خ) وَبِئْسَ و خراپترین

الْمَصِيرُ سهرئه نجام (۱۲۶) وَإِذْ و کاتی يَرْفَعُ - إِبْرَاهِيمُ ئیبراهیم الْقَوَاعِدَ ئه ساس و بناغه کان مِنْ له

الْبَيْتِ مال (ی خودا که عبه) - به رزده کاته وه وَإِسْمَاعِيلُ له گه ل ئیسماعیل (ده یانگوت): رَبَّنَا پهروه ردیگار تَقَبَّلْ قبول بفرموو

مِنَّا لِيَمَانَ إِنَّكَ به پاستی تۆ أَنْتَ هەر تۆ السَّمِيعُ ته‌واو بیسه‌ری الْعَلِیمُ ته‌واو زانای (۱۲۷) رَبَّنَا په‌روه‌ردیگاره

وَاجْعَلْنَا هَردو کمان بکه‌یته مُسْلِمَیْنِ به‌رفه‌مان و ملکه‌چوو لَكَ بۆ خۆت وَمِنْ وَلِه ذُرِّیَّتَنَا نه‌وه‌ی ئیمه‌ش (فه‌راهه‌م بیته)

أُمَّةٌ گهل و ئوممه‌تیکی مُسْلِمَةً ملکه‌چ لَكَ بۆ خۆت وَأَرْنَا و نیشانمان بده مَنَاسِكًا رٚیوشونی چه‌ج و خودا په‌رستیمان

وَتُبَّ عَلَيْنَا و به‌ره‌و په‌شیمانی و تۆبه‌کردنمان ببه و لیمانی قبول بکه إِنَّكَ أَنْتَ په‌روه‌ردیگاره به‌پاستی هەر تۆی

التَّوَابُ قبول‌کاری تۆبه و په‌شیمانی الرَّحِیمُ ئه‌وپه‌ری به‌خشنده‌ی میه‌ره‌بانی (۱۲۸) رَبَّنَا په‌روه‌ردیگاره وَابْعَثْ و په‌وان بکه

فِیْهِمْ له‌ناویان رَسُولًا پیغه‌مبه‌ریک مِنْهُمْ له‌خو‌یان یَتْلُو بخو‌یته‌وه عَلَیْهِمْ - آيَاتِكَ ئایه‌ته‌کانت - به‌سه‌ریاندا

وَيُعَلِّمُهُمْ و فیریان بکات الْكِتَابَ کتیب وَالْحِكْمَةَ و حیکمه‌ت و کاربه‌جیی وَیُزَكِّیْهِمْ و پاکیان بکاته‌وه به‌روی‌ان پٚبدات

إِنَّكَ أَنْتَ به‌پاستی هەر تۆ الْعَزِیزُ ده‌سه‌لاتداری الْحَکِیمُ خاوه‌ن حیکمه‌ت و کاربه‌جیی ته‌واوی (۱۲۹) وَمَنْ جَاکَی

یَرْغَبُ عَنْ چه‌زناکات و پشت ده‌کا له مَلَّةٍ ئاینی إِبْرَاهِیمَ ئیبراهیم إِلَّا مه‌گه‌ر مَنْ که‌سیک سَفِهَ -

نَفْسُهُ خۆی - گیل و نه‌فام‌کردن وَلَقَدْ و به‌ته‌حقیق و به‌د‌ل‌نیایی اصْطَفَيْنَاهُ ئیمه‌ ئه‌ومان بژارده‌ کرد فِي له الدُّنْيَا دونیادا

وَأَنَّهُ و بیگومان ئه‌و فِي له الْآخِرَةِ (ژیانی) دوا‌بیش لِمَنْ هەر له الصَّالِحِیْنَ چاکانه (۱۳۰) إِذْ کاتئ قَالَ لَهُ -

رَبُّهُ په‌روه‌ردگاری - پیتی گوت أَسْلِمَ ته‌سلیم و ملکه‌چ به قَالَ گوتی أَسَلَّمْتُ ته‌سلیم و ملکه‌چ بووم لِرَبِّ بۆ په‌روه‌ردگاری

الْعَالَمِیْنَ هه‌موو جیهانیان (۱۳۱) وَوَصَّی بِهَا و وه‌سیه‌تی پئ کرد إِبْرَاهِیمَ ئیبراهیم بَنِيهِ بۆ کوره‌کانی وَیَعْقُوبُ و یه‌عقوب‌بیش

يَا ئه‌ی بَنِي کوره‌کانم إِنَّ به‌پاستی اللَّهُ خودا اصْطَفَى بژارده‌ی کردوه لَكُمْ بۆتان الدِّین دینی حه‌ق (ئیسلام)

فَلَا تُؤْتَنَّ جاهه‌رگیز نه‌که‌ن بمه‌رن إِلَّا مه‌گه‌ر وَأَنْتُمْ کاتئ که‌ ئیوه مُسْلِمُونَ ملکه‌چ و موسلمان بن (۱۳۲) أَمْ يَا

كُنْتُمْ شُهَدَاءَ ئیوه ئاماده و شایه‌ت بوون إِذْ که حَضَرَ گه‌یشته‌سه‌ر یَعْقُوبَ یه‌عقوب الْمَوْتُ مه‌رگ إِذْ که قَالَ -

لِبَنِيهِ به‌کور (و نه‌وه) کانی - گوتی: مَا جی تَعْبُدُونَ ده‌په‌رستن مِنْ له بَعْدِي دوا‌ی من؟ قَالُوا گوتیان نَعْبُدُ ده‌په‌رستین

إِلَهُكَ خُوداي تَوَّ وَإِلَهُ خُوداي أَبَائِكَ باوانت إِبراهيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَسْحَاقَ إِلَهُهَا خُودايهك
وَاحِدًا يهك خودا وَنَحْنُ وَئِيْمَش لَه هَر بَوَّ ئهوَ مُسْلِمُونَ ملكه چ و ته سليمين (۱۳۳) تِلْكَ ئهوَ أُمَّةٌ ئومَهت و گه ليك بوون
قَدْ خَلَتْ تهواو تپه رپن، لَهَا - مَا هَر جِي كَسَبَتْ كَرْدوويانه و به ده ستيان هيناوه - بَوَّ خَوَيانه وَلَكُمْ و بَوَّ خَوَتانه مَا ئهوى
كَسَبْتُمْ كَرْدووتانه و به ده ستان هيناوه وَلَا تُسْأَلُونَ و پرسيارتان ليناك ريت عَمَّا دربارهى ئهوى كَانُوا يَعْْمَلُونَ ئهوان ده يانكرد
(۱۳۴) وَقَالُوا وَگوتيان كُونُوا ببنه هُودًا يه هُودى (جوله كه) أَوْ يان نَصَارَى گاور (مه سىحى)
تَهْتَدُوا رَيْنمونيكراو ده بن و ده كهونه سهر رپي راست قُلْ بَلَى بَلْ به لكو (په پرده كنه ين) مِلَّةَ ثَانِي إِبراهيمَ ئيبراهيم
حَنِيفًا به پاكي (لار له گشت ئاينيكى تر به رهو تاكه ئاينى حقه) وَمَا كَانَ وَئِهوَ - مِنْ وَ لَه الْمُشْرِكِينَ موشريك و هاوبه شدانه ران - نه بووه
(۱۳۵) قُولُوا بَلَيْنَ آمَنَّا بِرُؤُوسِ هِنَا بِاللَّهِ به خودا وَمَا وَئِهوى أَنْزَلَ دابه زئيراهه إِلَيْنَا بؤمان وَمَا وَئِهوى
أَنْزَلَ دابه زئيراهه إِلَى بَوَّ إِبراهيمَ ئيبراهيم وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ و يه عقوب
وَالْأَسْبَاطِ و دوازه كوره كهى يه عقوب و ونه وه كانيان وَمَا وَئِهوى أَوْتِيَهُ هاتووه بَوَّ مُوسَى مُوسَى وَعِيسَى و عيسا وَمَا وَئِهوى
أَوْتِيَهُ هاتووه بَوَّ النَّبِيِّينَ پيغه مبه ران مِنْ لَه رَبِّهِمْ په روه ردگاريانه وه لَا نُفَرِّقُ جياكارى ناكه ين بَيْنَ نِيوان أَحَدٍ (هيچ) يه كتيك
مِنْهُمْ له وان وَنَحْنُ وَئِيْمَش لَه هَر بَوَّ ئهوَ مُسْلِمُونَ ملكه چ و له زئير فه رمانين (۱۳۶) فَإِنْ جَا ئه گهر آمَنُوا بِرُؤُوسِ هِنَا
بِمَثَلٍ به هه مان شي وهى مَا ئه وهى آمَنْتُمْ ئِيَّوه برواتان هيناوه يِه يِي فَقَدْ ئه وه به دنيايى اهْتَدَوْا ئهوان رَيْنمونيان وه رگرتووه
وَأَنْ وَئِه گهر تَوَلَّوْا پشت تيبكه ن (وبه مجوره باوه رنه هينن) فَإِنَّمَا هُمْ ئيتر ئه وان هَر فِي لَه شِقَاقٍ دووبه ره كين
فَسَيَكْفِيكَهُمْ وَئِه وسه به دنيايى له وهودوا - اللَّهُ خُودا - به س ده بي بَوَّ تَوَّ به رامبه ريان وَهُوَ وَ هَر ئه ويش السَّمِيعُ تهواو بيسه رى
الْعَلِيمُ تهواو زانايه (۱۳۷) صِبْغَةً (ئهم ئاينه) رَهنگ و دارشتنى اللَّهُ خُودايه وَمَنْ جَا كَى أَحْسَنُ چا كتره مِنْ لَه اللَّهُ خُودا
صِبْغَةً له رهنكردن و نه خشه سازى وَنَحْنُ وَئِيْمَش لَه هَر بَوَّ ئهوَ عَابِدُونَ په رستيارين (۱۳۸) قُلْ بَلَى

أَتُحَاجُّونَنَا ثَايَا ئِيَّوَه كَيْشَه وَ دَهْمَه قَالَه دَه كَهَن لَه گَهَل ئِيْمَه فِي دَه رِبَارَهِي اَللّٰهُ خُودَا وَهُوَ لَه كَاتِي ٔئَهو رَبَّنَا پَه رَوَه رِديگَارْمَانَه

وَرَبِّكُمْ وَپَه رَوَه رِديگَارِي ئِيَّوَه شَه وَلَنَّا وَ هَهَر بُوْخُومَانَه اَعْمَالُنَا كَارُوكِرْدَه وَه كَانْمَان وَلَكُمْ وَهَهَر بُوْ خُوشْتَانَه اَعْمَالُكُمْ كَارُوكِرْدَه وَه كَانْتَان

وَنَحْنُ وَئِيْمَه ش لَه هَهَر بُوْ وَي مَخْلُصُونَ پَاك وَ دَلَسُوْزِيْن (۱۳۹) اَمَّ يَان تَقُولُونَ دَه لِيْن اِنَّ (بِيْگُومَان) اِبْرَاهِيْمَ ئِيْبْرَاهِيْم

وَإِسْمَاعِيْلَ وَئِيْسَمَاعِيْل وَإِسْحَاقَ وَئِيْسَحَاق وَيَعْقُوبَ وَيَه عَقُوبَ وَالْأَسْبَاطَ وَ دَوَاژْدَه كُورَه كَهِي يَه عَقُوبَ وَ وَنَه وَه كَانِيَان كَانُوا -

هُودَا يَه هُودِي (جوله كه) اُوْ يَان نَصَارِيْ گُور (مه سيحي) - بوون قُلْ بَلِيْ اَنْتُمْ ثَايَا ئِيَّوَه اَعْلَمُ زَانَا تَرَن اَمَّ يَان اَللّٰهُ خُودَا ؟

وَمَنْ وَ كِيْ اَظْلَمُ سَتَه مَكَارْتَرَه مِّنْ لَه وَهِي كَتَمَّ شَارْدِيْتِيَّوَه شَهَادَه شَاهِيْتِيَه ك عِنْدَه لَآي خُوي مِّنْ (كه هَاتِيْ) لَه لَآيَهَن

اَللّٰهُ خُودَا وَه وَمَا اَللّٰهُ وَ خُودَا - بِغَافِلٍ هَه رِگِيْز بِيْئَاگَا - نِيْيَه عَمَّا لَه وَهِي تَعْمَلُونَ ئِيَّوَه دَه يَكَهَن (۱۴۰) تِلْكَ ٔئَه وَه

أُمَّةٌ دَه سَتَه وَ ئُومَمَه تِيْكَ بوون قَدْ تَاژَه خَلَتْ تِيْپَه رِيْن (وِپَرَايَه وَه) لَهَا هَهَر بُوْخُويَه تِيْ مَا چِي كَسَبَتْ كِرْدَ وَ دَه سَتِي كَه وَت

وَلَكُمْ وَ هَهَر بُوْ ئِيَّوَه شَه مَا ٔئَه وَهِي كَسَبْتُمْ كِرْدَتَان وَ دَه سَتَتَان كَه وَت وَلَا تُسْأَلُونَ وَ پَرَسِيَار نَاكِرِيْ لِيْتَان عَمَّا دَه رِبَارَهِي ٔئَه وَهِي

كَانُوا يَعْمَلُونَ ٔئَه وَهَان پِيْشَان دَه يَانكِرْد (۱۴۱) سَيَقُولُ لَه وَه وَدُوا - السُّفَهَاءُ گِيْل وَ نَه فَاْمَه كَان مِّنْ لَه النَّاسِ خَه لَكَان - دَه لِيْن

مَا چِي وَلَا هُمْ وَه رِيْگِيْرَان عَنْ لَه قِبَلَتِيْهْمُ قِيْبَلَه كَه يَان اَلّٰي ٔئَه وَهِي كَانُوا - عَلِيَّآ ٔئَه سَه رِيْ - بوون (پَرُويَان تِيْدَه كِرْد) قُلْ بَلِيْ

لِّلّٰهِ هَهَر هِي خُودَايَه الْمَشْرِقُ رُوْژْهَه لَاَت وَالْمَغْرِبُ ٔئَه رُوْژْثَاوَا يَهْدِيْ - مِّنْ ٔئَه وَهِي يَشَاءُ بِيْه وَيْت - رِيْنِمُوْوِيْ دَه كَات اِلٰى بُوْ

صِرَاطٍ شَارِيْگَايِيْكِ مُسْتَقِيْمٍ رَاسْت وَ دُرُوسْت (۱۴۲) وَكَذٰلِكَ هَه رُوَا جَعَلْنَاكُمْ ئِيَّوَه مَان كِرْدُوْتَه أُمَّةٌ ئُومَه تِ وَ كُومَه لِيْكِ

وَسَطًا نَاوَهَن لِّتَكُونُوا تَاكُو بِيْنَه شَهَادَه شَاهِيَه وَ چَاوَدِيْرَانِيْكَ عَلٰى بَه سَهَر النَّاسِ خَه لَكَ وَيَكُونُ - الرَّسُوْلُ وَ پِيْغَه مَبَرِيْش

عَلَيْكُمْ بَه سَهَر تَان - بِيْيْتَه شَهِيْدَا شَاهِيَه وَ چَاوَدِيْرِيْ وَمَا جَعَلْنَا - الْقِبْلَةَ اَلّٰي ٔئَه وَه قِيْبَلَه يَهِيْ

كُنْتَ عَلِيَّآ تُوْ لَه سَه رِيْ بُوويْت - وَاْمَان لِيْنَه كِرْد اِلَّا تَهْنَهَا بُوْئَه وَه (نَه بِيْت) لِنَعْلَمَ تَا بَزَانِيْن مِّنْ كِيْ يَتَّبِعُ دَه كَه وَيْتَه دَوَاي

الرَّسُوْلَ پِيْغَه مَبَهَر (جِيَاي بَكَه يِنَه وَه) مِّنْ لَه وَهِي يَنْقَلِبُ وَه رِدَه گَه رِيْتَه وَه عَلٰى لَه سَهَر عَقِيْبِيْه ٔئَه پَاژْنَه پِيْكَانِيْ وَ اِنْ هَه رَجَهَن د كَانَتْ -

لَكَبِيرَةً به‌راستی (تاقیکردنه‌وه‌یه‌کی) گه‌وره (-بوو) إِلَّا ته‌ن‌ها - عَلَى بۆ الَّذِینَ ئەوانه (-نه‌بی‌ت) که هَدَى -

اللَّهُ خُودا -هیدایه‌تی دابوون وَمَا كَانَ - اللَّهُ و خُودا -هه‌رگیز وانیهه یُضِیع به‌فیرو ب‌دات إِیْمَانُکُمْ ئِیْمَان و ب‌رواتان إِنَّ به‌راستی

اللَّهُ خُودا بِالنَّاسِ بۆ خه‌لک لَرَّوْف هه‌ر زۆر به‌سوژی رَّحِیم میهره‌بان و به‌خشنده‌یه (۱۴۳) قَدْ به‌دلنیاپی نَرَى ده‌بینین

تَقَلُّب وه‌رگیزان و نه‌ولا نه‌ولا کردنی وَجْهَک رووی تۆ فِي روو له السَّمَاءِ ئاسمان

فَلَنُؤَلِّسَکْ جا به‌دلنیاپی هه‌ر ئاراسته‌ت ده‌گۆڕین به‌رهو قِبَلَهُ قِیْبَلَه‌یه‌ک (رووگه‌یه‌ک) تَرْضَاهَا یی رازی بیت فَوَلَّ ئیتر ئاراسته‌ی -

وَجْهَک رووت -بکه شَطْرَ به‌رهو الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ (که‌عه‌ه) وَحَيْثُ مَا و له‌هه‌رشوئینیک کُنْتُمْ بووبن فَوَلُّوا ئەوه ئاراسته‌که‌ن

وَجُوهَکُمْ رووتان شَطْرَهُ به‌رهو ئەوی وَإِنَّ به‌راستی الَّذِینَ ئەوانه‌ی أُوتُوا - الْكِتَابَ کتیی (ئاسمانیان) -پێدراوه

لَيَعْلَمَنَّ هه‌رده‌زانن أَنَّهُ که ئەوه به‌دلنیاپی الْحَقُّ حه‌ق و راستیهه مِنْ له رَّسَمٌ په‌روه‌ردگاریانه‌وه وَمَا و - اللَّهُ خُودا

بِغَافِلٍ هه‌رگیز بێئاگا -نبیهه عَمَّا ده‌باره‌ی ئەوه‌ی یَعْمَلُونَ ئەوان ده‌یکه‌ن (۱۴۴) وَلَئِنْ و ئەگه‌ر أُتِيتَ بۆ - الَّذِینَ ئەوانه‌ی

أُوتُوا - الْكِتَابَ کتیی (ئاسمانیان) -پێیان‌دراوه بِكُلِّ هه‌موو آيَةٍ ئایه‌ت و به‌لگه‌ و نیشانیک -بێنیت مَا تَبِعُوا ناکه‌ونه‌ دوا‌ی

قِبَلَتَکَ قِیْبَلَه‌ی تۆ وَمَا و نه أَنْتَ تَوْش تَبَایِع دواکه‌وته‌ی - قِبَلَتَهُم قِیْبَلَه‌ی وان -ده‌بیت وَمَا و نه بَعْضُهُم هه‌ندیکیانیش

تَبَایِع دواکه‌وته‌ی - قِبَلَهُ قِیْبَلَه‌ی بَعْضٍ هه‌ندیک (ی تر) -ده‌بن وَلَئِنْ و ئەگه‌ر اتَّبَعْتَ بکه‌ه‌ویه‌ دوا‌ی

أَهْوَاءَهُمْ حه‌ز و ئاره‌زووی وان مِّنْ له بَعْدِ پاش مَا ئەوه‌ی جَاءَكَ بۆت هاتووه مِّنْ له الْعِلْمُ زانست (به‌وه‌حی)

إِنَّکَ (به‌دلنیاپی) تۆ إِذَا که وابیت لَمِنْ هه‌رله الظَّالِمِينَ سته‌مکاران یت (۱۴۵) الَّذِینَ ئەوانه‌ی آتَيْنَاهُم پێمان‌داون

الْكِتَابَ کتیب (ی ئاسمانی) یَعْرِفُونَهُ ئەو ده‌ناسن کَمَا وه‌ک ئەوی یَعْرِفُونَ - أَبْنَاءَهُمْ کوره‌کانیان -ده‌ناسن وَإِنَّ و بێگومان

فَرِيقًا ده‌سته‌یه‌ک مِّنْهُمْ له‌وان لَيَكْتُمُونَ - الْحَقُّ حه‌ق و راستی -هه‌ر ده‌شارنه‌وه وَهُمْ له‌و کاته‌ی ئەوان یَعْلَمُونَ ده‌شرانن

(۱۴۶) الْحَقُّ حه‌ق و راستی مِّنْ له رَبِّک په‌روه‌ردیگارت‌ه‌وه‌یه فَلَا تَكُونَنَّ جا‌هه‌رگیز - مِّنْ له الْمُتَمَرِّينَ گومان‌کاران -مه‌به

(۱۴۷) وَلِكُلِّ بُو هەر یه کیک وَجْهَةٌ ئاراسته و ږوگه یه ک (هه یه) هُوْ ئه و مُوَلِّیَّا ږووی تیکردوه فَاسْتَبِقُوا جا پښېرکې بکه ن بُو

الْخِیْرَاتِ چاکه و خیره کان اَيْنَ مَا له هه رکوتیه ک تَكُونُوا ئیوهی لیبیت یَاتِ بِکُمْ - اللهُ خدا - ده تان هیئیت جَمِیعًا گشتان،

اِنَّ بَیْگومان اللهَ خدا عَلٰی به سهر کُلِّ هه موو شَیْءٍ شَیْءٌ قَدِیْرٌ ده سه لاق ته وای هه یه (۱۴۸) وَمِنْ و له

حَيْثُ هه رکوی خَرَجْتَ ده رچوویت فَوَلِّ ئه وه ئاراسته بکه وَجْهَكَ ږووی خَوْتُ شَطْرَ به رهو الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ (که عبه)

وَإِنَّهُ و (به دلنیا یی) ئه وه لَلْحَقِّ هه ر حقه مِنْ له رَبِّكَ په روهر دیگارت هه وَمَا وه رگیز - اللهُ خوداش بِغَافِلٍ بیئاگا - نیه

عَمَّا ده رباره ی ئه وهی تَعْمَلُونَ ئیوه ده یکه ن (۱۴۹) وَمِنْ و له حَيْثُ هه رکوی خَرَجْتَ ده رچوویت فَوَلِّ ئه وه ئاراسته بکه

وَجْهَكَ ږووی خَوْتُ شَطْرَ به رهو الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ (که عبه) وَحَيْثُ مَا وله هه کوټیه ک کُنْتُمْ بووبن فَوَلُّوا ئه وه ئاراسته ی -

وَجُوهَكُمْ ږووتان - بکه ن شَطْرَهُ به رهو وئِ لِئَلَّا یَكُونَ تَاکو نه بیټ لِلنَّاسِ بُو خه لک عَلَیْكُمْ له سه رتان حُجَّةٌ به لگه و بیانوو ټک

إِلَّا جگه له الدِّینَ ئه وانه ی ظَلَمُوا سته میان کړدوه مِنْهُمْ له وان فَلَا تَخْشَوْهُمْ جا لیان مه ترسن وَأَخْشَوْنِي و له من بترسن،

وَلَا تُتِمُّ و تا ته و او بکه م نِعْمَتِي ناز و نیعمه تی خَوْم عَلَیْكُمْ به سه رتان وَلَعَلَّكُمْ و به لکو تَهْتَدُونَ حه ق بدوژنه وه و پیاده ی بکه ن

(۱۵۰) کَا هه رو هک أَرْسَلْنَا ږه وانمان کړد فِیکُمْ له نیوتاندا رَسُولًا پیغه مبه ریک مِّنْکُمْ له خوتان یَتْلُو ده خوښته وه

عَلَیْكُمْ به سه رتاندا آیَاتِنَا ټایه ته کانمان وَیُزِیْکُمْ و پاکتان ده کاته وه و ږه و تان پیډه دات وَیُعَلِّمُکُمْ و فیږی - الْکِتَابَ کتیب (قورئان)

وَالْحِکْمَةَ و حیکمه تتان - ده کات وَیُعَلِّمُکُمْ و فیږتان ده کات مَا ئه وهی لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ئیوه نه تانده زانی (۱۵۱)

فَاذْكُرُونِي جا یادم بکه نه وه اَذْكُرْکُمْ یادتان ده که مه وه وَاشْكُرُوا و سوپا سگوزاری بکه ن لِي بُوْم

وَلَا تَكْفُرُونِ و سپله مه بن و کوفری نیعمه ته کانم مه که ن (۱۵۲) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هُوْ ئه ی ئه وانه ی آمَنُوا ږوواتان هیئا وه

اسْتَعِیْنُوا کوْمه ک وه رگن بِالصَّبْرِ له ئارامگری و خوږاگری وَالصَّلَاةِ و له نوښ - اِنَّ (به دلنیا یی) اللهَ خدا مَعَ له گه ل

الصَّابِرِينَ ئارامگران ه (۱۵۳) وَلَا تَقُولُوا و مه لئین لِمَنْ به وهی یُقْتَلُ ده کوژریت فِي له سَبِيلِ ریگای اللهَ خدا

أَمْوَاتٌ مَرْدُودُونَ، بَلْ يَكُونُ أَحْيَاءُ زِينْدُونُونَ وَلَكِنْ بِهِ لَامٌ لَا تَشْعُرُونَ (ثِيَوَه) ههست ناكهن (١٥٤)

وَلَنْبَلُونَكُمْ (به دڼيايي) ههر تاقيتان ده كهينه وه بَشِيءٌ به شتيك مِّنْ له انخوف ترس والجوع و برستى ونقص و كه مبوون

مِّنْ له الأموال پاره و سامان والأَنْفُس و كهس (وكار) والثمار و بهر و بووم وبشر و مزگينى به ده الصَّابِرِينَ نارامگران

(١٥٥) الَّذِينَ تَهَوَانَهُ إِذَا كَانُوا أَصَابَتْهُمْ تَوْشِيَان دڼت مُصِيبَةٌ به لاهو موسيبيه تتيك قَالُوا (ده لڼن) إِنَّا به راستى ئيمه

لِلَّهِ هى خوداين وَإِنَّا و به دڼياييش ئيمه إِلَيْهِ ههر يو ويش رَاجِعُونَ ده گه پڼينه وه (١٥٦) أُولَئِكَ تَهَوَانَهُ عَلَيْهِمْ -

صَلَوَاتٌ چه ننده ها دروود و ستايشيان - له سهر مِّنْ له رَبِّهِمْ په روه ردگار يانه وه وَرَحْمَةً له گهل په حمه تتيك

وَأُولَئِكَ هُمُ و ههر ته وانه الْمُتَهَدُّونَ پڼيموونيكراوى ته واون (١٥٧) إِنَّ (به دڼيايي) الصَّافَا سفا وَالْمَرُوءَ ومهروه مِّنْ له

شَعَائِرُ دروشمه كانى اللّٰه خودا ن فَمَنْ جا ههركه سئ حَجَّ پرووى كرده وئ يو مه به ستي حه جى الْبَيْتَ مَال (ى خودا ، كه عبه) أَوْ يان

اعْتَمَرَ عومره ى كرد فَلَا جُنَاحَ ته وه تاوانيك نيه عَلَيْهِ له سهرى أَنْ كه يَطُوفَ ته واف وهاتووچو بكات بِهِمَا له نيوانيان

وَمَنْ و ههركه سئ تَطَوَّعَ خوځه خشانه بكات خَيْرًا خپرو چاكه فَإِنَّ ته وه به دڼيايي اللّٰه خودا شَاكِرٌ سوپاسگوزاريكى عَلِيمٌ زانايه

(١٥٨) إِنَّ به راستى الَّذِينَ ته وه كه سانه ى يَكْتُمُونَ حه شارده دهن وده شارنه وه مَا ته وى أَنْزَلْنَا ئيمه دامانه زاندووه مِّنْ له

الْبَيِّنَاتِ به لگه پوڼ وئاشكراكان وَالْهُدَى وړيى حه ق و حه ق ناسى مِّنْ له بَعْدِ دواى مَا ته وى يَبْنَاهُ رونمانكرده وه

لِلنَّاسِ يو خه لك فِي له ناو الْكِتَابِ كتيبه ئاسمانيه كان أُولَئِكَ ته وانه يَلْعَنُهُمُ - اللّٰه خودا - نه فره تيان ليده كات وَيَلْعَنُهُمُ و -

الْأَعْيُنُ ههموو نه فره تكارانيش - نه فره تيان ليده كه ن (١٥٩) إِلَّا جگه له الَّذِينَ ته وانه تَابُوا په شيمان بوونه وه و ته و به يانكرد

وَأَصْلَحُوا و چاكبوونه وه و چاك يانكرد وَيَبْنُو و ئاشكرا يانكرد و پوون ياكړده وه فَأُولَئِكَ ته وه - أَتُوبُ عَلَيْهِمْ ته و به وهرده گرم - له واون

وَأَنَا و ههر من التَّوَابُ ته واو وهرگرى توځه م الرَّحِيمُ ته واو به خشنده ى ميه ربان م (١٦٠) إِنَّ به راستى الَّذِينَ ته وانه ى

كَفَرُوا كوفريانكرد وَمَاتُوا و مردن وَهُمْ له و كاته ى ته واون كُفَّارُ كافر بوون أُولَئِكَ ته وه ته واون عَلَيْهِمْ به سهر يان (داديت)

لَعْنَةُ نَهْفَرْتِي اللَّهُ خُودَا وَمَلَائِكَةُ وَفَرِيشْتَه كَانِ وَالنَّاسِ وَخَه لَكِ أَجْمَعِينَ هَهْرَهه مووی (۱۶۱) خَالِدِينَ هه تاهه تاین

فِيهَا تَيَايِدا لَا يُخَفِّفُ (هیچ) سووک ناکرئ عَنْهُمْ له سه ریان الْعَذَابُ ته واوی عه زاب وئه شکه نجه وَلَا هُمْ و نهئه وانیش

يُنْظَرُونَ چاوه پروان ده کرین (سزایان دواناخریت) (۱۶۲) وَالْهَكْمُ و په رستراوتان (که به راستی خودایه) إِلَهُ خُودَا و په رستراوتیکه

وَاحِدٌ يَهْک (خودا) ، لَا إِلَهَ نَبِيَه (هیچ) خودا و په رستراوتیک إِلَّا جَگَه له هُوَ هُوَ الرَّحْمَنُ (ئهوپه ږی میهره بانی)

الرَّحِيمُ (ئهوپه ږی به خشنده) (۱۶۳) إِنَّ به راستی فِي له خَلَقِ دروستکردنی السَّمَاوَاتِ ئاسمانه کان وَالْأَرْضِ و زهوی

وَاخْتِلَافٍ و جیاوړی اللَّيْلِ شهو وَالنَّهَارِ و ږوژ وَالْفَلَکِ الَّتِي و ئه و که شتیانه ی تَجْرِي گوزهر ده که ن و دین و ده چن فِي له ناو

الْبَحْرِ ده ریا دا بِمَا بهوشتانه ی يَنْفَعُ سود به - النَّاسِ خه لک -ده به خشن وَمَا و ئه وهی أَنْزَلَ - اللَّهُ خُودَا -دایبه زاندوه مِنْ له

السَّمَاءِ ئاسماندا مِنْ له مَاءٍ ئاوتیک فَأَحْيَا جا زیندووی کرده وه بِهِ به وه الْأَرْضِ زهوی بَعْدَ پاش مَوْتَهَا مردنی

وَبَثَّ و بلاوی کرده وه فِيهَا تَيَّيْدَا مِنْ له كُلِّ هه موو دَابَّةٍ په ونده و زینده وه ریک وَتَصْرِيفٍ و ئال و گوږی الرِّيَاحِ بایه کان

وَالسَّحَابِ و هه وری الْمُسَخَّرِ رامکراوی بَيْنَ نِیوان السَّمَاءِ ئاسمان وَالْأَرْضِ و زهوی

لَايَاتٍ به دلنیا یی (لهوشتانه دا) هه یه نیشانه و که لیک به لکه لِقَوْمٍ (بو گهل و قهومیک) يَعْقِلُونَ تیبگهن (۱۶۴) وَمِنْ و له

النَّاسِ خه لک (هه یه) مَنْ که سانیک يَتَّخِذُ بوخویان داده نین مِنْ دُونِ اللَّهِ جَگَه له خودا أَنْدَادًا هاوهل و هاو به شانیک

يُحِبُّونَهُمْ خُوشیان دهوین كَحُبِّ وهک خُوشه ویستی اللَّهُ خُودَا وَالَّذِينَ و ئه وانه ی آمَنُوا بروایان هیناوه أَشَدُّ به گوږ و به تین ترن

حُبًّا له خُوشه ویستیان لِلَّهِ بُو خودا، وَلَوْ جا ئه گهر يَرَى ببینن الَّذِينَ ئه وانه ی ظَلَمُوا سته میان کردوه إِذْ ئه و کاته ی که

يَرَوْنَ ده بینن الْعَذَابَ عه زاب و ئه شکه نجه أَنْ (ئه زانن) که الْقُوَّةَ هه ږی هیزه لِلَّهِ هی خودایه جَمِيعًا هه رهه مووی

وَأَنَّ و (ده زانن) که به راستی اللَّهُ خُودَا شَدِيدُ زور توونده الْعَذَابِ عه زابی (۱۶۵) إِذْ کاتئ تَبَرَّأَ - الَّذِينَ ئه وانه ی

اتَّبَعُوا (خه لک) دوايان که وتوون -پاکانه ده که ن و بئ بهری ده بن مِنْ له الَّذِينَ ئه و (کهس) انه ی اتَّبَعُوا دوايان که وتوون وَرَأَوْا و -

الْعَذَابَ عَظِيمًا - ده‌بین و لټیان پچړا الْأَسْبَابُ هه‌موو په‌یوه‌ندی و هوکاره‌کان (۱۶۶) وَقَالَ -

الَّذِينَ وَتَبِعُوا بَعَثُوا فِي دُورِهِمْ رُسُلًا يَكْفُرُونَ - گوتیان لَوَّ تَگه‌ر بټټ اَنَّ كِه لَنَا نټمه هه‌مان بټټ كَرَّةً گه‌رانه‌وه‌ی (بُو دونه‌ی)

فَتَبَرَّأْنَا لَهُمْ - له‌وان (ه‌ی دواپانده‌وت‌بوون) كَمَا هه‌رچوَن تَبَرَّأُوا (ته‌وان) پاكانيانكرد مِّنَّا لِيَمَان

كَذَلِكَ يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّيسَاسَ أَجْمَعَةَ - اللهُ خودا اَعْمَالَهُمْ كار وكرده‌وه‌كانيان - نيشانده‌دات حَسَرَاتٍ وه‌ك حه‌سره‌ت و په‌شيمانیه‌كی زوَر

عَلَيْهِمْ بِسَهْرِيَانِدَا وَمَا - هُم و ته‌وان بِخَارِجِينَ هه‌رگيز دهر (-نا) چن مِّنَ لِّه النَّارِ تَاگَر (۱۶۷) يَا أَيُّهَا هُوَ تَه‌ی

النَّاسِ خَلَقَهُمْ كُلُّوا بِخُونٍ مِّمَّا لَهُوَ فِي الْأَرْضِ زَهْوً دَايَةً حَلَالًا خَوَارِدُنِي رَتِيْدِرَاوِي حَلَالِي طَيِّبًا پاك و چاك

وَلَا تَتَّبِعُوا وَمَهْ كَه‌ونه دواي خُطُوَاتِ هه‌نگاوه‌كاني الشَّيْطَانِ شَهِيْتَانِ اِنَّهُ بَدَلْنِيَايِ تَه‌و لَكُمْ بُوْتَان عَدُوٌّ دَوژمنِيكي مِّنْ دِيَاَرِه

(۱۶۸) اِنَّمَا يَأْمُرُكُمْ بِالسُّوءِ بِالْاِسْوَاءِ وَتَاوَانِي گه‌وره‌ی دزِيو و قَبِيْزَه‌وه‌ن

وَأَنْ هه‌روه‌ها (فه‌رمانتان پيډه‌كات) به‌وه‌ی تَقُولُوا - عَلَيَّ بَه‌ده‌م اللهُ خودا وه مَّا شَتِيْكَ - بَلَيِّن

لَا تَعْلَمُونَ (كه) نايزانن وزانياريْتان نيه دهر باره‌ی (۱۶۹) وَإِذَا وَ تَگه‌ر قِيلَ گوترا هُم پټيان اتَّبِعُوا بكه‌ونه دواي مَّا تَه‌وه‌ی

أَنْزَلَ - اللهُ خودا - دايپه‌زانده‌وه قَالُوا (ته‌وه) ته‌وان ده‌لټن بَلْ بَه‌لكو تَتَّبِعْ ده‌كه‌وينه دواي مَّا تَه‌وه‌ی اَلْفَيْنَا عَلَيْهِ -

آبَاءَنَا بَاب و باپيرانمان - له‌سه‌ری بيني‌بوو و راهات بووين له‌گه‌لِي اَوَّلَوْ كَانَ باشه تَگه‌ر وابوو اَبَاؤُهُمْ بَاب و باپيرانيان

لَا يَعْقِلُونَ تَيْنَه‌ده‌گه‌يشتن شَيْئًا لِه (هيچ) وَلَا يَهْتَدُونَ و رِي حه‌قيان نه‌ده‌ناسي؟! (۱۷۰) وَمِثْلُ نمونه‌ی الَّذِيْن تَه‌وانه‌ی

كَفَرُوا كوفريان كرده كَمَلٍ وه‌ك نمونه‌ی الَّذِي تَه‌و (كه‌سه) يه كه يَنْعِقُ هاوار ده‌كا بِمَا بَه‌سه‌ر تَه‌و (تَاژَه‌لَه‌ی) ه‌ی

لَا يَسْمَعُ نايبستِي (هيچ) اِلَّا تَه‌نها دُعَاءُ هاواري وَنِدَاءٌ و بانگيک (نه‌بِي) صُمُّ كه‌رن بُكْرُ لَان عَمِي كوتيرن فَهَم تَيتَر ته‌وان

لَا يَعْقِلُونَ تَيْنَاگه‌ن و پيْنَاگه‌ن (۱۷۱) يَا أَيُّهَا هُوَ تَه‌ی الَّذِيْن تَه‌وانه‌ی اَمِنُوا برواتان هَيْنَاوه كُلُّوا بخوَن مِّنْ لِه

طَيِّبَاتٍ پاك و چاكه‌كاني مَّا تَه‌وشْتانه‌ی رَزَقْنَاكُمْ پَيْمَانداون له‌رُزق و رُوْزِي وَاشْكُرُوا و سوپاسگوزاري بكه‌ن لِّلَّهِ بُو خودا

إِنْ تَهْجُرْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَبْغُونَ تَعْبُدُونَ دَهْپەرستن (۱۷۲) إِنَّمَا هُمْ تَهْوِئُونَ حَرَمَ قهدهغه و حهرامکردوه

عَلَيْكُمْ لهسهرتان الْمَيْتَةَ مردار بوو وَالْدَّمَ و خوئِن وَلَحْمَ و گوشتی الْخِنْزِيرَ بهراز وَمَا و تِهوهی

أَهْلٌ بِهِ (له کاتی سهربرینه کهیدا) ناوئیک بهرزکرا بیته وه وسهربرایی لَغَيْرِ بۆ غهیری اللَّهُ خُودَا فَنَنْ جَا هه رکهسی

اضْطُرَّ کهوته تهنگانه و ناچاری غَيْرَ بَاغٍ (خوی) داواکار نه بی وَلَا عَادٍ و لهسنورده رچوو (نه بیت) فَلَا إِثْمَ تِهوه تاوانئیک نیه

عَلَيْهِ لهسهری، إِنَّ بَيِّغُومَانَ اللَّهُ خُودَا غَفُورٌ زُور لیبوردهی رَحِيمٌ زُورمیه ره بانی به خشندهیه (۱۷۳) إِنَّ به پاستی

الَّذِينَ تِهوه (کهس) انه یُكْتُمُونَ دهشارنه وه مَا (هه شتی کهک له) تِهوهی أَنْزَلَ - اللَّهُ خُودَا - دایبه زاننده مِنْ له

الْكِتَابِ کتاب (ه ئاسمانیه کان) وَيَشْتَرُونَ و - بِهِ یئی ثَمَنًا پاره ودهستکه وتئیک قَلِيلًا کهم - ده کړن و دهسته بهر ده کهن

أُولَئِكَ تِهوانه مَا يَأْكُلُونَ ناخوئن و ناخه نه فِي ناو بَطُونِهِمْ سکيان إِلَّا جَگَه له النَّارِ ئاگر وَلَا يَكْسِبُهُمْ و نایاندوئیی اللَّهُ خُودَا

يَوْمَ رُؤْيَى الْقِيَامَةِ قیامهت وَلَا يُزَكِّيهِمْ و پاکیان ناکاته وه وَلَهُمْ و بۆیان ههیه عَذَابٌ عه زابیکی أَلِيمٌ ئیجگار سهخت (۱۷۴)

أُولَئِكَ الَّذِينَ تِهوانه تِهوهی اشْتَرَوْا - الضَّلَالَةَ گومراییان - کریوه بِالْهُدَى به ریناسی و هیدایهت

وَالْعَذَابَ و عه زاب وئه شکه نهجه (ی دۆزه خشیان کریوه) بِالْمَغْفِرَةِ به لیخوئن بوون فَمَا أَصْبَرَهُمْ جَا (چهنده ئارامگرن) عَلَى لهسهر

النَّارِ ئاگر !!! (۱۷۵) ذَلِكَ تِهوه بِأَنَّ به هوئی تِهوهی که اللَّهُ خُودَا نَزَلَ - الْكِتَابَ کتئیی - ناردوئه خواره وه

بِالْحَقِّ به حق وره وایی وَإِنَّ و به دئنیای الَّذِينَ تِهوانهی اخْتَلَفُوا تهبا نه بوون و جیاوازی کهوته نیوانیان فِي له میانهی

الْكِتَابِ کتئیب لَفِي به پاستی له ناو شِقَاقٍ ناکوئی و ترازانیکن بَعِيدٍ زُور دور (۱۷۶) لَيْسَ -

الْبَرِّ چاکه ی تهواو (-ههر تِهوه نییه) أَنْ که تَوَلَّوْا - وَجُوهَكُمْ روه کانتان - ئاراسته بکهن قَبْلَ بهرو الْمَشْرِقِ پۆژه لات

وَالْمَغْرِبِ و پۆژئاوا وَلَكِنَّ الْبَرَّ چاکه ی تهواو تِهوهیه: مَنْ تِهوهی آمَنَ بپروای هیئاوه بِاللَّهِ به خودا وَالْيَوْمِ و پۆژی

الْآخِرِ دواپی وَالْمَلَائِكَةِ و فریشته کان وَالْكِتَابِ و کتئیب وَالنَّبِيِّينَ و پیغه مبه ران وَآتَى و - الْمَالَ مال و پارهی عَلَى سهره پای

حُبِّهِ حه‌زلیبوونی‌شی -هیناوه و به‌خشیویه‌تی بۆ **ذَوِي** که‌سیانیک خاوه‌نی **الْقُرْبَى** نزیک‌ی و خزمایه‌تین **وَالْيَتَامَى** و هه‌تیوان

وَالْمَسَاكِينَ و هه‌ژاران **وَابْنِ السَّبِيلِ** و پټیواران (که لێیان ب‌راوه) **وَالسَّائِلِينَ** و سوا‌لکه‌ران

وَفِي الرِّقَابِ و له‌پیناو (ئازادکردنی) کۆت و زنجیره‌لملان **وَأَقَامَ** و پیک و پیک‌ی کردوه **الصَّلَاةَ** نوێژان **وَأَتَى** و هیناویه‌تی و به‌خشیویه‌تی

الزَّكَاةَ زه‌کات **وَالْمُؤْفُونَ** هه‌روه‌ها وه‌فادارن **بِعَهْدِهِمْ** بۆ په‌یمانه‌کانیان **إِذَا** که **عَاهَدُوا** په‌یمان‌یان دا بۆ **وَالصَّابِرِينَ** و ئارام‌گران

فِي له **الْبَأْسَاءِ** هه‌ژاری و ناخۆشیه‌کانی **وَالضَّرَاءِ** و (ئارام‌گران له‌سه‌رزهره‌ر و ئازاره‌کانی) نه‌خۆشی **وَحِينَ** و (ئارام‌گران) کاتی

الْبَأْسِ توندوتیژی جه‌نگ و شه‌ر و شه‌ر **أُولَئِكَ الَّذِينَ** به‌پاستی ئه‌وانه **صَدَقُوا** راستگۆ بوون **وَأُولَئِكَ هُمُ** و به‌پاستی هه‌ر ئه‌وانه

الْمُتَّقُونَ له‌خواترسی پارێزکارن (١٧٧) **يَا أَيُّهَا هُوَ** ئه‌ی **الَّذِينَ** ئه‌وانه‌ی **آمَنُوا** ب‌رواتان هیناوه **كُتِبَ** -

عَلَيْكُمْ له‌سه‌رتان -نوسراوه (فه‌ر‌ز کراوه) **الْقِصَاصُ** حوکمی تۆله‌سه‌ندنه‌وه (به‌کوشتنه‌وه) **فِي** له (مه‌سه‌له‌ی) **الْقَتْلِ** کوژراوان

الْحَرْ ئازاد **بِالْحَرِّ** به‌(رامبه‌ر) ئازاد **وَالْعَبْدُ** و به‌نده **بِالْعَبْدِ** به‌(رامبه‌ر) به‌نده **وَالْأُنثَى** م‌ی یه **بِالْأُنثَى** به‌(رامبه‌ر) م‌ی یه،

فَمَنْ جا هه‌رکه‌سێ **عُفِيَ** - **لَهُ** لۆی **مِنْ** له **أَخِيهِ** ب‌راکه‌یه‌وه -چاوپۆشی کرا له **شَيْءٍ** شتێ (له‌خۆپنه‌که‌ی)

فَاتَّبَاعُ ئیتر به‌دوا دا چوون (با بکړی) **بِالْمَعْرُوفِ** به‌(په‌فتار) چاک‌ی **وَأَدَاءُ** و به‌خشین و پیدانیش (با بکړی) **إِلَيْهِ** بۆی

بِإِحْسَانٍ به‌چاکه‌کارای، **ذَلِكَ** ئه‌وه **تَخْفِيفُ** سووک کردنیکه **مِّنْ** له **رَبِّكُمْ** په‌روه‌ردیگارتانه‌وه

وَرَحْمَةً له‌گه‌ل به‌زه‌یی و میه‌ره‌بانیه‌ک **فَمَنْ** جا هه‌رکه‌سێ **اعْتَدَى** سنوری به‌زاند و ته‌عه‌ددای کرد **بَعْدَ** دوا‌ی **ذَلِكَ** ئه‌وه (ئه‌وپێکهاته‌نه)

فَلَهُ ئیتر بۆی هه‌یه **عَذَابُ** عه‌زاب و ئه‌شکه‌نجه‌یه‌کی **أَلِيمٌ** زۆر به‌ئازار (١٧٨) **وَلَكُمْ** و بۆ ئێوه - **فِي** له

الْقِصَاصِ حوکمی تۆله‌سه‌ندنه‌وه (به‌کوشتنه‌وه) **حَيَاةُ** ژیا‌نی (-هه‌یه) **يَا** ئه‌ی **أُولَى** خاوه‌نی **الْأَبَابِ** هیزر و هۆشه‌کان

لَعَلَّكُمْ به‌لکو **تَتَّقُونَ** له‌خودا ترس و پارێزکارده‌بن (١٧٩) **كُتِبَ** نوسراوه (فه‌ر‌زکراوه) **عَلَيْكُمْ** له‌سه‌رتان **إِذَا** کاتی

حَضَرَ ئاماده‌ی **أَحَدُكُمْ** یه‌کیکتان -بوو **الْمَوْتُ** مه‌رگ (واته له‌سه‌ره‌مه‌رگدا) **إِنْ** ئه‌گه‌ر **تَرَكَ** -

خَيْرًا چاکه ی (مال و سامانی) - به جی هیشت الوَصِيَّةُ (لهسه رتان نوسراوه) وهسیه ت کردن لِوَالِدَيْنِ لَو دایک و باوک

وَالْأَقْرَبِينَ و نزیك نزیكان بِالْمَعْرُوفِ به چاک و پیک و پیک حَقًّا حه قیکی چه سپاو عَلٰی لهسه ر الْمُتَّقِينَ لهخواترس و پارێزکاران

(۱۸۰) فَمَنْ جَاهِرْكَ سَيِّئًا بَدَلَهُ غُورًا نَكَارًا تَيَكَّرَ بَعْدَ دَوَايَ مَا تَهَوَّيَ سَمِعَهُ بَيْسَتِي فَإِنَّمَا تَهَوَّيَ - إِنَّمَا تَوَانَه كَهَي - هَهَر

عَلٰی لهسه ر الَّذِينَ تَهَوَّاهِ كَه دَهگۆرن إِنَّ (به دئنیایی) اللَّهُ خُودَا سَمِعُ زُور بیهه ری عِلْمُ زُور زانایه (۱۸۱)

فَمَنْ جَاهِرْكَ سَيِّئًا خَافَ تَرَسًا مِنْ لَه مُوصٍ وَهسیه تکاری جَنَفًا هه له کردنی أَوْ يَان إِنَّمَا گونا و مافخواردنی

فَأَصْلَحَ جَا چاک کردنه وهی تهنجامدا بَيْنَهُمْ نِیوانیان فَلَا إِنَّم تَهَوَّيَ (هیچ) گونا نیه عَلَیْهِ لهسه ری، إِنَّ به دئنیایی اللَّهُ خُودَا

غُفُورٌ زُور لَبُوردهی رَحِيمٌ زُور به زه ی و میهره بانه (۱۸۲) يَا أَيُّهَا هُوَ تَهَي الَّذِينَ تَهَوَّاهِ آمَنُوا باورتن هیناوه

كُتِبَ نوسراوه و (فهرز کراوه) عَلَيْكُمْ لهسه رتان الصَّيَامُ به پۆزوو بوون كَمَا هه ر چۆن كُتِبَ نوسرا (بوو) عَلٰی لهسه ر

الَّذِينَ تَهَوَّاهِ مِنْ لَه قَبْلَكُمْ بَیْش تیهو بوون لَعَلَّكُمْ به لکوو تَتَّقُونَ (لهخودا) ده ترسن و پارێزکارده بن (۱۸۳) أَيَّامًا پۆژانی

مَعْدُودَاتٍ (که می) ژمێردراو فَمَنْ جَاهِرْكَ سَيِّئًا كَان - مِنْكُمْ لهنگۆ مَرِيضًا نهخۆش (-بوو) أَوْ يَان عَلٰی لهسه ر

سَفَرٍ سه فه ر (-بوو) فَعِدَّةٌ تَهَوَّيَ ژماره یی مِّنْ لَه أَيَّامٍ پۆژانی أُخِرَ دیکه (با به پۆژی بیت) وَعَلٰی و لهسه ر الَّذِينَ تَهَوَّاهِ

يُطِيقُونَهُ به زه حمه ت و به حال (نکی زورناخۆش) دهیگرن فِدْيَةٌ فیدیك (بدن بۆ هه رپۆژی) طَعَامٌ خواردنی مَسْكِينٍ هه ژاری

فَمَنْ جَاهِرْكَ سَيِّئًا تَطَوَّعَ لهخۆرا - خَيْرًا خیری - زیاتری به خشی فَهُوَ تَهَوَّيَ خَيْرٌ چاکتره لَهُ بۆخۆی وَأَنْ وَهَوَّيَ كَه

تَصُومُوا به پۆزوو بن خَيْرٌ چاکتره لَكُمْ بۆخۆتان إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ تَه گه ر بزائن (۱۸۴) شَهْرٌ مانگی رَمَضَانَ رهمه زان

الَّذِي تَهَوَّيَ (مانگه ی) هَي أُتِرَ دابه زینراوه فِيهِ تیایدا الْقُرْآنُ قورئان هُدًى رینمونی و هیدایه ته لِلنَّاسِ بۆ خه لک

وَيِّنَاتٍ له گه ل به لگه گه لکی ئاشکرا مِّنْ لَه اِهْدِي هیدایه ت وړیناسی

وَالْفُرْقَانَ و لیک جیا کردنه وه (ی راست له ناراست و رهوا له نارهوا) فَمَنْ جَاهِرْكَ سَيِّئًا شَهَدَ - مِنْكُمْ لهنگۆ الشَّهْرَ تهمانگه ی - بیینی

فَلْيَصْغُرْ لَهُ بَا لِيْ بِهَرْوُزُو بِيْتْ وَمَنْ وَ هَهْرَكَهْسِيْ كَانْ - مَرِيضًا نَهْخُوشْ أَوْ يَانَ عَلِيْ لَهْسَهْر سَفَرِ سَهْفَهْر (-بِوَو)

فَعِدَّةٌ لِّهٖ أَثَمٌ ۚ لَهُ أَثَمٌ ۚ يَرِيدُ - اللَّهُ خُودَا بَكْرُ بُو ئِيوَي - دِهَوِيَّتَ الْيَسْرِ ئَاسَانِي وَلَا يُرِيدُ و -

بِكُمْ بۆتان **الْعُسْرَ** زهحمه تی - ناویتی، **وَلْتَعْمَلُوا** و تاكو - **الْعِدَّةَ** ژماره كه - ته واو كه ن **وَلْتَكْبِرُوا** و ته ككبر بكن و به گهوره راگرن -

اللَّهُ خُودَا عَلَيَّ لَه سَهَر مَّا تُهَوِي هَذَا كُر رَيْنُمُونِي كَرْدُوون وَ هِيْدَايَه تِي دَاوَن وَلَعَلَّكُمْ وَ بَه لَكُوو تَشْكُرُون سَوِپَاس گُوزَارِي دِهَكَهَن

(۱۸۵) **وَإِذَا** و نه‌گهر **سَأَلَكَ** پرسپاریان لیکردی **عِبَادِي** به‌نده‌کانم **عَنِّي** ده‌باره‌ی من **فَإِنِّي** نه‌وه به‌دُنْیایی من **قَرِيبٌ** نزیکم

أَجِيبْ وُهَلام دَهدَمَهوَه دَعْوَه هاوار و نَزای الدَّاعِ نَزاکار إِذَا کِه دَعَانِ لَیم بپارِیتَهوَه فَلِیَسْتَجِیْبُوا لِیْ جا با یَوْم بَهدَم بانگاوار بَینَ

وَلْيُؤْمِنُوا و با پروا بهيښن پي پيم لَعَلَّهَمْ به لکو ته و ان يَرْضُدُون راس ته پرې ده بن (۱۸۶) اُحِلَّ حه لال کراوه لَكُمْ يو تان

لَيْلَةُ شَهْوَى الصِّيَامِ بهر ژور ووبیون الرَّفْتِ ناوچی و ټیکه ل بوون إِلَى رپوله نِسَائِكُمْ خیزانه کانتان، هُنَّ ئهوان لِبَاسُ پوښاکین

لَكُمْ بَوْتَانِ وَأَنْتُمْ وَثِيوَةٌ لِبَاسُ پُوشاکین لَهْن بَوْتَانِ، عِلْمَ - اللّٰهُ خُودَا - زَانِی اَنْکَرُ کِه نِیوَه کُنْتُمْ تَحْتَانُونَ -

أَنْفُسَكُمْ خُوتَان - دهخه له تاند فِتَابَ عَلَيْكُمْ ئیتر تۆبه ی وهرگرت لیټان وَعَفَا و - عَنْكُمْ لیټان -خوښ بوو، فَاَلَانَ جا ئیستا

بَاشِرُوهُنَّ تَيْكَهَلْ بِن و پرۆنه لایان و اَبَتَغُوا و داوا بکهن مَآ ئه وهی کَتَبَ - اللّهُ خودا لَکُم بۆتان ی - نووسیوه و کُلُوا و بخون

وَاشْرَبُوا وَبَخُونَهُوَ حَتَّىٰ هَتَا يَتَبَيَّنَ لَكُمُ - دهرده که وی و جیاده بتهوه الْخَيْطُ دَاوَى الْأَيْضُ سِی مِنْ لَهُ

الخَيْطِ دَاوَى الْأَسْوَدِ رَهْشِ مِنْ يَ الْفَجْرِ بِهِ رَهْبَانِ، ثُمَّ پَاشَانِ اَتَمُّوا تَهَوَاوَكُنَ الصِّيَامَ بِهَرُورُوو بَوُونِ اِلَى تَاكُوو اللَّيْلِ شَهْوِ

وَلَا تُبَاسِرُوهُنَّ وَ تَخُونَن (ژنان) مه کهون وَأَنْتُمْ لَهُو کاتهی ئیوه ئیعتیکافتان کردوه فِي لَه ناو الْمَسَاجِدِ مَزگه وته کاندا،

تِلْكَ نِعْمَةٌ مِّنَ اللَّهِ عَزَّ وَجَلَّ لَكَ إِذْ قُلْتَ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَعْبُدُهُمْ إِلَّا أَنزَلَ اللَّهُ الْحَدِيثَ لِيُتَّبَعَ أَمْرٌ مِّنْهُ لَئِنْ لَّمْ يَأْمُرْنَا اللَّهُ بِذَلِكَ لَمَ كُنَّا فَيًّا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا

آيَاتِهِ نَاهِيَةً كَانِي لِلنَّاسِ بُوْخَهُ لَكَ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُوْنَ خُودَهُ پارێزن (١٨٧) وَلَا تَأْكُلُوا و -

أَمْوَالِكُمْ مَالٌ وَ سَامَانَتَانِ - مەخۇن یېنىڭمۇ لەنىوخۇدا بِالْبَاطِلِ بە ناحەق وَتَدُلُّوْا بِهَا ورەوانى (نە) كەن إِلَى بۆ

الحُكَّامُ کاربه دهست و حاکمه کان لِتَأْكُلُوا تاکوو بخوڼ فَرِيقًا کومه ئی مِّنْ له اَمْوَالِ مَال و سامانی النَّاسِ خه لک

بِالْإِثْمِ به گوناح و تاوان وَأَنْتُمْ لهو کاته ی ئیوهش تَعْلُونَ دهزانن (۱۸۸) يَسْأَلُونَكَ پرسپارت لیده کهن عَنِ دهرباره ی

الْأَهْلَةَ مانگه کان قُلْ بَلَى هِيَ ئه و (مانگان) ه مَوَاقِيتُ دپاریکه ری کاته کانن لِلنَّاسِ بۆ خه لک وَالْحَجَّ و حه ج، وَلَيْسَ و -

الْبَرِّ چاکه - ئه وه نییه بِأَنْ که تَأْتُوا بَيْنَهُ الْبُيُوتَ ماله کان مِّنْ له ظُهُورَهَا دواوه یان وَلَكِنَّ الْبَرَّ چاکه (ئه وه یه)

مَنْ که سئى اتقى پاریزکاری بکا وَأَتُوا و برونه الْبُيُوتَ ماله کان مِّنْ له أَبْوَابُهَا دهرگاکیانن وَاتَّقُوا و پاریزکاری بکهن و بترسن له

اللَّهِ خودا لَعَلَّكُمْ به لکوو تَفْلِحُونَ سه رکه وتوو و سه رفراز ده بن (۱۸۹) وَقَاتِلُوا و بجهنگن - فِي له سَبِيلِ رِبِّی

اللَّهُ خودا - به رامبه ر الدِّينَ ئه وانه ی يَقَاتِلُونَكُمْ دژتان ده جهنگن وَلَا تَعْتَدُوا و ده سترئیی و تهعه ددا مه کهن إِنَّ -

اللَّهُ خودا (-به راستی) لَا يُحِبُّ - الْمُعْتَدِينَ ده سترئیزکاران ی -خوښ ناویت (۱۹۰) وَقَاتِلُوهُمْ و بیانکوژن حَيْثُ له هه رکوی

تَقِفْتُمُوهُمْ ئه و انتان ده سته که وت وَأَخْرِجُوهُمْ و دهر به دهر یان بکهن مِّنْ لهو حَيْثُ شوینه ی أَخْرِجُوهُمْ ئیوه یان وه دهرنا

وَالْفِتْنَةَ و فیتنه ی ته و او (به لا له دین) أَشَدُّ زُور خراپتره مِّنْ له الْقَتْلِ کوشتن وَلَا تُقَاتِلُوهُمْ و مه جهنگن دژیان عِنْدَ لای

الْمَسْجِدِ مَرَكه وتی الْحَرَامِ پیرو زکراوی (مه ککه) حَتَّى هه تاکوو يَقَاتِلُونَكُمْ ئه وان نه جهنگن دژتان فِيهِ تیایدا فَإِنْ جا ئه گهر

قَاتِلُونَكُمْ له دژتان جهنگن فَاقتُلُوهُمْ ئه وه بیانکوژن كَذَلِكَ ئاوايه جَزَاءُ سزای الْكَافِرِينَ کافران (۱۹۱) فَإِنْ جا ئه گهر

انْتَهَوْا ده ستیان هه لگرت و وکو تاییان پته ینا فَإِنَّ ئه وه به دنیایى اللَّهُ خودا غَفُورٌ لیبورده ی رَحِيمٌ میهره بانی به خشنده یه

(۱۹۲) وَقَاتِلُوهُمْ و بجهنگن دژیان حَتَّى هه تاکو لَا تُكُونُ - فِتْنَةً به لای دینی (کوفر و شیرک) - نه میئى وَيَكُونُ و -

الدِّينَ دین (شهرع و قانون و ملکه چی و فه رمانره وایی هه مووی) لِلَّهِ هه ر بۆ خودا - بیئت فَإِنْ جا ئه گهر

انْتَهَوْا ده ستیان هه لگرت و وکو تاییان پته ینا فَلَا ئه وه (هیچ) - عُدْوَانَ دژاییه تیه ک - نییه إِلَّا ته نها - عَلَى بۆ سه ر

الظَّالِمِينَ سته مکاران - نه بی (۱۹۳) الشَّهْرُ مانگی الْحَرَامُ حه رام بِالشَّهْرِ به رامبه مانگی الْحَرَامُ حه رامه

وَالْحَرُمَاتُ و شته رېږلینراو و حورمه تداره کانیش **قِصَاصٌ** تۆله به تۆله یه **فَن** جا هه رکه سی **اعْتَدَى** ده سندرېژی و تهعه ددای کرده

عَلَيْكُمْ سه رتان **فَاعْتَدُوا** ئه وه ده سندرېژکه نه **عَلَيْهِ** سه ری **بِمِثْلِ** به شیوه ی **مَا** ئه وه ی **اعْتَدَى** ده سندرېژی کردۆته **عَلَيْكُمْ** سه رتان

وَاتَّقُوا و خوڤپارېزن و بترسن له **اللَّهِ** خودا **وَأَعْلَمُوا** و بشزانن **أَنَّ** که - **اللَّهِ** خودا - به دلنیا یی **مَعَ** له گه ل

الْمُتَّقِينَ خوڤاريز و له خودا ترسان ه **(۱۹۴)** **وَأَنْفِقُوا** و مال و سامان خه رج بکه ن **فِي** له **سَبِيلِ** پیناوی **اللَّهِ** خودا

وَلَا تُلْقُوا و - **بِأَيْدِيكُمْ** ده ستی خو تان - فری مه ده ن (و خو مه خه ن) ه **إِلَى** ناو **التَّهْلُكَةِ** تیاچوون **وَأَحْسِنُوا** و چاکه بکه ن،

إِنَّ به راستی **اللَّهِ** خودا **يُحِبُّ** - **الْمُحْسِنِينَ** چاکه کارن ی - خو شده ویت **(۱۹۵)** **وَأَتَمُّوا** و - **الْحَجَّ** چه ج

وَالْعُمْرَةَ و عومره - ته و او بکه ن **لِلَّهِ** بۆ خودا **فَإِنْ** جا ئه گه ر **أُخْصِرْتُمْ** رینگه نه دران (و پیتان نه کرا) **فَمَا** ئه وه شتی

اسْتَيْسَرَ ئاسان و له توانا دابیت **مِنْ** له **الْهَدْيِ** قوربا نی (سه ری پرن وه ک هه دی) **وَلَا تَخْلُقُوا** و -

رُءُوسَكُمْ سه ره کانتان - مه تاشن (و ئی حرام مه شکینن) **حَتَّى** هه تا کوو **يَلْغَ** - **الْهَدْيِ** قوربا نی یه که - ده گاته **مَحَلَّهُ** جی خوی،

فَن جا هه رکه سی **كَانَ** - **مِنْكُمْ** له نگۆ **مَرِيضًا** نه خو ش (-بوو) **أَوْ** یا ن **بِهِ** **أَذَى** شتیکی هه بوو - **مِنْ** له

رَأْسِهِ سه ری - ئازاری بدات **فَقْدِيَّةٌ** ئه وه فیدی به بکا **مِنْ** له **صِيَامٍ** به پۆزوو بوئی **أَوْ** یا ن **صَدَقَةٍ** خێرو سه ده ده قه یی **أَوْ** یا ن

نُسْكَ قوربا نی یی **فَإِذَا** جا ئه گه ر **أَمِنْتُمْ** بئ ترس و ئاسای بوون **فَن** ئه وه هه رکه سی **تَمَتَّعَ** ته مه تو ع بکا و رابو ئری **بِالْعُمْرَةِ** به عومره

إِلَى هه تا **الْحَجِّ** چه ج **فَمَا** ئه وه (با سه بی ری) هه ر شتیکی **اسْتَيْسَرَ** ئاسان بوو **مِنْ** له **الْهَدْيِ** **مَالَات** و قوربا نی **فَن** و هه رکه سی

لَمْ یج د نه یبوو **فَصِيَامٍ** ئه وه (له سه ری هتی) به پۆزوو بوئی **ثَلَاثَةِ** سی **أَيَّامٍ** رۆژان **فِي** له **الْحَجِّ** چه ج **وَسَبْعَةٍ** و چه وتیش

إِذَا کاتی که **رَجَعْتُمْ** گه رانه وه ، **تِلْكَ** ئه وه **عَشْرَةٌ** ده ی **كَامِلَةٌ** ته و او **ذَلِكَ** ئه وه ش **لِمَنْ** بۆ که سی که **لَمْ** یکن -

أَهْلُهُ که س و کاری **حَاضِرِي** ئاماده ی (و خه لکی) **الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ** مزگه وتی چه رام (مه ککه) - نه یی، **وَاتَّقُوا** و ته قوای -

اللَّهِ خودا - بکه ن **وَأَعْلَمُوا** و بزنان **أَنَّ** که و **اللَّهِ** خودا **شَدِيدُ** زۆر تو ونده و تیژه **الْعِقَابِ** سزای **(۱۹۶)** **الْحَجَّ** چه ج

أَشْهَرُ جَهَنَّمَ مَـٰلِكِي مَعْلُومَاتُ ديارو زانراوه قَمَن جَاهِرْكَه سَيَّ فَرَضْ خَوَى خَسْتَه ژَیْبَارَى فِهْرَزَى فِیْنَّ -

الْحَجَّ حَه ج (بِهَبَسْتَنی ئِحْرَام) -تِیاییدا فَلَا رَفَثَ ئهوه نییه جِیمَاع وَلَا فُسُوقَ نییه گوناھکردن و سه ریچی

وَلَا جِدَالَ و نییه دمه قاله فِي له الْحَجَّ حَه ج وَمَا و ئهوهی تَفْعَلُوا دهیکه نَ مِنْ له خَيْرٍ ههر خَیْر و چاکه یَّ یَعْلَمُهُ پَییده زانی

اللَّهُ خُودا وَتَزَوَّدُوا و زاد و تویشووی قیامهت بُو خُو کۆکه نه وه فَإِنَّ چونکه - خَيْرَ چاکترین الزَاد زاد و تویشوو - به راستی

التَّقْوَى له خوا ترسان و پارێزکاری یه ، وَاتَّقُوا و پارێزی بکه ن و بترسن لَیْم یَا هه ی اُولِی خاوه نی

الْأَلْبَابِ بیر و هۆشه کان (هۆشمه نده کان) (۱۹۷) لَیْسَ - عَلَیْكُمْ له سه رتان - نییه جُنَاحُ (هیچ) گوناھیک اَنْ که

تَبْتَغُوا بتانه وئ و (بکه ونه دوا ی) فَضْلًا فهزل و به خشیشتی مِّنْ له رَبِّكُمْ پهروه ردیگارتان ، فَإِذَا جا کاتی

أَفْضَمْتُ ئیفاضه تانکرد و گه رانه وه مِّنْ له عَرَفَاتٍ عهره فات فَادُكُّرُوا ئه وه یادی - اللَّهُ خُودا - بکه نه وه و زیکرد بکه ن عِنْدَ لای

الْمَشْعَرِ مه شعهری الْحَرَامِ حهرام وَادُكُّرُوا و یادی بکه ن کَا ههرچۆن هَذَا كُمْ رَیْنموونی کردن و هیدایه تی دان،

وَإِنْ كُنْتُمْ و ههرچه نه د ئیوه - مِّنْ له قَبْلِهِ پَییش ئه وه دا لَمِنْ به راستی له الضَّالِّينَ گومراو سه رلَیشتیواوان - بوون (۱۹۸)

ثُمَّ پاشان أَفِضُوا ئیفاضه بکه ن و بکه رَیینه وه مِّنْ له حَيْثُ ئه وشوئینه ی أَفَاضَ - النَّاسُ خه لکی - لی گه راپه وه

وَاسْتَغْفِرُوا و داوای لیخو شبوون بکه ن له اللَّهُ خُودا إِنَّ - اللَّهُ خُودا - به راستی غَفُورٌ زۆر لیبورده ی

رَّجِمْ زۆر به خشنده و میهره بانه (۱۹۹) فَإِذَا جا کاتی قَضَيْتُمْ ته واوتانکرد مَنَاسِكُمْ رَیو شوئ و کرده وه په رستشیه کانی حَه ج

فَادُكُّرُوا ئه وه یادی - اللَّهُ خُودا - بکه نه وه کَذَرِكُمْ وه ک یادکردنه وه و ناوبردنی أَبَاءُكُمْ باب و باپیرانتان أَوْ به لکوو أَشَدَّ -

ذِكْرًا یادیکی - زۆر زیاتر، فَمَنْ جا له ناو النَّاسِ خه لکان (که سانی هه ن) مِّنْ ئه وه ی يَقُولُ ده لی رَبَّنَا پهروه ردیگاره

آتَمًا پیمان به خشه و بمانده ری فِي له الدُّنْيَا دوونیا وَمَا لَهُ و - فِي له الْآخِرَةِ پوژی دووایی دا مِّنْ (هیچ)

خَلَاقٍ به ش و نه صیبیکی - نییه (۲۰۰) وَمِنْهُمْ و له وانیش (هه یه) مِّنْ ئه وه ی يَقُولُ ده لی رَبَّنَا پهروه ردیگاره

آتِیَا پیمان ببه خشه **فِي** له **الدُّنْيَا** دونیادا **حَسَنَةً** چاکه یی **وَفِي** و له **الْآخِرَةِ** پوژی دواایش **حَسَنَةً** چاکه یی **وَقِنَا** و بمانپارێزه له

عَذَابَ عه زاب و ئه شکه نهجه ی **النَّارِ** ئاگر (۲۰۱) **أُولَئِكَ** ئه وانه **لَهُمْ** بۆیان ههیه **نَصِيبٌ** بهشی **بِمَا** له وهی

كَسَبُوا به دهستیان خستووه **وَاللَّهُ** و خودا **سَرِيعٌ** - **الحِسَابِ** حیساب و لیپرسینه وهی ی - خێرایه (۲۰۲) **وَاذْكُرُوا** و یادى -

اللَّهُ خودا - بکه ن **فِي** له **أَيَّامٍ** چه ند پوژیکی **مَّعْدُودَاتٍ** که می ژمێردراو **فَمَنْ** جا هه رکه سی **تَعَجَّلَ** په له ی کرد **فِي** له

يَوْمَئِذٍ دوو پوژان **فَلَا** ئه وه - **إِنَّمَا** (هیچ) گوناھیکی **عَلَيْهِ** له سه ر - نییه **وَمَنْ** و هه رکه سی **تَأَخَّرَ** دوواکه وت **فَلَا** ئه وه -

إِنَّمَا (هیچ) گوناھیکی **عَلَيْهِ** له سه ر - نییه **لِمَنْ** بۆ که سی **اتَّقَى** خو بپارێزی **وَاتَّقُوا** و خو بپارێزن و بترسن له **اللَّهُ** خودا

وَاعْلَمُوا و بزائن **أَنْتُمْ** به دنیایی **إِلَيْهِ** (هه ر) بۆلای ئه و **تُحْشَرُونَ** کو ده کرێنه وه و حه شر ده کرێن (۲۰۳) **وَمِنْ** و هه یه له

النَّاسِ خه لکان **مَنْ** ئه وه ی **يُعْجِبُكَ** - **قَوْلُهُ** قسه و گوته ی **فِي** له به ره ی **الْحَيَاةِ** ژیا نی **الدُّنْيَا** دوو نیادا - سه رسامت ده کا

وَيُشْهِدُ و - **اللَّهُ** خودا - ده کاته شایه ت **عَلَى** له سه ر **مَا** ئه وه ی **فِي** له **قَلْبِهِ** دلیدا هه یه **وَهُوَ** که چی ئه و **اللَّهُ** سه رسه خترینه (له)

الْخِصَامِ ناتهبایی و دوژمنایه تی (۲۰۴) **وَإِذَا** و ئه گه ر **تَوَلَّى** پشت هه لبا رو و هه رگه یی **سَعَى** هه وڵ و کو شش ده کا **فِي** له

الْأَرْضِ زه ووی **لِيُفْسِدَ** تا کو و فه ساد و خرا په بآو بکاته وه **فِيهَا** تیایدا **وَيَهْلِكُ** و له ناو ببات **الْحَرثَ** کشتو کال و **وَالنَّسْلَ** وه چه

وَاللَّهُ و خودا **لَا يُحِبُّ** هه زنا کات له **الْفَسَادَ** فه ساد و خرا په کاری (۲۰۵) **وَإِذَا** و ئه گه ر **قِيلَ** - **لَهُ** یی - گوته را

اتَّقِ خو بپارێزه و بترسه له **اللَّهُ** خودا **أَخَذَتْهُ** (ئه وساکه) - **الْعِزَّةُ** شکو یی به خو ی - ده یگر ی و ده یبا **بِالْإِنِّمَ** بۆ تاوان و گونا ه

حَسْبُهُ ئیتر - **جَهَنَّمَ** دوزه خ - به سیه تی **وَلِبِئْسَ** و به راستی خرا پترین **الْمِهَادُ** (جیی) ئاماده کرا وه (۲۰۶) **وَمِنْ** و له ناو

النَّاسِ خه لک (دا هه یه) **مَنْ** ئه وه ی **يَشْرِي** - **نَفْسَهُ** خو ی - ده فروشی **ابْتِغَاءً** به مه به ست وه ده سه ته یانی **مَرْضَاتٍ** په زامه ندی

اللَّهُ خودا **وَاللَّهُ** و خوداش **رَعُوفٌ** زۆر (میه ره بانه) **بِالْعِبَادِ** بۆ بهنده کان (۲۰۷) **يَا أَيُّهَا** هۆ ئه ی **الَّذِينَ** ئه وانه ی

آمَنُوا پرواتان هی ناوه **ادْخُلُوا** پرۆ نه **فِي** ناو **السَّلَامِ** ملکه چی و ئیسلامه تی **كَافَّةً** به گشتی **وَلَا تَتَّبِعُوا** و مه که و نه دوا ی

خُطُوبَاتِ هه‌نگاوَه‌کانی الشَّيْطَانِ شَهِيتان ۛ إِنَّهُ به‌راستی ئەو لَکُم بۆ ئێوه عَدُوٌّ دۆژمنێکی مُبِينٌ ديار و ئاشکرایه (٢٠٨)

فَإِنْ جَا ئەگەر زَلَلْتُمْ پێتان خلیسکا و له حەق لاتاندا مِّنْ له بَعْدِ دواى مَا ئەوهی جَاءَتْکُمْ -

الْبَيِّنَاتُ به‌لگه و نیشانه دیاره‌کانتان -بۆ هات فَاَعْلَمُوا ئەوه بزائن اَنَّ که اللهَ خودا عَزِيزٌ دهسه‌لاتداری حَكِيمٌ کاربه‌جی یه

(٢٠٩) هَلْ يَنْظُرُونَ ئایا چاوه‌ڕێی چی ده‌که‌ن اِلَّا جگه له‌وهی اَنْ که يَأْتِيَهُمْ - اللهَ خودا -بۆیان بۆ فِي له

ظَلَلٍ سێبه‌رانیك مِّنْ له الْعَمَام ته‌م و سوکه هه‌ور وَالْمَلَائِكَةُ و فریشته‌کان وَقُضِيَ - الْأَمْرُ و فه‌رمان و کاره‌که -ته‌واو بوو

وَإِلَى و هه‌ر بۆ لای اللهَ خودا تُرْجَع ده‌گیردرێته‌وه الْأُمُور کار و فه‌رمانه‌که‌نه‌کان (٢١٠) سَلْ پرسیار بکه له

بَنِي إِسْرَائِيلَ به‌نی ئیسرائیل (جوله‌که‌کان) كَرَّم چه‌ند مان آتَيْنَاهُمْ بۆیان هێنان مِّنْ له آيَةٍ ئایه‌ت و نیشانهی بَيِّنَةٍ ديار،

وَمَنْ و هه‌رکه‌سێ يُدِلُّ بگۆڕێته‌وه نِعْمَةً نِّعَمه‌تی اللهَ خودا مِّنْ له بَعْدِ دواى مَا ئەوهی جَاءَتْهُ که بۆی هات

فَإِنَّ ئەوه به‌دُنیاوی اللهَ خودا شَدِيدٌ زۆر تونده الْعِقَابِ سزای (٢١١) زَيْنَ رازاندراوه‌ته‌وه لِلَّذِينَ بۆ ئەوانه‌ی

كَفَرُوا کوفریان کردوه و بۆ بڕوان الْحَيَاةُ زَيَانِ الدُّنْيَا دوونیا، وَيَسْخَرُونَ و گالته ده‌که‌ن مِّنْ به الَّذِينَ ئەوانه‌ی

آمَنُوا -بڕوایان هێناوه ، وَالَّذِينَ و ئەوانه‌ی اتَّقُوا له خودا ترساو و پارێزکارن فَوْقَهُمْ له سه‌روی ئەوانن يَوْمَ رَوْزَى الْقِيَامَةِ دووایی

وَاللهُ و خوداش يَرْزُقُ رزق ده‌به‌خشی به مِّنْ ئەوهی يَشَاءُ ده‌یه‌وی بَغَيْرِ به بۆ حِسَابٍ (هه‌یج) حیساب و ئەژماردنیک

(٢١٢) كَانَ پێشان- النَّاسُ خه‌لك اُمَّةٌ ئوممه‌تیک (-بوون) وَاحِدَةً يه‌ک فَبَعَثَ ئینجا په‌وانی کرد اللهَ خودا

النَّبِيِّينَ پێغه‌مبه‌ران مَبَشِّرِينَ مرگێنی به‌خش وَمُنْذِرِينَ و ترسێنه‌ر بن وَأَنْزَلَ و دایه‌زاند و ناردی مَعَهُمْ له گه‌لیاندا الْكِتَابَ کتیب

بِالْحَقِّ به حەق لِيَحْكُمَ تاكو دادوه‌ری و حوكم بکات بَيْنَ له نیاوان النَّاسِ خه‌لك فِيمَا له‌وشتانه‌ی اخْتَلَفُوا جیاواز و ناتهما بوون

فِيهِ تێپایدا، وَمَا اخْتَلَفَ و که‌س جیاواز نه‌بوو فِيهِ تێپایدا (له کتێبه‌که‌ یان له حه‌قه‌که) اِلَّا جگه له الَّذِينَ ئەوانه‌ی

أُوتُوهُ (کتیب) پێیان به‌خشا‌بوو مِّنْ له بَعْدِ دواى مَا ئەوهی جَاءَتْهُمْ بۆیان هاتبوو الْبَيِّنَاتُ به‌لگه‌ ڕۆن و ئاشکراکان

وَصَدُّ و ریگری یه **عَنْ** له **سَبِيلِ** ریگی **اللَّهِ** خودا **وَكُفْرٌ** و کوفرکردنه **بِهِ** پی، **وَالْمَسْجِدِ** و مزگهوتی **الْحَرَامِ** حه رام

وَإِخْرَاجُ ودهرکردنی **أَهْلِهِ** خه لک و دانیشتوانه که ی **مِنْهُ** لی **أَكْبَرُ** گه وره تره **عِنْدَ** لای **اللَّهِ** خودا **وَالْفِتْنَةُ** و فیتنه ی ته و اویش

أَكْبَرُ گه وره تره **مِنْ** له **الْقَتْلِ** کوشتن، **وَلَا يَزَالُونَ** و هه ر واز ناهینن و به رده وام **يَقَاتِلُونَكُمْ** له گه لتان ده جه ننگن **حَتَّى** هه تا کوو

يُرَدُّوكمُ هه لتان ده گپرنه وه **عَنْ** له **دِينِكُمْ** دینه که تان - **إِنْ** نه گه ر **اسْتَطَاعُوا** بتوانن - **وَمَنْ** و هه ر که سی **يَرْتَدِدْ** هه لگه ریته وه

مِنْكُمْ له نگو **عَنْ** له **دِينِهِ** ئاین و دینه که ی **فِيْمَتْ** ئینجا بمری **وَهُوَ** له حال ی نه و **كَافِرٌ** کافر یکه ، **فَأُولَئِكَ** نه وه نه وانه

حَبِطَتْ - **أَعْمَالُهُمْ** کار و کرده وه کانیا ن - پووج و به تال ده بیته وه **فِي** له **الدُّنْيَا** دوونیا **وَالْآخِرَةِ** و ژیا نی دووای **وَأُولَئِكَ** و نه وانه

أَصْحَابُ (خه لک و نیشته جی) **النَّارِ** ئاگرن **هُمْ** نه وان **فِيهَا** تیایدا **خَالِدُونَ** ماوهن هه تا هه تایی (۲۱۷) **إِنَّ** به راستی

الَّذِينَ نه وونه ی **آمَنُوا** بروایان هی ناوه **وَالَّذِينَ** و نه وانه ی **هَاجَرُوا** کوچیا نکرده و **وَجَاهَدُوا** و جیهادیان کرده **فِي** له **سَبِيلِ** ریگی

اللَّهِ خودا **أُولَئِكَ** نه وانه **يَرْجُونَ** به ته مای **رَحْمَتَ** ره حمه تی **اللَّهِ** خودان **وَاللَّهُ** و خوداش **غَفُورٌ** لیبورده ی

رَحِيمٌ میهره بانه و به خشنده یه (۲۱۸) **يَسْأَلُونَكَ** پرسیا رت لیده که ن **عَنْ** ده رباره ی **الْخَمْرِ** عاره ق **وَالْمَيْسِرِ** و قومار، **قُلْ** بلی

فِيهِمَا تیایاندایه **إِنْ** تاوانیکی **گه وره یه گه وره** **وَمَنَافِعُ** له گه ل چه ن دین سوود **لِلنَّاسِ** بو خه لک **وَأَنَّهُمَا** و تاوانه که یان

أَكْبَرُ گه وره تره **مِنْ** له **تَفْعِيهِمَا** سووده کانیا ن ، **وَيَسْأَلُونَكَ** و پرسیا رت لیده که ن **مَاذَا** چی **يُنْفِقُونَ** به خیر ببه خشن **قُلْ** بلی

الْعَفْوُ نه وه ی زیاده یه **وَكَذَلِكَ** و ئاوها **بَيْنَ** - **اللَّهُ** خودا - پوون ده کاته وه **لَكُمْ** بو تان **الْآيَاتِ** ئایه ته کان **لَعَلَّكُمْ** به لکوو ئیوه

تَتَفَكَّرُونَ بیربکه نه وه (۲۱۹) **فِي** له **الدُّنْيَا** دوونیا **وَالْآخِرَةِ** و پوژی دووای **وَيَسْأَلُونَكَ** و پرسیا رت لیده که ن **عَنْ** ده رباره ی

الْيَتَامَى هه تیوان **قُلْ** بلی **إِصْلَاحُ** چاکساز ی **لَهُمْ** بو یان **خَيْرٌ** چاکتره ، **وَإِنْ** و نه گه ر **تُخَالِطُوهُمْ** تیکه ل بن له گه لیا ن

فَإِخْوَانُكُمْ نه وه نه وان براتان **وَاللَّهُ** و خودا **يَعْلَمُ** ده زانی و ده ناسی (لیک جیا ده کاته وه) **الْمُفْسِدَ** نه وه ی خراپه کار و تیکدره **مِنْ** له

الْمُصْلِحَ نه وه ی چاکسازه **وَلَوْ** و نه گه ر **شَاءَ** - **اللَّهُ** خودا - بیویستایه **لَأَعْتَبُكُمْ** نه وه به دلنیا یی لی تانی توند ده کرد **إِنَّ** به راستی

اللَّهُ خُودَا عَزِيزٌ دَهْسَلَات دَارِي حَكِيمٌ كَارِبُهُ جِي يَه (٢٢٠) وَلَا تُكْفُرُوا وَ مَهْخَوَازِن وَ مَارَهْ مَهْكَهَن

الْمُشْرِكَاتِ ثَاْفَرَهْتَه هَاوَهْل دَانَهْرَهْكَان (كَافَرَهْكَان) حَتَّى هَهْتَا يُؤْمِنَنَّ بِرُوحَا دَيْنِن وَلَا أَمَّةٌ وَ بَهْرَاسَتِي ثَاْفَرَهْتِيكِي بَهْنَدَهِي مُؤْمِنَةٌ بِرُوحَادَار

خَيْرٌ جَاكَتَرَه مِّنْ لَه مُشْرِكَةٌ يَهْكَيْكِ هَاوَهْلْدَانَهْر وَكَافِر وَلَوْ هَهْرَجَهْنَد أَعْجَبْتُمْ سَهْرَسَامَتَان بَكَات

وَلَا تُكْفُرُوا وَ ژَن مَارَهْ مَهْكَهَن وَ مَهْدَهْن بَه الْمُشْرِكِينَ بِپَاوَه هَاوَهْلْدَانَهْر وَ كَاْفَرَهْكَان حَتَّى هَهْتَاكُوه يُؤْمِنُوا بِرُوحَا دَيْنِن

وَلَعَبْدٌ وَ بِيْگُومَان بَهْنَدَهِيَهْكِ مُؤْمِنٌ بِرُوحَادَار خَيْرٌ جَاكَتَرَه مِّنْ لَه مُشْرِكٌ يَهْكَيْكِ هَاوَهْلْدَانَهْرِي كَاْفِر وَلَوْ هَهْرَجَهْنَد

أَعْجَبْتُمْ تَهْو سَهْرَسَامَتَان بَكَات، أُولَئِكَ تَهْوَانَه يَدْعُونَ (خَهْلَك) بَانْگ دَهْكَهَن إِلَى بَهْرَهو النَّارِ ثَاْگَر وَاللَّهُ وَ خُودَا

يَدْعُو (خَهْلَك) بَانْگ دَهْكَا إِلَى بُو الْجَنَّةِ بَهْهَشْتِ وَالْمَغْفِرَةِ وَ لِيْخُوشْ بُوون بِإِذْنِهْ بَهْ رِيْگَه پِيْدَانِي خُوي، وَيَبِينُ -

آيَاتِهْ وَ ثَاْيَهْتَهْكَانِي -رُوهون دَهْكَاتَهْوَه لِلنَّاسِ بُو خَهْلَك لَعَلَّهْمْ بَهْلَكُوه تَهْوَان يَتَذَكَّرُونَ يَاد دَهْكَهْنَهْوَه وَ پَهْنَد وَ ثَاْمُؤْژَاْگَارِي وَهْرَدَهْگَرَن

(٢٢١) وَيَسْأَلُونَكَ وَ پَرَسِيَارْت لِيْ دَهْكَهَن عَنِ دَهْرِبَارَهِي الْمَحِيضِ خُوَيْنِ بِيْنِي (سُوهِيْ مَانْگَانَهْي) ثَاْفَرَهْتَان قُلْ بَلَى هُوَ تَهْوَه

أَذَى جُورَه ثَاْزَار وَ بَرِيْنِيْكَه فَاعْتَرِلُوا جَا خُوْ دُوهورِبْگَرَن لَه النِّسَاءِ ثَاْفَرَهْتَان فِي لَه الْمَحِيضِ كَات وَشُوَيْبِيْ خُوَيْنِ بِيْنِيْ مَانْگَانَهْي ثَاْفَرَهْتَان

وَلَا تَقْرَبُوْهُنَّ وَ نَزِيْكَِيَان مَهْكَهَوْن حَتَّى هَهْتَاكُوه يَطْهَرْنَ پَاكْژ دَهْبَنَهْوَه فَإِذَا جَا كَه تَطْهَرْنَ پَاكْ بُوونهْوَه فَاتُوهُنَّ تَهْوَه بَرُونهْ لَاِيَان

مِنْ لَهو حَيْثُ شُوَيْن وَ بَهو شِيْوهِي أَمْرُكُمْ - اللَّهُ خُودَا -فَهْرَمَانِيْ پِيْكَرْدُوهون إِنْ بَهْدَلْنِيَايِي اللَّهُ خُودَا يُحِبُّ -

التَّوَابِينَ تُوْبَهْكَارَانِي -خُوشْ دَهْوِي وَيُحِبُّ - الْمُتَطَهِّرِينَ وَ خُوْجُوَان پَاكْكهْرَهْوَانِي -خُوشْ دَهْوِي (٢٢٢) نِسَاؤُكُمْ ژَنَهْكَانَتَان

حَرْتُ كَيْلْگَهَن لَكُمْ بُوْئِيوه فَاتُوا جَا بَرُونهْ لَای حَرْتُكُمْ كَيْلْگَهْكَانَتَان أَنِّيْ چُون وَ لَهْكَوِي شِئْتُمْ بَنَانَهْوِي، وَقَدِّمُوا وَ پِيْشْ بِيْخَن

لِأَنْفُسِكُمْ بُوْ خُوْتَان وَاتَّقُوا وَ پَارِيْژَاْگَارِي بَكَهَن وَ بَتْرَسَن لَه اللَّهُ خُودَا وَاعْلَمُوا وَ بَزَانَن أَنْكُمْ كَهْ بَهْدَلْنِيَايِي ئِيْوه

مَلَاَقُوْهُ يِيْ دَهْگَهَن وَ دَهْچَنَهْوَه بَهْرَدَهْسَتِي وَبَشِّرْ وَ مَزْگِيْنِيْشْ بَدَه الْمُؤْمِنِينَ بِرُوحَادَارَان (٢٢٣) وَلَا تَجْعَلُوا وَ -

اللَّهُ خُودَا -مَهْكَهَن بَه عُرْضَةً كُوسْپ وَ رِيْگَرِي لِأَيْمَانِكُمْ بُوْ سُوِيْنْدَهْكَانَتَان أَنْ نَهْكَا تَبْرُوا چَاكهْ بَكَهَن وَتَقُّوا وَ پَارِيْژَاْگَارِ بَن

وَتُصَلِّحُوا و - بَيْنَ نَيَّوَانِ النَّاسِ خه لک - چاک بکهن وَاللَّهُ و خودا ش سَمِيعٌ بیسه ری عَلِيمٌ زانایه (۲۲۴) لَا يُؤَاخِذُكُمْ -

اللَّهُ خودا - لیتان ناگری بِاللَّغْوِ بهوهی دی به سه رزارتان بی مه به ست فِي له اِيْمَانِكُمْ سوینده کانتان وَلَٰكِنْ به لام

يُؤَاخِذُكُمْ لیتان ده گری بِمَا بهوهی كَسَبَتْ - قُلُوبُكُمْ دلّه کانتان - وهده ستیان هیناوه وَاللَّهُ و خودا ش غَفُورٌ لیبووردهی

حَلِيمٌ ئارامه له سزادان (۲۲۵) لِلَّذِينَ بُوْثَه وانهی يُولُونَ سویندی نزیک نه که و تنه وه - مِنْ له نِسَائِهِمْ ژنه کانیان - ده خون

تَرْبُصٌ (له سه ریانه) چاوه ری کردنی اَرْبَعَةٌ چوار اَشْهُرٌ، مانگان فَإِنْ جا نه گهر فَأَعْوَا گه پانه وه (بو باری جاران)

فَإِنْ نه وه به دنیایي اللَّهُ خودا غَفُورٌ لیبووردهی رَحِيمٌ میهره بان و به خشنده یه (۲۲۶) وَإِنْ و نه گهر

عَزَمُوا سوور بوون له سه ر الطَّلَاق طه لاق و جیابوونه وه (له ژنه کانیان) فَإِنْ نه وه بیگومان اللَّهُ خودا سَمِيعٌ بیسه ری عَلِيمٌ زانایه

(۲۲۷) وَالْمُطَلَّاتُ و ئافرده ته طه لاق دراوه کان يَتَرَبَّصْنَ چاوه پروان ده کهن و دان ده نین بِأَنْفُسِهِنَّ به نه فسی خوین ثَلَاثَةَ سِ

قُرُوءٍ جار پاک بوونه وه له حه یز وَلَا يَحِلُّ و حه لال نیه لَهْنَّ بویان اَنْ که يَكْتُمْنَ بشارنه وه مَا نهوهی خَلَقَ دروستی کردوه

اللَّهُ خودا فِي له ناو اَرْحَمِينَ مندالده کانیان اِنْ نه گهر هاتوو كُنَّ (ئافرده ته کان) - يُؤْمِنَنَّ بروایان هه بی به بِاللَّهِ خودا

وَالْيَوْمِ و پوژی الْآخِرِ دووایی، وَبَعُولَتِهِنَّ و میرده کانیان اَحَقُّ شایسته و خاوهن حه قترن بَرَدِّهِنَّ له گپانه وه یان فِي له

ذَلِكَ وهدا اِنْ نه گهر اَرَادُوا ویستیان و نیه تی اِصْلَاحًا چاک سازی و (بی که اته نه وه یان هه بی) وَلَهْنَّ و بو ئافرده ته کان هه یه (حه قی)

مِثْلُ وهک الَّذِي نهوهی عَلَيْنَّ له سه ریانه بِالْمَعْرُوفِ به جوانی و گونجاوی وَلِلرِّجَالِ و بو پیاوایش (هه یه)

عَلَيْنَّ له سه ر ئافرده ته کان دَرَجَةً پله یهک وَاللَّهُ و خودا ش عَزِيزٌ ده سه لاتداری حَكِيمٌ کاربه جی یه (۲۲۸) الطَّلَاق طه لاق

مَرَّتَانِ دوو جاره فَاِمْسَاكَ ئینجا (له سه رتانه) ده ست پیگرتئی بِمَعْرُوفٍ به چاکي اَوْ یان تَسْرِیجٌ ده ست لیبه ردانی بِاِحْسَانٍ به چاکي

وَلَا يَحِلُّ و حه لال و شیوا نابی لَكُمْ بو تان اَنْ که تَاْخِذُوا بهن مِمَّا لهوهی اَتَيْتُمُوْهُنَّ پیتان داوون شَيْئًا (هیج) شئی

اِلَّا مه گهر اَنْ نهوهی که يَخَافَا هه ردوکیان بترسن اِلَّا که - يُقِيمَا راگیر و پاریزراو (نه) کهن حُدُودَ سنور هکانی اللَّهُ خودا

فَإِنْ جَاثِيَهُ خَفَمْتُ ترسان آلا که- يُقِيمَا راگیر (نه) کهن حُدُود سنووری اللّٰه خودا فَلَآ ٲوهه - جُنَاحَ (هیچ) گوناھی- نییه

عَلَيْهِمَا له سه ره ره ردوکییان فِيمَا له وهی افْتَدَتْ ٲافره ته که خوی رزگار بکا بِه یَی تِلْكَ ٲوهه حُدُود سنووره کانی اللّٰه خودایه

فَلَآ تَعْتُدُوها جَا مَه یَشْکِیْنِ وَمَنْ وهه رکه سی یتَعَدَّ ته عه دا بکاو به زنی ٲوهه حُدُود سنووری اللّٰه خودا

فَأُولَئِكَ هُم ٲوهه به ٲاستی ٲوهانه الظَّالِمُونَ سته مکاری ته واون (۲۲۹) فَإِنْ جَاثِيَهُ طَلَّقَهَا طه لاقی دا فَلَآ ٲوهه -

تَحِلُّ حه لال- نابی لَهُ بوی مِنْ له بَعْدُ ٲاشان حَتَّى هه تا تَمَحَّحْ شوو نه کا به زَوْجًا میړدیکی غَیْرَهُ دیکه، فَإِنْ جَاثِيَهُ ٲوهه

طَلَّقَهَا (میړده که ی دی) طه لاقی دا فَلَآ ٲوهه - جُنَاحَ هیچ گوناھی- نییه عَلَیْهَا له سه ریان اَنْ که

یَتَرَاَجَعَا بگه ٲینه وهه (لای یه کتری) اِنْ ٲوهه هاتوو ظَنَّا وایان زانی اَنْ که یُقِیْمَا راگیراو ده کهن حُدُود سنووره کانی اللّٰه خودا،

وَتِلْكَ وهه وهیه حُدُود سنووره کانی اللّٰه خودا یُبَیِّنُهَا ٲوونی ده کاته وهه لِقَوْمٍ بوقه ومیک یَعْلَمُونَ بزانی (۲۳۰) وَإِذَا وهه ٲوهه

طَلَّقْتُمْ - النِّسَاءَ ٲافره ته کانتان - طه لاقی دا فَبَلَّغْنَ ٲینجا (ٲافره ته کان) گه یشتن به أَجَلَهُنَّ ماوهی دیاری کراوی خویان

فَأَمْسِكُوهُنَّ ٲوهه ٲایان گرن بِمَعْرُوفٍ به چاکیی اَوْ یان سَرِّحُوهُنَّ دهستیان لیبه ردهن بِمَعْرُوفٍ به چاکیی

وَلَا تُمْسِكُوهُنَّ و ٲایان مه گرن ضَرَارًا بوقه زهره ر لیدانیان لِّتَعْتُدُوا ٲاکوو ته ٲه دا و ده ستریی بکهن (بوقه سه ر حقی وان)

وَمَنْ وهه رکه سی یَفْعَلْ - ذَٰلِكَ ٲاوا- بکات فَقَدْ ٲوهه به دنیا یی ظَلَمَ سته می کرده له نَفْسَهُ خوی وَلَا تَخْذُوا و -

آیَاتِ ٲایاته کانی اللّٰه خودا هُزُواً به گالته - وهه رمه گرن وَاذْكُرُوا و یاد بکه نه وهه نِعْمَتَ فه ژل و نیعمه تی اللّٰه خودا

عَلَيْكُمْ له سه رتان وَمَا له گهل ٲه وهی اُنْزَلَ دایبه زاندوه عَلَیْكُمْ به سه رتان مِنْ له الْكِتَابِ کتیب (قورٲان)

وَالْحِكْمَةِ و حکمهت (سونه تی ٲیغه مبهه ر) یَعْظُمُ ٲاموژگاریتان ده کات بِه یَی وَاتَّقُوا و ٲترسن له اللّٰه خودا وَاعْلَمُوا و بزانی

اَنْ که وا به ٲاستی اللّٰه خودا بِکُلِّ به هه موو شَیْءٍ شَیْءٍ عَلِیْمٌ زاناو ٲاگاداره (۲۳۱) وَإِذَا وهه ٲوهه طَلَّقْتُمْ -

النِّسَاءَ ٲافره ته کانتان طه لاقی دا فَبَلَّغْنَ ٲینجا گه یشتن به أَجَلَهُنَّ ماوهی دیاری کراوی خویان (له عیده)

فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ ۖ ثَوَّه رِيْغَرِي مَه كَهَن اُنْ كَه يَنْكِحُنَّ جَووْتَبِن لَه گَهْل اَزْوَاجَهُنَّ ۖ هَاوَسَه رَه كَانِيَان اِذَا ۖ نَه گَه ر هَاتَوو تَرَاضُوْا ۖ رِيْكَكَه وَتِن

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَتَّبِعُوْا اَمْرَ الْمُشْرِكِيْنَ ۚ اِنَّ اَمْرَهُمْ شَرٌّ مِّنْ اَمْرِ الْمُؤْمِنِيْنَ ۚ اِنَّ الْمُؤْمِنِيْنَ هُمُ السَّامِعُونَ ۚ

مِنْكُمْ لَهُ نِيَّوَهْ يُوْمُنُ بِرَوَايِ هَيْنَا - بِرِ بِاللّٰهِ بِهْ خُودَا وَ الْيَوْمِ وَ رَوْزِي الْآخِرِ فِ دَوَوَايِ، ذَلِكُمْ نَهَوَهْيَانِ اَزْكَى بَاشْ وَ بَرَهْ دَوَارْتَر

لَكُمْ - وَأَطِهرُ و پاکتره - بۆتان وَاللهُ و خودا يَعْلَمُ دهرانی وَأَنْتُمْ وئیه لَا تَعْلَمُونَ نازانی (۲۳۲) وَالْوَالِدَاتُ و دایکه کان

يُرْضَعْنَ شِيرَ دِهْدَهَنَهٗ اَوْلَادَهُنَّ مَنَالَهٗ كَانِيَانِ حَوْلَيْنِ دُووسَالِي كَامِلَيْنِ تَهَاوَا لِمَنْ بُوْئِهْوَي اَرَادَ (بيهوئ) اَنْ كَه يَمَّ -

الرَّضَاعَةُ شيردان - تەواو بکا - وَعَلَى - الْمَوْلُودُ لَهُ و ئەو کەسەى (باوکەى) منالى بۆ ھىزاوھ - لەسەر یەتى رِزْقُهُن بۆ ئیویان

وَكَيْسُوتِهِنَّ و جل و به رگیان بِالْمَعْرُوفِ ٢ به چاکی، لَا تُكَلِّفُ ته کلیف و بارگران ناکری نَفْسُ (هیچ) که سئِ إِلَّا جگه له وهی

وَسَعَهَا ۚ لَهُ تَوَانِي دايه لَا تُضَارُّ زياندار ناکړی وَالِدَةٌ دايکی بَوْلِدَهَا به مناله که ی وَلَا مَوْلُدٌ لَهُ ۚ و نه نه و باوکه ی منالی بُو هَيِّرَاوه

بَوْلَدِهِ^ج به مناله که‌ی وَعَلَىٰ و له سهر - الْوَارِثِ میراث‌گريش -ه مِثْلُ وه‌ک ذَلِكَ^ف نه‌وه فَإِنْ جا نه‌گهر أَرَادَا هه‌ردوکیان -

فَصَالًا جیابوونه وهیه کیان - ویست **عَنْ** به **تَرَاضٍ** یه کتر پازی کردنی **مِنْهُمَا** له نیوان خوْیان **وَتَشَاوُرٍ** و مشور پیکردنی

فَلَا جُنَاحَ ۚ عَلَيْهِمَا ۖ لَهْ سَهْرِيَانِ ۚ وَإِنْ ۖ وَتَهْ گهر ۚ اَرْدْتُمْ ۚ ویستتان ۚ اَنْ ۚ که ۚ تَسْتَزِيعُوا ۚ شیرپیدانی بخوازن بُوْ

أُولَادَكُمْ مَنَالَهُ كَانَتَانِ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ إِذَا نَهَى عَنْهُ لَهْ سَهْرَتَانِ إِذَا نَهَى عَنْهُ سَلَّمَ تَهْ سَلِيمَ بَكَنَ مَا تَهْ وَهَى

آيَمُ به خشيو تانه بِالْمَعْرُوفِ ۚ به چاکی وَاتَّقُوا و پاريزکار بن و بترسن له اللّٰهُ خُودَا وَعَلَمُوا و بزائن اَنَّ كِه وَا اللّٰهُ خُودَا

بِمَا بِهِ وَهَى تَعْمَلُونَ دهیکه بَصِيرٌ بینه‌ریکه (۲۳۳) وَالَّذِينَ وئوانه‌ی تَيَفُّونَ وهفات ده‌که‌ن و دهمرن مِنْكُمْ له‌نگو

وَيَذُرُونَ و به جی دهیلن **أَزْوَاجًا** هاوسه رانی، **يَتَرَبَّصْنَ** ئهوان چاوه‌روان دهبن و دان - **بِأَنْفُسِهِنَّ** به نه فسی خویان - ده‌گرن

أَرْبَعَةَ چوار أَشْهُرُ مانگان وَعَشْرًا و دهی فَإِذَا جا کاتی بَلَّغْنِ گه‌یشتنه أَجَلَهُنَّ ماوه دیاریکراوه‌که‌یان فَلَا ئه‌وه‌نیه

جُنَاحَ (هیچ) گوناھى عَلَیْكُمْ لَه سہرتان فِيمَا به هوى ئه وهى فَعَلَنْ کردوویانه فِي به اَنْفُسِهِنَّ نه فسى خوڤان

بِالْمَعْرُوفِ^۱ به چاکی و شیاوانه، وَاللَّهُ و خدا ش بِمَا بهوئی تَعْمَلُونَ دهیکه خَيْرُ زانای شارهزای تهواوه (۲۳۴) وَلَا و نییه

جُنَاحَ (هیچ) گوناھی عَلَیْكُمْ له سهرتان فِيمَا لهوئی عَرَضْتُمْ بِهِ به ناراستهوخو ئیشارهتان کردی و شتیکتان دهرخستبی مِنْ له

خِطْبَةِ خوازیبی کردی النِّسَاءَ ئافرهتان اَوْ یان اُكْنَتُمْ پهنهانتان کردی فِي له اَنْفُسِكُمْ نهفسی خوتان، عِلَمَ -

اللَّهُ خودا - زانیویهی اَنْكُمْ که بهدنیایی ئیوه سَتَدْرُکُونَهُنَّ دواي ناویان دین و باسیان دهکهن وَلَکِنْ (ئهوانه گونا نهینه) بهلام

لَا تُوَاعِدُوهُنَّ بهئین گوړی مهکهن لهگهلیان سِرًّا به دزی اِلَّا مهگهر ئهوهی اَنْ که تَقُولُوا - قَوْلًا قسهیهکی

مَعْرُوفًا^۲ شیاو و گونجا - بکهن، وَلَا تَعَزَّمُوا و یهکلای مهکه نهوه و مهی بریننهوه عُقْدَةً عهقد و مامهلهی

النِّكَاحِ مارهکردن و ژن هینان حَتَّى ههتا یَلْبَغُ - الْكِتَابُ ئهوهی نوسراوه - دهگاته اَجَلَهُ^۳ کاتی دیاریکراوی خوئی، وَاَعْلَمُوا و بشزانن

اَنْ که بهدنیایی اللَّهُ خودا يَعْلَمُ دهزانی مَا چی فِي لهناو اَنْفُسِكُمْ دل و دهرن و نهفسی ئیوهدا ههیه

فَاَحْذَرُوهُ^۴ جا خوئی لی بپارژن وَاَعْلَمُوا و بزنان اَنْ که وایگومان اللَّهُ خودا غَفُورٌ لیخوش بووی حَلِيمٌ ئارامی لیبورهیه

(۲۳۵) لَا جُنَاحَ (هیچ) تاوانی - عَلَیْكُمْ لهسهرتان - نیه اِنْ ئهگهر طَلَقْتُمْ - النِّسَاءَ ئافرهته کانتان - طهلاقدا مَا مادام

لَمْ تَمْسُوهُنَّ بهریان نهکهوتبن (نهچووبنه لایان) اَوْ یان تَفَرَّضُوا (هیشتا) وهک واجب دیاریتان نهکردی لَهُنَّ بویان

فَرِیْضَةً^۵ (هیچ) مارهیی (مارهیی واجب) وَمَتَّعُوهُنَّ و سودمهندیان بکهن، عَلَی پئیویسته لهسهر

المُوسِعِ^۶ ئهوه کهسهی تواناداره و دهاقی فرهوانه قَدَرُهُ بری خوئی (که لهو بوهشیتهوه) وَعَلَى و لهسهر

المُقْتَرِ^۷ (ئهوه کهسهش که نهبوونه) قَدَرُهُ بری خوئی (که لهو بوهشیتهوه) مَتَاعًا وهک سوود بهخشین و پابویرینی

بِالْمَعْرُوفِ^۸ به وهی که چاک و شیاوه حَقًّا مافیکی جیگیرکراوه عَلَی لهسهر الْمُحْسِنِينَ چاکهکاران (۲۳۶) وَإِنْ و ئهگهر

طَلَقْتُمُوهُنَّ^۹ ئافرهته کانتان طهلاقدا و جیابوونهوه لییان مِنْ له قَبْلِ پیش اَنْ ئهوهی که تَمْسُوهُنَّ لیان بکهون و بچنه لایان

وَقَدْ و تازهش فَرَضْتُمْ دیاریتان کردوه - لَهُنَّ بویان فَرِیْضَةً مارهیی - واجب کراو، فَنِصْفُ^{۱۰} ئهوه (لهسهرتانه بیاندهنی) نیوهی

مَا تَهْوَى **فَرَضْتُمْ** دياريتانكردوه (له مارهبیه که) **إِلَّا** مه گهر **أَنْ** ته وهی که **يَعْفُونَ** چاوپوشي بکهن (و نه یانه وئ) **أَوْ** یان

يَعْفُو خوش بیټ (له حه قی خوئی) **الَّذِي** ته وهی **بِيَدِهِ** به ده سته تی **عُقْدَةُ** عه قد و به لئینی **النِّكَاحِ** مارهبی **وَأَنْ** و ته وهی که

تَعْفُوا چاوپوشي بکهن **أَقْرَبُ** نزیکتره **لِلتَّقْوَى** له پارێزکاری و خوداترسی **وَلَا تَسُوا** و - **الْفُضْلَ** فەزڵ و چاکه کردن

يُنْكُرُ له نڤوان خوټان - فه راموش مه کهن **إِنَّ** (به راستی) **اللَّهُ** خودا **بِمَا** به وهی **تَعْمَلُونَ** ده یکهن **بَصِيرٌ** زوړبینی که (۲۳۷)

حَافِظُوا پارێزکاری بکهن **عَلَى** له سهر **الصَّلَاةِ** نوڅه کان **وَالصَّلَاةِ** وئهو نوڅه ی **الْوُسْطَى** که ناوهند ترینه **وَقُومُوا** و ږاوهستن

لِلَّهِ (هه ر) بۆ خودا **قَاتِلِينَ** به ملکه چی (۲۳۸) **فَإِنْ** جا ته گهر **خِفْتُمْ** ترسان **فَرَجَالًا** ته وه (به دهم ږویشن) **أَوْ** یان

رُجَانًا به سوارۍ **فَإِذَا** ئینجا کاتی **أَمِنْتُمْ** دلنیا بوون و ترستان نه ما **فَاذْكُرُوا** ته وه یادۍ - **اللَّهُ** خودا - بکه نه وه **كَمَا** هه رچون

عَلَيْكُمْ فێرکړدوون **مَا** ته وهی **لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ** جاران نه تان ده زانی (۲۳۹) **وَالَّذِينَ** و ته وکه سانه ی

يَتَوَفَّوْنَ ته مه نڤان ته واو ده بی و دهمرن **مِنْكُمْ** له نگو **وَيَذَرُونَ** و - **أَزْوَاجًا** هاوسه رانی - به چی ده هیلن، **وَصِيَّةٌ** وه سیه تی (بکړی)

لِأَزْوَاجِهِمْ بۆ هاوسه ره کانڤان **مَتَاعًا** بۆ سوود بینڤن **إِلَى** تا کوو **الْحَوْلِ** سوړانه وهی سالتیک **غَيْرِ إِنْخِرَاجٍ** دهر نه کړږن،

فَإِنْ جا ته گهر **خَرَجْنَ** ئافره ته هاوسه ره کانڤان خوڤان دهر چوون **فَلَا** ته وه نییه **جُنَاحَ** (هیچ) گونا هۍ **عَلَيْكُمْ** له سه رتان

فِي مَا له وهی **فَعَلْنَ** ئافره ته کان - **فِي أَنْفُسِهِنَّ** به خوڤان - کړدوه **مِنْ** له **مَعْرُوفٍ** شتیکۍ شیاو و گونجاو **وَاللَّهُ** و خوداش

عَزِيزٌ ته وپه ږی ده سه لات داری **حَكِيمٌ** ته وپه ږی کاربه چییه (۲۴۰) **وَلِلْبَطَلَاتِ** و بۆ طه لاق دراوه کانیش (ده بی بدری)

مَتَاعٌ سوود و سه رمایه ی **بِالْمَعْرُوفِ** به و شیوه ی که گه نجاو و باووه **حَقًّا** وه ک حه قیکۍ ږهوا **عَلَى** له سهر

الْمُتَّقِينَ ته وانه ی له خودا ده ترسن و پارێزکارن (۲۴۱) **كَذَلِكَ** ئاوا **يُسَبِّحُ** - **اللَّهُ** خودا - ږون ده کاته وه **لَكُمْ** بۆتان

آيَاتِهِ ئایه ته کانی **لَعَلَّكُمْ** به لکوو **تَعْقِلُونَ** تیده گهن و هو شمه ند ده بن (پابه ند ده بن یی) (۲۴۲) **أَلَمْ تَرَ** ئایا سه یرت نه کړدوه

إِلَى بۆ (ږووداوی) **الَّذِينَ** ته وانه ی **خَرَجُوا** دهر چوون **مِنْ** له **دِيَارِهِمْ** ولات و زیدی خوڤان **وَهُمْ** که ته وان **أَلُوفٌ** هه زاران - بوون

حَذَرَ (دهرچوون) له ترسی المَوْتِ مردن، فَقَالَ ئەوساکه - هُمُ پێیانی (-گووت) اللهُ خودا: مَوْتُوا ده‌بمرن، ثُمَّ پاشان

أَحْيَاهُمْ زیندووی کردنه‌وه، إِنَّ (به‌راستی) اللهُ خودا لَذُو هه‌رخاوه‌نی فَضِّلَ فەزڵ و چاکه‌یه‌که عَلَی له‌سه‌ر النَّاسِ خه‌لک

وَلَكِنَّ به‌لام أَكْثَرَ زۆربه‌ی النَّاسِ خه‌لک لَا يَشْكُرُونَ سوپاس ناکهن (٢٤٣) وَقَاتِلُوا و بجه‌نگن و کوشتار بکه‌ن فِي له

سَبِيلِ رێگای اللهِ خودا وَأَعْلَمُوا و بزنان أَنَّ که بێگومان اللهُ خودا سَمِعَ ئەوپه‌ری بیسه‌ری عَلِمَ ئەوپه‌ری زانایه (٢٤٤)

مَنْ ذَا ئەوه کێ یه الَّذِي ئەوه‌ی يَقْرِضُ ئەدات به اللهُ خودا قَرْضًا قه‌ردێکی حَسَنًا چاک،

فَيُضَاعِفُهُ ئێتر (خودا) زیادی ده‌کات لَهُ بۆی أَضْعَافًا به‌چه‌نده‌ها هه‌نده‌ی كَثِيرَةً زۆر وَاللهُ و هه‌ر خوداش

يَقْبِضُ ته‌نگ و که‌م ده‌کا وَيَبْسُطُ و بلاو زۆر ده‌کات وَإِلَيْهِ و هه‌ر بۆلای ئەویش تَرْجِعُونَ ده‌گێردرێنه‌وه (٢٤٥) أَلَمْ تَأَيَّا

تَرَ رانه‌ماوی إِلَى بۆ أَلَمَّا پیاو ماقولان و ده‌مراستان مِنْ له بَنِي نَهَوَى إِسْرَءِيلَ یه‌عقوب (جوله‌که‌کان) مِنْ له بَعْدِ دواي

مُوسَى موسا إِذْ کاتی که قَالُوا گوتیان لِنَبِيِّ به‌ پێغه‌مبه‌ریک هُمُ هی خۆیان أَبْعَثْ بنێره لَنَا بۆمان مَلِكًا پاشایه‌ک

نُقْتَلُ بجه‌نگین فِي له سَبِيلِ پێناو رێگای اللهِ خودا قَالَ ئەو گوێ هَلْ تَأَيَّا عَسَيْتُمْ ناشی إِنْ که ئەگه‌ر

كُتِبَ بنوسری و واجب بکری عَلَيْكُمْ له‌سه‌رتان الْقِتَالُ جه‌نگ أَلَا تُقَاتِلُونَ نه‌کا نه‌جه‌نگن قَالُوا ئەوان گوتیان وَمَا لَنَا جَا چیمانه

أَلَا نُقَاتِلُ که نه‌جه‌نگین فِي له سَبِيلِ رێگای اللهِ خودا وَقَدْ و ئەوه‌تا أَخْرَجْنَا ده‌رکراوین مِنْ له دِيرِنَا زێد و خاکی خۆمان

وَأَبْنَاءُ و منالی خۆمان فَلَمَّا جَا کاتی كُتِبَ نوسرا عَلَيْهِمُ له‌سه‌ریان الْقِتَالُ جه‌نگ تَوَلَّوْا پشتیان هه‌لکرد إِلَّا جگه‌له

قَلِيلًا که‌مێک مِنْهُمْ له‌وان وَاللهُ و خودا عَلِمَ زانای ته‌واوه بِالظَّالِمِينَ به‌سته‌مکاران (٢٤٦) وَقَالَ و گوێ هُمُ پێیان

نَبِيَّهُمُ پێغه‌مبه‌ره‌که‌یان إِنْ به‌ دڵنیايی اللهُ خودا قَدْ ئەوه‌تا بَعَثْ ناردی لَكُمْ بۆتان طَالُوتَ طالوت مَلِكًا پاشا (بێت)

قَالُوا ئەوان گوتیان أَنِّي جَا چۆن يَكُونُ ده‌بێت لَهُ بۆ ئەو أَلَمَّا پاشایه‌تی عَلَيْنَا به‌سه‌ر ئێمه وَنَحْنُ و ئێمه خۆمان

أَحَقُّ شایسته‌ترین بِالْمَلِكِ به‌ پادشایه‌تی مِنْهُ له‌و وَلَمْ يُوْتِ و (ئهو) یی نه‌دراوه سَعَةً فره‌وانی و زۆری مِنْ له

الْمَالِ مَالٌ وَ سَامَانَ ؟ قَالَ گوئی إِنَّ به دنیایى اللّٰهَ خودا اصْطَفَاهُ ئەوى هه ئېژاردوو و په سندی کردوه عَلَيْكُمْ به سهرتان

وَزَادَهُ ههروهه - بَسْطَةً فرهوانى و پانتايى - بۆ زيادکردوه فِي له الْعِلْمِ زانست وَالْجِسْمِ لاشه وَاللّٰهَ و خوداش يُؤْتِي -

مُلْكُهُ پادشايهتى خۆى - ده دات به مَنْ ئەو كه سهى يَشَاءُ خۆى بيهوئيت وَاللّٰهَ و خودا وَاسِعٌ فرهوانگيرى عَلِيمٌ زانايه

(٢٤٧) وَقَالَ و - لَهُمْ پييانى نَبِيَهُمْ پيغه مبه ره كه يان إِنَّ به دنيایى آيَةً نيشانهى ديارى مُلْكِهِ پادشايهتى وى ئەوهيه اَن كه

يَأْتِيَكُمْ - التَّابُوتُ سندوقه كه تان - بۆ ديت (كه) فِيهِ تيايدايه سَكِينَةٌ ئارامى و سه كينهت مِّنْ له رَبِّكُمْ پهروه ريگارتانه وه

وَبَقِيَّةٌ له گه ل پاشماوهي بِمَا له وهئ تَرَكَ به جيان هيشتبوو آل بنه مالهى مُوسَى موسا و آل و بنه مالهى هَارُونَ هارون تَحْمِلُهُ -

الْمَلَائِكَةُ فريشته كان - هه لى ده گرن، إِنَّ به راستى فِي ذَلِكَ له وهدا ههيه لآيَةً نيشانهى ديارى دُنْيَا لَكُمْ بۆتان إِنَّ ئە گهر

كُنْتُمْ ئيَّوه - مُؤْمِنِينَ بروادار (-بوين) (٢٤٨) فَلَمَّا جا هه ركه فَصَلَ - طَالُوتُ طانوت بِالْجُنُودِ سه ربازه كانى - جيا كردنه وه

قَالَ گوئی إِنَّ به دنيایى اللّٰهَ خودا مُبْتَلِيَكُمْ تافيكه روهى ئيَّوهيه بِنَهْرٍ به رووبارى فَمَنْ جا هه ركه سئ شَرِبَ خوردييه وه مِنْهُ لِي

فَلَيْسَ مِنِّي ئەوه له من نيبه وَمَنْ و هه ركه سئ لَمْ يَطْعَمْهُ دەمى ليندها و نه يخواده وه فَإِنَّهُ ئەوه به راستى ئەو كه سهه مِنِّي له منه

إِلَّا مه گهر مَنْ ئەوهى اعْتَرَفَ غُرْفَةً تهنه مستى هه لگري يَدِهِ به ده ستى خۆى فَشَرِبُوا جا ئەوان خواردiane وه مِنْهُ لِي

إِلَّا تهنه قَلِيلًا كه مى مِّنْهُمْ لهوان نه بى، فَلَمَّا جا كاتى جَاوَزَهُ تپه رين (له رو باره كه) هُوَ خۆى وَالَّذِينَ و ئەوانهى

آمَنُوا بروايان هيئابوو مَعَهُ له گه ل ئەودا قَالُوا گو تيان لَا - طَاقَةٌ لَنَا ئيمه تافهت و توانامان (-نييه) الْيَوْمَ ئيمرو

بِجَالُوتَ (به رامبه ر) جالوت وَجُنُودِهِ و سه ربازه كانى قَالَ - الَّذِينَ ئەوانهى يَظُنُّونَ بروايان وابوو أَنَّهُمْ كهوا به دنيایى

مَلَاقُوه ده گهن به (ديدارى) اللّٰهَ خودان: كَمْ چه ندئ مِّنْ له فِتْنَةٍ كۆمه لى قَلِيلَةً كه م غَلَبَتْ سه ركه وتوو زال بوو به سه ر

فِتْنَةٍ كۆمه لى كَثِيرَةً زور بِإِذْنِ به پييدان و ئيزنى اللّٰهَ خودا وَاللّٰهَ و خوداش مَعَ له گه ل الصَّابِرِينَ ئارامگرانه (٢٤٩)

وَلَمَّا و كاتى بَرَزُوا دياركه وتن (له گۆره پانى جهنگ) لَجَالُوتَ بۆ جالوت وَجُنُودِهِ و سه ربازه كانى قَالُوا گو تيان رَبَّنَا پهروه ريگاره

أَفْرِغْ برژینه و به تال بکه عَلَيْنَا بۆ سه رمان صَبْرًا سه بر و ئارامگرین وَتَّبْتُ و راگر و جیگیر بکه أَقْدَامَنَا قاچه کانمان

وَانْصُرْنَا و سه رمان بخه عَلَى به سهر الْقَوْمُ ئه ونه ته وه و کومه له ی الْكَافِرِينَ بۆ پروا و کفرن (۲۵۰)

فَهَزَمُوهُمْ ئیتر سه رکه وتن به سه ریان بِإِذْنِ به ئیزن و ری پیدانی اللَّهُ خودا وَقَتَلَ و - دَاوُدُ داوود جَالُوتَ جالوتی - کوشت

وَأَتَاهُ و - اللَّهُ و خودا الْمَلِكُ پادشایه تی وَالْحِكْمَةَ حیکمه ت و کاربه جیتی - پی به خشی وَعَلَّهُ و فیزی کرد مِمَّا له وه ی

يَشَاءُ دهیه ویت، وَلَوْلَا و ئه گهر - دَفْعُ پالدان و به گز یه ک دابر دنی اللَّهُ خودا (-نه بیئت) بۆ النَّاسِ خه لکی بَعْضُهُمْ هه ندیکیان

بِبَعْضٍ به هه ندیک (یتر) لَفَسَدَتِ ئه وه به دنئیایی - الْأَرْضُ ته وای زه وی - تیکده چوو و فساد دایده گرت وَلَكِنْ به لام

اللَّهُ خودا ذُو خاوه نی فَضْلٍ چاکه و فه زلیکه (ههر خودا خوی ده زانی که چونه) عَلَى له سهر الْعَالَمِينَ جیهانیان (۲۵۱)

تِلْكَ ئه وه یه آیَاتُ ئایه ته کانی اللَّهُ خودا تَتْلُوها ده یخوئینی نه وه عَلَيْكَ به سه رتان بِالْحَقِّ به حه ق

وَأَنَّكَ لَمِنَ و به دنئیایی و بی هیچ گومان ی تو له الْمُرْسَلِينَ پیغه مبه رانی (۲۵۲) تِلْكَ ئه و الرُّسُلُ پیغه مبه رانه

فَضَّلْنَا فه زل و چاکه ی - بَعْضُهُمْ هه ندیکیانمان - داوه عَلَى به سهر بَعْضٍ هه ندیکی (تر)، مِنْهُمْ له وان هه یه مِّنْ ئه وه ی کَلَّمَ -

اللَّهُ خودا - قسه ی کرده له گه لی وَرَفَعَ و - بَعْضُهُمْ هه ندیکیان دَرَجَاتٍ چه نده ها پله - به رز کردو ته وه وَآتَيْنَا و - به

عِيسَى عیسی ابْنُ کوری مَرْيَمَ مهربه مان - به خشی الْبَنَاتِ به لگه و نیشانه دیاره کان وَأَيَّدْنَاهُ و پشتیوانیمان کرد بُرُوجَ به روحی

الْقُدْسِ قودس وَلَوْ و ئه گهر شَاءَ - اللَّهُ خودا - بیویستایه (ئه وه) مَا اقْتَتَلَ له گه ل یه ک نه ده جه نگان الَّذِينَ ئه وانه ی مِّنْ له

بَعْدِهِمْ دوی وان بوون مِّنْ له بَعْدِ دوی مَا ئه وه ی جَاءَتْهُمْ بۆیان هات الْبَنَاتِ به لگه و نیشانه دیاره کان وَلَكِنْ به لام

اِخْتَلَفُوا جیاواز و نا ته با بوون، فَنُهِمُ جا له وان هه بوو مِّنْ ئه وه ی آمَنَ بروای هیئا وَمِنْهُمْ و له وانیش هه بوو مِّنْ ئه وه ی

كَفَرَهُ بروای نه هیئاو کافر بوو، وَلَوْ و ئه گهر شَاءَ - اللَّهُ خودا - بیویستایه (ئه وه) مَا اقْتَتَلُوا له گه ل یه ک نه ده جه نگان

وَلَكِنْ به لام اللَّهُ خودا يَفْعَلُ - مَا ئه وه ی يُرِيدُ بیه ویت - ده یكات (۲۵۳) يَا أَيُّهَا هُوَ ئه ی الَّذِينَ ئه وانه ی

آمَنُوا بِرَوَاتَانِ هَيْنَاوَه **أَنْفِقُوا** ببه خشنه وه **بِمَا** له وهی **رَزَقْنَاكُمْ** پیمانداون **مِنْ** له **قَبْلَ** پېش ته وهی **أَنْ** که **يَأْتِي** -

يَوْمَ رږزى - بېت **لَا يَبِيعُ** (هیچ) کرین و فروشتنیکى - **فِيهِ** تیا دا - نیه **وَلَا** و نه (هیچ) **خُلَّةٌ** خوښه ویست و دوستى **وَلَا** و نه (هیچ)

شَفَاعَةً شفاعت و تکا بو کردنى، **وَالْكَافِرُونَ هُمْ** و به راستى هه ر کافره کان **الظَّالِمُونَ** سته مکار و زالمى ته واون **(۲۵۴)**

اللَّهُ خودا (زاتیکه) **لَا إِلَهَ** (هیچ) خودایه ک نیه **إِلَّا هُوَ** ته نها ته وه نه بى **الْحَيُّ** ته واو زیندوى

الْقِيَوْمُ خود راگر و سه رپه رشتیار و به رده وامى به خش **لَا تَأْخُذُهُ** نایگرى **سِنَةٌ** (هیچ) نه وه زى **وَلَا نَوْمٌ** و (هیچ) خه وى

لَهُ ته نها هی ته وه **مَا** هه رچى **فِي** له **السَّمَاوَاتِ** ئاسمانه کان **وَمَا** و هه رچى **فِي** له **الْأَرْضِ** زه وپى دایه، **مَنْ** ته وه **ذَا** کى به

الَّذِي ته وهی **يَشْفَعُ** تکارى ده کا **عِنْدَهُ** لای ته وه ؟! **إِلَّا** مه گهر **بِإِذْنِهِ** به رى پېدان په زامه ندى خوى،

يَعْلَمُ (خودا) ده زانئ (زانينى ته واو ده رباره ی) **(مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ)** هه رچى له به رده ست و له پېشيان

وَمَا خَلَفَهُمْ و هه ر چى له دوايان و له داهاتويان دایه **وَلَا يُحِيطُونَ** و (ته وان ئاگادارنینه) **بِشَيْءٍ** به (هیچ) شتى **مِنْ** له

عَلَيْهِ زانستى ته وه **إِلَّا** ته نها **بِمَا** به وهی **شَاءَ** (خودا خوى) ويستبیتى **وَسِعَ** - **كُرْسِيُّهُ** ته ختى فه رمان په واپى ده سه لادارى ته وه

السَّمَاوَاتِ هه موو ئاسمانه کان **وَالْأَرْضِ** و زه وى - گرتوته وه **وَلَا يَؤُودُهُ** و بارگرانى نا کا **حِفْظُهُمَا** پاراستنيان **وَهُوَ** و هه ر ته ویشه

الْعَلِيُّ ته وپه رى به رز و بلندی **الْعَظِيمُ** گه وره ی ته واو **(۲۵۵)** **لَا إِكْرَاهَ** زورى ليکردنى نييه **فِي** له **الدِّينِ** دين **قَدْ** ته وتا که

تَبَيَّنَ ده رکه وت و رږن بوو وه و جيا بوويه وه **الرُّشْدُ** رېى حه ق و راست و دروست ناسين **مِنْ** له **النَّيِّ** لا رېى و وېل بوون،

فَمَنْ جا هه رکه سئ **يَكْفُرُ** کوفر بکا **بِالطَّاغُوتِ** به طاغووت **وَيُؤْمِنُ** و بروا بئى **بِاللَّهِ** به خودا **فَقَدْ** ته وه بېگومان

اسْتَمْسَكَ به توندی وابه سته بووه **بِالْعُرْوَةِ** به وه ده سته بنده ی (که) **الْوُثْقَى** ته وپه رى توندو توّله

لَا انْفِصَامَ (هیچ) جيا بوونه وه و ليترازانىک نييه **لَهَا** بوى **وَاللَّهُ** و خوداش **سَمِيعٌ** بيسه رى **عَلِيمٌ** زانا به **(۲۵۶)** **اللَّهُ** خودا

وَلِيٌّ دوست و پشتيوانى **الدِّينِ** ته وانه يه (که) **آمَنُوا** پروايان هيناوه **يُخْرِجُهُم** ده ريان ده هيئى **مِنْ** له **الظُّلُمَاتِ** تاريکاييه کان **إِلَى** بو

النُّورِ پۇناكى تەواو **وَالَّذِينَ** و ئەوانەى **كَفَرُوا** بىروايان نەھيئاوھە كوفريان كردوھ **أُولَآئِهِمْ** دۆست و پىشتىوانيان **الطَّاغُوتُ** طاغوتە

يُخْرِجُونَهُمْ دەريان دىنن **مِنْ** لە **النُّورِ** پۇناكى **إِلَى** بۇ **الظُّلُمَاتِ** تارىكايىھەكان **أُولَئِكَ** ئەوانە **أَصْحَابُ** خاوەن و ھاوھلى (خەلكى)

النَّارِ ئاگر ن **هُمْ** بەدلىنايى ئەوان **فِيهَا** تياييدا **خَالِدُونَ** ماوەن ھەتا ھەتايى **(٢٥٧)** **أَلَمْ تَرَ** ئايا نەتروانيوھە **إِلَى** بۇ

الَّذِي ئەوھەكەسەى **حَاجَّ** دەمەقالەى كرد لەگەل **إِبْرَاهِيمَ** ئىبراھىم **فِي** دەربارەى **رَبِّهِ** پەرورەدگارى **أَنْ** (بە ھۆى ئەوھى) كە **آتَاهُ** -

اللَّهُ خودا **الْمَلِكُ** پادشاھىەتى -يىى بەخشيبيو ؟ **إِذْ** كە **قَالَ** - **إِبْرَاهِيمُ** ئىبراھىم -گوئى **رَبِّي** پەرورەديگارم **الَّذِي** ئەوھىە كە

يُحْيِي زىندوو دەكاتەوھە **وَيُمِيتُ** و دەمرىئى **قَالَ** گوئى **أَنَا** من **أُخِي** زىندوو دەكەمەوھە **وَأُمِّيْتُ** و ئەشمىرىئم **قَالَ** -

إِبْرَاهِيمُ ئىبراھىم -گوئى **فَإِنَّ** (دەى ئەوھە) **اللَّهُ** خودا **يَأْتِي** - **بِالشَّمْسِ** پۇژ (-دەر) دەھىئى **مِنْ** لە **الْمَشْرِقِ** پۇژھەلاتەوھە

فَأْتِ بِهَا (ئىتر تۆش پۇژ دەر) بەيئە **مِنْ** لە **الْمَغْرِبِ** پۇژ ئاوا وھە، **فَبِتَّ** ئەوساكە - **الَّذِي** ئەوھى

كَفَرُوكُفْرِي كەرد -سەرسام و دەمكوت كەوت **وَاللَّهُ** و خوداش **لَا يَهْدِي** ھىدايەتى - **الْقَوْمَ** ئەو قەومەى

الظَّالِمِينَ ستەمكارن -نادات **(٢٥٨)** **أَوْ** يان **كَالَّذِي** وەك ئەوھەكەسەى **مَرَّ** تىپەرى **عَلَى** بەسەر **قَرِيَةً** دىيەك

وَهِيَ لەو كاتەى ئەو (دىيە خانووھەكانى) **خَاوِيَةً** پەما بوو **عَلَى** بەسەر **عُرُوشِهَا** بانەكانيانەوھە، **قَالَ** گوئى **أَنْتِ** چۆن

يُحْيِي زىندوو دەكاتەوھە **هَذِهِ** ئەمە **اللَّهُ** خودا (ى پەرورەديگار) **بَعْدَ** پاش **مَوْتِهَا** مردنى ؟ **فَأَمَّا** ئەوساكە - **اللَّهُ** خودا

مِائَةً سەد **عَامٍ** سالى -ئەو كەسەى مراند **ثُمَّ** پاشان **بَعَثَهُ** زىندوى كردەوھە **قَالَ** گوئى (يىي) **كَمْ** چەند **لَبِثْتُ** ماوويتەوھە ؟

قَالَ گوئى **لَبِثْتُ** - **يَوْمًا** پۇژى **أَوْ** يان **بَعْضَ** ھەندىكى **يَوْمٍ** پۇژ، **قَالَ** گوئى **بَلْ** بەلكو **لَبِثْتُ** - **مِائَةً** سەد

عَامٍ سالى -ماوويتەوھە، **فَانْظُرْ** دە پىروانە **إِلَى** بۇ **طَعَامِكَ** خواردنەكەت **وَشَرَابِكَ** و خواردنەوھەكەت

لَمْ يَتَسَنَّهْ نەگۇراوھە و تىكەنەچووھە، **وَانْظُرْ** و پىروانە **إِلَى** بۇ **حِمَارِكَ** گوئىدريژەكەشت، **وَلِنَجْعَلَكَ** و (ئەوھەشمانكرد) تاكوو تۆ بكەينە

آيَةً ئايەت و نىشانەيى **لِلنَّاسِ** بۆ خەلك، **وَانْظُرْ** و پىروانە **إِلَى** بۇ **الْعِظَامِ** ئىيسكەكان **كَيْفَ** چۆن

نُشِرْهَا توند و بهرزی ده‌کهینه‌وه ئُم پاشان نَكْسُوهَا دایده‌پۆشین لَمَّا به گوشت، فَلَمَّا جا کاتی تَبَيَّنَ رُؤن بووه وه لَه بۆی

قَالَ گوئی اَعْلَمُ ده‌زانم اَنَّ به‌دُنْیایی اللّٰهَ خودا عَلٰی به‌سه‌ر كُلِّ هه‌موو شَيْءٍ شَتِّ قَدِيرٌ توانا و ده‌سه‌لاتداره (٢٥٩)

وَإِذْ و کاتی قَالَ - إِبْرَاهِيمُ ئیبراهیم- گوئی رَبِّ په‌روه‌ردیگاره اَرِنِي نیشانم بده كَيْفَ چۆن تُخِي زیندوو ده‌که‌یته‌وه

الْمَوْتِ مردوو‌ه‌کان ؟ قَالَ (خودا) فه‌مووی: اَوَلَمْ تُؤْمِنِ ئه‌ی پروات نه‌هیناوه ؟ قَالَ گوئی بَلَى (بروام هیناوه)

وَلَكِنْ به‌لام (ئه‌وه داوایه‌م کرد) لَيَطْمِئَنَّ تا‌کو‌و - قَلْبِي دلم -ئارام بێت، قَالَ گوئی نَحْدُ ده‌ی - اَرْبَعَةٌ چواران مِّنْ له

الطَّيْرِ بالنده‌کان -بگه‌ه فَصْرُهُنَّ ئینجا - إِلَيْكَ بۆ لای خوٲی (-نزیك بکه‌وه و جوان سه‌یریان بک) ه ئُم پاشان اجْعَلْ دابئی

عَلٰی له‌سه‌ر كُلِّ هه‌ر جَبَلٍ کٲیوئیک مِّنْهُنَّ - جُزْءًا پارچه و به‌شٲیک (-له‌وان) ئُم ئینجا اَدْعُهُنَّ بانگیان بکه

يَا تَيْنَكَ دین بۆ لات سَعِيًّا به‌گورجی و خٲیری وَاَعْلَمُ و بزانه اَنَّ که به‌دُنْیایی اللّٰهَ خودا عَزِيزٌ ده‌سه‌لاتداری حَكِيمٌ کاربه‌جی یه

(٢٦٠) مَثَلٌ نمونه‌ی الدِّينِ ئه‌وانه‌ی يُنْفِقُونَ ده‌به‌خشن و سه‌رف ده‌که‌ن اَمْوَالَهُمْ مَال و سامانیان فِي له سَبِيلٍ پیناوی

اللّٰهَ خودا دا كَمَثَلٍ وه‌ک نمونه‌ی حَبَّةٍ ده‌نکٲیکه اُتَبِتْ لٲی شین بووٲی سَبْعَ حه‌وت سَنَابِلَ گوئه‌گه‌نم، فِي له كُلِّ هه‌ر

سُنْبُلَةٍ گوئه‌گه‌نمٲی - مِائَةٌ سه‌د حَبَّةٍ ده‌نکه‌گه‌نم -هه‌بٲی، وَاللّٰهُ و خوداش يُضَاعِفُ چه‌ند جاره زیاد ده‌کا لِمَنْ بۆ ئه‌وه‌ی

يَشَاءُ بیهوٲی وَاللّٰهُ و خودا وَاَسِعُ فره‌وانگٲیری عَلِيمٌ زانایه (٢٦١) الدِّينِ ئه‌وانه‌ی يُنْفِقُونَ ده‌به‌خشن و سه‌رف ده‌که‌ن

اَمْوَالَهُمْ سامان و مالیان فِي له سَبِيلٍ پیناوی اللّٰهَ خودا دا ئُم پاشان لَا يَتَّبِعُونَ به‌دوای - مَا ئه‌وه‌ی اَنْفَقُوا به‌خشیویانه

مِنَّا (هیچ) مینه‌ت وَلَا اُذِي و (هیچ) ئازاری -ناهٲین لَّهُمْ ئه‌وانه‌ بوٲیان هه‌یه اَجْرُهُمْ پاداشتی خوٲیان عِنْدَ لای

رَبِّهِمْ په‌روه‌ردگاری خوٲیان وَلَا خَوْفٌ و (هیچ) ترسٲی نییه عَلَیْهِمْ له‌سه‌ریان وَلَا و نه هُمْ ئه‌وانیش يَحْزَنُونَ خه‌م ده‌خۆن

(٢٦٢) قَوْلٌ وته‌یه‌کی مَعْرُوفٌ جوان وَمَغْفِرَةٌ و چاوپۆشی و لٲی‌بوردن خَيْرٌ چاکتره مِّنْ له صَدَقَةٌ خٲیر و سه‌ده‌قه‌یک

يَتَّبِعُهَا به‌دوای دابٲی اُذِي ئازاری وَاللّٰهُ و خودا غَنِيٌ ده‌وله‌مه‌ندی حَلِيمٌ ئارام و له‌سه‌رخوٲیه (٢٦٣) يَا أَيُّهَا هۆ ئه‌ی

الَّذِينَ آمَنُوا بِرِوَاطَانِ هَيْنَاوَه لَا تُبْطِلُوا پوچ و به تال مه که نه وه صَدَقَاتِكُمْ خیر و چاکه کانتان بِالْمَنِّ به هوی میننهت کردن

وَالْأَذَىٰ وَ نازردان گَالِدِي وهک تهو کهسهی يُنْفِقُ ببهخشی و سهرف بکا مَالُهُ مال و سامانی خوی رِثَاءَ بؤ بهرچاوی

النَّاسِ خَلَكَ وَلَا يُؤْمِنُ هه مان کات پروانه هیئی بِاللّهِ به خودا وَالْيَوْمِ و پوژی الْآخِرِ دووایی، فَشَلُّهُ تَه وه نمونهی وی

گَمَلٌ وہک نمونہ‌ی صَفْوَانِ گاشہ بہر دیکِ لوسہ عَلَیْہِ لہسہ ریتِ تَرَابُ تَوَز و خوئیک فَأَصَابَهُ ئینجا بہری کہوت

وَإِبْلِ لَیْزِمِهٖ بَارَانِی قَرَرَكُهٗ تَهْوَسَاكِهٖ - صَدْدًا رَهَقُ وَ تَهَقِ - جِی هَیْشَت ، لَا یَقْدِرُونَ تَوَانِیَانِ نِیْهِ عَلٰی بَهْسَرِ شِیْءِ (هیچ شئی

مِمَّا لَهُوَى كَسْبُواْ به دهستیان خستبوو (له دهستیان دهچئ) ، وَاللّٰهُ و خودا ش لَا يَهْدِي رَيْنموونی ناکات الْقَوْمَ ئەوقه ومه‌ی

الْكَافِرِينَ که پروانه هیئ و کافرن (۲۶۴) وَمَثَلُ و نموونهی الَّذِينَ ئەوکه سانهی يُنْفِقُونَ ده به خشنه وه و سه رف ده کهن

أَمْوَالَهُمْ مَالٌ وَ سَامَانِيَانِ اِبْتِغَاءَ بِهِ مَهَبَه سَتِي وَهَدَه سَت هَيَنَانِي مَرْضَاتٍ رَه زَامَه نَدِي اللّٰهُ خُودَا وَتَشْيِيَتَا وَ لَه دَامَه زَرَاوِي مَنْ لَه

أَنْفُسِهِمْ خَوَّيْنَاهُ، كَثَلٍ وَهَكَ نُمُونَهُى جَنَّةٍ بَاخِيكَه بَرَبُوءَه لَه به رزايى أَصَابَهَا وَيَّ كَهوت وَابِلُ لَيَزِمَه بارانى فَاتَتْ جا ده ريهينا

أَكْلَهَا خوراه که ی (بهره‌مه که ی) ضَعِيفَيْنِ دوو هیئنده، فَإِنْ جا نه‌گه ر لَمْ يُصِبْهَا به‌ریشی نه‌که‌وی وَابِلٌ لِّزْمه بارانی

فَطْلٌ ئەوێ هەر کەمە بارانی (بەسیهتی) **وَاللَّهُ** و خودا **بِمَا** بەوەی **تَعْمَلُونَ** دەیکەن **بَصِيرٌ** بینەر (٢٦٥) **أَيُّدُ** ئایا -

أَحَدُكُمْ يَهْكِيكُنَّ - حه زده کا أَنْ كَه تَكُونُ لَهُ - جَنَّةٌ باخیکِ - بُو هِیْ مِنْ لَه نَخِيلٌ دهرخورما وَأَعْنَابٌ و جورها تری

تَجْرِی - مِنْ لَه تَحْتَهَا ژئیددا **الْأَنْهَارُ** روبراری زوړ - ټیپهړ بیت، **لَهُ** ئه ویش هه یی **فِيهَا** ټیایدا **مِنْ** لَه **كُلِّ** گشت

الثَّمَرَاتِ به رويومه کان، وَأَصَابَهُ وه توشی - الْكِبَرُ پیریون (-بوو) وَلَهُ له هه مان کات هه ییوو ذَرِيَّةٌ نهوہی

ضِعْفًا لاواز و بی دهسه‌لات، فَأَصَابَهَا ئهو باخه تووشی - إِعْصَارٌ زریان و ره‌شه‌بای (-بوو) فِيْهِ که تیایدا بوو نَارٌ ئاگرئ

فَاَحْرَقَتْ^ف و (باخه که) ئاگری تیبهر بوو و سوتا، **كَذٰلِكَ** ئاوا **يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا** - **اَللّٰهُ** خودا **لَكُمْ** بۆتان - پروون ده کاته وه **الْآيٰتِ** ئایه ته کان

لَعَلَّكُمْ بِهِ تَكُونُونَ تُفَكِّرُونَ بیر بکه نه وه (۲۶۶) يَا أَيُّهَا هُوَ هِیَ الَّذِينَ تَه وانه ی آمَنُوا برواتان هی ناوه

أَنْفِقُوا بَبَخْشَن وَ خەرج بکەن مِّن لَّه طَبِیَّاتٍ چاک و پاکە کانی مَا ئەوهی کَسَبْتُمْ وە دەستتان هێناوه، وَمَا و لەوهی أَخْرَجْنَا -

لَكُمْ بۆ ئێوهمان - دەر هێناوه مِّن لَّه الْأَرْضِ زهوی، وَلَا تَيَّمُوا - اخچیت و پیس و خراپتان - مەبەست نەبی مِّنْهُ لِي

تُفْقُونَ بَبَخْشَن وَ خەرج بکەن، وَلَسْتُمْ بِأَخْذِيهِ وَ ئێوه خۆشتان وەری ناگرن إِلَّا مەگەر أَنْ كە تَعْمَضُوا چاو بنوقینن فِيهِ لِي،

وَأَعْلُوا و بزانی أَنْ كە بیگومان اللّٰهَ خُودَا غَنِيٌّ بِي نياز و دەوله مەندیکی حَمِيدٌ سوپاس و ستایشکراوه (٢٦٧)

الشَّيْطَانُ شەیتان يَعِدُكُمْ بە لێنی - الْفَقْرَ هەزاری - دەدا بە ئێوه وَيَأْمُرُكُمْ و فرمانتان پێدەکا

بِالْفَحْشَاءِ بە تاوانی گەوره و دزیو و قیزه وهن وَاللّٰه و خُودَا يَعِدُكُمْ بە لێنی - مَغْفِرَةً لِّخَوْش بوونیکتان - پێدەدات

مِّنْهُ لَهِ لایەن خۆیه وه وَفَضْلًا لَّه گەل فەزڵ چاکەیی وَاللّٰه و خُوداش وَاسِعٌ فَرهوانگیری عِلِمٌ زانایه (٢٦٨) يُؤْتِي -

الْحِكْمَةَ حیکمەت و کارله جێی - ئەبەخشی بە مَن ئەوهی يَشَاءُ بیهوی، وَمَن و هەركەسی يُؤْتِ -

الْحِكْمَةَ دانایی و کاربه جێی - پێ ببه خشری فَقَدْ ئەوه بە دنیایی أُوتِي - خَيْرًا خێریکی كَثِيرًا زۆری - پێی دراوه،

وَمَا يَذَّكَّرُ و ئامۆژگاری و پەند وەرناگری إِلَّا جگه له أُولُو ئەوانە ی که خاوهنی الْأَبَابِ هۆشمەندی (٢٦٩)

وَمَا أَنْفَقْتُمْ و هەرجی - مِّن لَّه نَفَقَةً سەرفکرد و بەخشیی - بەخشیان أَوْ يان نَذَرْتُمْ - مِّن لَّه

نَذَرٍ نەزر و لەخوگرێ - نەزرتانکردی فَإِنَّ ئەوه بە دنیایی اللّٰه خُودَا يَعْلَهُ دهبزانی، وَمَا لِلظَّالِمِينَ و نیه بۆ ستهمکاران مِّن (هیچ)

أَنْصَارٍ پشتیوان و سەرخەرائی (٢٧٠) إِنْ تَبَدُّوا ئەگەر ئاشکرای بکەن الصَّدَقَاتِ صەدەقه و خێره کان فَنِعْمًا ئەوه زۆر چاکه

هِيَ (ئەو صەدەقانه) وَإِنْ و ئەگەر تُخْفُوها بېشارنەوه وَتُوتُوها و بیهین و بیدەن بە الْفُقَرَاءَ هەزاره کان فَهُوَ ئیتر ئەوه

خَيْرٌ چاکتره لَكُمْ بۆ خۆتان وَيُكْفِّرُ و چاوبۆشی دەکات عَنْكُمْ لیتان مِّن لَّه سَيِّئَاتِكُمْ خراپه و گوناھه کانتان وَاللّٰه و خُودَا

بِمَا بهوه تَعْمَلُونَ دەیکەن خَيْرٌ شارەزای ورد و درشته بە تەواوی (٢٧١) لَيْسَ - عَلَيْكَ لەسەر تو - نییه

هَذَاهُمْ وەرگرێتی رێنماییه کان و هیدایهت دانیان وَلَكِنَّ بە لām اللّٰه خُودَا خۆی يَهْدِي هیدایهت دەدا مَن ئەو کەسە ی

يَشَاءُ بِيَهْوَيْتَ وَمَا وَهَرَجِي تُفِقُوا ببه‌خشن و خه‌رج بکه‌ن مِّنْ لَهْ خَيْرِ خَيْرِ و چاکه فَلَا نَفْسُكُمْ ٢٧١ ته‌وه هه‌ر بۆ خوتانه

وَمَا تُفِقُونَ وَ نابه‌خشن (به‌خشیڻی قبول بکړئ) إِلَّا مه‌گه‌ر اِبْتِغَاءَ مه‌به‌ست پیڼی وَجِهَ ٢٧٢ ئاراسته‌ی ره‌زامه‌ندی اللّٰه ٢٧٣ خودا بی،

وَمَا وَهَرَجِي تُفِقُوا ببه‌خشن و خه‌رج بکه‌ن مِّنْ لَهْ خَيْرِ خَيْرِ و چاکه يُوَفِّ (٢٧٣) (٢٧٣) به‌ ته‌واوی ده‌دریته‌وه إِلَيْكُمْ به‌نگو

وَأَنْتُمْ وَ ئیوه‌ش لَا تُظْلَمُونَ سته‌متان لینکړئ و لیتان که‌م ناکړیته‌وه (٢٧٣) ٢٧٣) لِّلْفُقَرَاءِ الَّذِينَ بۆ ته‌وه‌زارانه‌ی که

أُحْصِرُوا گیریون و لیریون فِي لَهْ سَبِيلِ پیناوی اللّٰه ٢٧٤ خودا دا، لَا يَسْتَطِيعُونَ ناتوان بکه‌ن ضَرْبًا لیدان و کارکردن فِي لَهْ

الْأَرْضِ زه‌وی، يَحْسَبُهُمُ - الْجَاهِلُ نه‌زان -واحسابیان بۆده‌کا که أَغْنِيَاءَ ده‌وله‌م‌ه‌ند انیکن مِّنْ لَهْ

التَّعَفُّفِ نه‌فس به‌رزی و وازه‌ینان و دونیا نه‌ویستیان، تَعْرِفُهُمْ - بِسِيَمَاهُمْ به‌ سیما و روخساریان -ده‌یانناسی،

لَا يَسْأَلُونَ پرسیار و داوا ناکه‌ن لَهْ النَّاسَ خه‌ئک اِلْحَافًا به‌رووی قایم و زورگوئی وَمَا وَهَرَجِي تُفِقُوا ببه‌خشن و خه‌رج بکه‌ن

مِّنْ لَهْ خَيْرِ خَيْرِ و چاکه فَإِنَّ ته‌وه به‌دنیاپی اللّٰه ٢٧٥ خودا بِهْ پیڼی عَلِيمٌ زانا و ئاگاداره به‌ ته‌واوی (٢٧٣) الَّذِينَ ته‌وانه‌ی

يُنْفِقُونَ ده‌به‌خشن و خه‌رج ده‌که‌ن أَمْوَالَهُمْ مال و سامانیان بِاللَّيْلِ به‌ شه‌وو وَالنَّهَارِ و رۆژ سِرًّا به‌ نه‌ه‌ینی وَعَلَانِيَةً و ئاشکرا

فَلَهُمْ ته‌وه بۆیان هه‌یه أَجْرَهُمْ پاداشتی خویان عِنْدَ لای رَبِّهِمْ په‌روه‌ردگاریان وَلَا وَ - خَوْفٌ (هېچ) ترسئ -نییه عَلَيْهِمْ له‌سه‌ریان

وَلَا وَ نه هُم ته‌وانیش يَحْزَنُونَ خه‌مبار ده‌بن (٢٧٤) الَّذِينَ ته‌وانه‌ی يَأْكُلُونَ - الرِّبَا رپیا و سوو -ده‌خون،

لَا يَقُومُونَ هه‌ئناسنه‌وه إِلَّا ته‌نها كَمَا وه‌ک يَقُومُ - الَّذِي ته‌وه‌ی -هه‌ئده‌ستیته‌وه يَخْبِطُهُ - الشَّيْطَانُ و شه‌یتان -پیدا ده‌که‌وی

مِّنْ لَهْ الْمَسِيَّ (پیکه‌وتی شه‌یتانی و شیئی) ذَلِكَ ته‌وه بِأَنَّهُمْ به‌ (هوی) ته‌وه‌ی قَالُوا ته‌وان گوتیان إِنَّمَا - الْبَيْعُ فروشتن -هه‌ر

مِثْلُ وه‌ک الرِّبَا رپیا و سوو وایه، وَأَحَلَّ - اللّٰهُ و خودا - الْبَيْعَ (کړین و) فروشتنی -حه‌لال کردییه وَحَرَّمَ وَ -

الرِّبَا رپیا -حه‌رام کردوه فَمَنْ جا هه‌رکه‌سئ جَاءَهُ - مَوْعِظَةٌ ئاموژگاریه‌کی -بۆ هات مِّنْ لَهْ رَبِّهْ په‌روه‌ردگاری خوی

فَاتَى ئیتر کوتای هیئا (به‌ کرده‌وه ناشیاوه‌کانی) فَلَهُ ته‌وه بۆ ته‌وه مَا ته‌وه‌ی سَلَفَ رابردوه وَأَمْرُهُ و (لپیچینه‌وه‌ی) کاره‌کانی

إِلَى بُولَى اللَّهِ خُودَايَه، وَمَنْ وَهَرَكَهَسِي عَادَ گهراوه (بۆ کاره ناشیاوه کانی) فَأُولَئِكَ تَهَوه ئهوانه أَصْحَابُ هَاوَه لَان وَ خه لکی

النَّارِ نَآگَرَن هُمْ ئهوان فِيهَا تَيَايِدَا خَالِدُونَ ماوهن ههتا ههتاين (٢٧٥) يَمَحَقُ - اللَّهُ خُودَا

الرِّبَا سُوو وَ رِيَا - ته فرووتونا ده کاو وَيُرِّي - الصَّدَقَاتِ خَيْر وَ صه دهقه کان - بهر هکهت دار ده کات وَاللَّهُ وَ خُودَاش لَا يُحِبُّ -

كُلُّ هه موو (هيج) كَفَّارٍ زَيِّدَه كَافِرِي أَثِيمٍ زَيِّدَه تاوانكارى - خُوش ناوِي (٢٧٦) إِنَّ بَه رَاسَتِي الَّذِينَ تَهوانه ي

آمَنُوا بروايان هيناوه وَعَمِلُوا كَرِهَ خُودَا وَ أَقَامُوا وَ بَه رِيك وَ پِيكي كَرْدُوويانه الصَّلَاةَ نَوِيَز

وَأَتُوا وَ هِينَاويانه وَ به خُشِيويانه الزَّكَاةَ زَه كَات لَّهُمْ بُوَيَان هه يه أَجْرُهُمْ پاداشتي خُوَيَان عِنْدَ لَآي رَبِّهِمْ پهروهردگاري خُوَيَان

وَلَا وَ (هيج) - خَوْفٌ تَرَسِي - نِيِيهِ عَلَيْهِمْ لَه سَه رِيَان وَلَا وَ نَه هُمْ تَهوانيش يَخْزَنُونَ خه مَبَار دَه بِن (٢٧٧) يَا أَيُّهَا هُوَ تَه ي

الَّذِينَ تَهوانه ي آمَنُوا برواتان هيناوه اتَّقُوا پارتيژكاري بکهن وَ بترسن لَه اللَّهُ خُودَا وَ ذَرُوا وَ وازبهينن لَه مَا تَهوه ي بَقِيَ ماوهتهوه

مِنْ لَه الرِّبَا رِيَا وَ سُوو إِنَّ تَه گهر كُنْتُمْ ئِيِيه - مُؤْمِنِينَ بروادار - بووينه (٢٧٨) فَإِنْ جَا تَه گهر لَمْ تَفْعَلُوا واتان نه کرد

فَأَذْنُوا ده راگه ياند بکهن بِحَرْبٍ به جهنگي مِّن لَه لايه ن اللَّهُ خُودَا وَرَسُولِهِ وَ پِيغه مبه ره که ي، وَإِنْ وَ تَه گهر

تَبِمَّ په شيمان بوونه وه وَ تُوْبَه تان کرد فَلَكُمْ تَهوه بۆ خُوتانه رُءُوسُ سَه رمايه ي أَمْوَالِكُمْ پاراه کانتان لَا تَظْلِمُونَ نه سته م ده کهن

وَلَا تَظْلِمُونَ وَ نه سته مپيشتان ليده كَرِي (٢٧٩) وَإِنْ وَ تَه گهر كَانَ (قه رزاره که) - ذُو عُسْرَةٍ لَه تهنگانه يي دا (-بوو)

فَنَظَرَةٌ تَهوه (له سه رتانه) چاوه روااني کردن وَ مَوَّلَه تَدَانِي إِلَى تَاكوو مَيَسَّرَةً ئاسانيي (نه ماني تهنگانه ييه که وَ هه بوونيي) وَأَنْ وَ تَه گهر

تَصَدَّقُوا خَيْر بکهن (به قه رزاره که وَ ليي خُوش بِن) خَيْرٌ چاكثره لَكُمْ بُوخُوتَانِ إِنَّ تَه گهر كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (بزانن) (٢٨٠)

وَاتَّقُوا وَ پارتيژگاري بکهن وَ بترسن لَه يَوْمًا رَوُزِي تُرْجَعُونَ ده گيرد رينه وه فِيهِ تَيَايِدَا إِلَى بَقِ اللَّهُ خُودَا ثُمَّ پاشان تُوفِّي -

كُلُّ هه موو نَفْسِي كه سي - به تهواوه تي يتي تَه درتيته وه (وَ پاداشت ده درتيته وه) مَا تَهوه ي كَسَبَتْ وه ده ستي هيناوه (له كرده وه ي چاك)

وَهُمْ وَ تَهوانيش لَا يُظْلَمُونَ سته ميان ليناكريي (٢٨١) يَا أَيُّهَا هُوَ تَه ي الَّذِينَ تَهوانه ي آمَنُوا برواتان هيناوه إِذَا كَانِي

تَدَايَنْتُمْ داتان بهیه کتر بَدِین قهرزیک إِلَى تَکُوو أَجَلِ ماوه و کاتیکی مُسَمًی دیاریکراو فَانْکُتُبُوهُ ٭ ئه وه بینووسن،

وَلِیْکُتُبْ و با بنوسی یَیْنُکُمْ له نیوانتان کَاتِبُ نوسه ریک بِالْعَدْلِ ٭ به شیویه کی رهوا و دادپهروه رانه، وَلَا یَأْب -

کَاتِبُ و (هیچ) نوسه ری - با نا رازی نه بی له وهی أَنْ که یَنْکُتُبْ بنوسی کَا بهو شیویه عَلَیْهِ - اللّٰهُ ٭ خودا (-فیری کردوه)

فَلِیْکُتُبْ ئیتر با بنوسی وَلِیْمَلِ و - الَّذِی ئه وهی عَلَیْهِ له سه ریه تی

الْحَقُّ ٭ حه قه که و قهرزه که - با به دم خوی بَلِ و بخوینته وه بُو نووسه ره که (تا چونه ئاوا بنوسی) وَلِیْسَ ٭ و با پاریزگاری بکا و بترسی له

اللّٰهُ ٭ خودا رَبَّهُ پهروه ردگاری خوی، وَلَا یَخْسُ و - مِنْهُ لَی - که م نه کاته وه شَیْئاً ٭ (هیچ)، فَإِنْ جا ئه گهر کَانَ - الَّذِی ئه وهی

عَلِیْهِ له سه ریه تی الْحَقُّ ٭ حه ق و قهرزه که سَفِیْاً گیل و که م عه قل (-بوو) أَوْ یان ضَعِیفاً لاواز و بیده سه لاتی (-بوو) أَوْ یان

لَا یَسْتَطِیْعُ نهیده توانی أَنْ که یُمَلِّ - هُوَ خوی - بُو نووسه ره که بخوینته وه (تا بنوسی) فَلِیْمَلِ ٭ ئه وه هبا - وَلِیْهُ سه ره رشتیاره که ی

بِالْعَدْلِ ٭ به دادپهروه ری - بُو نووسه ره که بخوینته وه (تا بنوسی) وَاسْتَشْهَدُوا و داوای شایه تی بکه ن له شَهِیدَیْنِ دوو شایه تان مِنْ له

رِّجَالِکُمْ ٭ پیاوه کانتان فَإِنْ جا ئه گهر لَمْ یَكُونَا - رَجُلَیْنِ دوو پیاو - نه بوون فَرَجُلُ ٭ ئه و پیاوِی وَامْرَأَتَانِ له گهل دوو ئافره تان

مِّنْ له وانهی تَرْضَوْنَ ٭ لیان رازین مِّنْ له الشَّهَدَاءُ ٭ شایه تان أَنْ نه کا تَضِلَّ -

إِحْدَاهُمَا ٭ یه کیک له ئافره ته کان - وئیل بیت و له بیر بکات، فَتَذَكَّرْ ٭ ئیتر - إِحْدَاهُمَا ٭ یه کیکیان الْأُخْرَى ٭ ئه وهی تر - به بیر بهینته وه،

وَلَا یَأْب و با نارازی نه بن و ئاماده بن الشَّهَدَاءُ ٭ شایه ته کان إِذَا کَاتِی مَا که دُعَوَا ٭ بانگ کران، وَلَا تَسْأَلُوا و بیزار مه بن أَنْ که

تَکُتُبُوهُ بینووسن صَغِیراً ٭ بچووکی بَیْ أَوْ یان کَبِیراً ٭ گه وره بی بَیْ إِلَى تَکُوو أَجَلِ ٭ ماوه که ی که دیارکراوه، ذَلِکُمْ ٭ ئه وه

أَقْسَطُ ٭ دادپهروه رانه تره عِنْدَ لای اللّٰهُ ٭ خودا وَأَقُومُ و راگیراو تریشه لِلشَّهَادَةِ ٭ بُو شایه تدان وَأَدْنٰی و نزیکتره له وهی

أَلَّا تَرْتَابُوا ٭ که نه که ونه دوودنی و گومان، إِلَّا مه گهر (قهرزه که) أَنْ تَكُونَ - تِجَارَةً ٭ بازرگانیی - بَیْتِ

حَاضِرَةً ٭ حازر و له بهر ده ستا بَیْ تَدِیْرُونَهَا - یَیْنُکُمْ ٭ له نیوان خوئاندا - بیسوپین و ئیداره ی بکه ن، فَلَیْسَ ٭ ئه وه نیه عَلَیْکُمْ ٭ له سه رتان

جُنَاحٌ (هیچ) گوناهیك **أَلَّا تَكْتُبُهَا** كه نهینوسن، **وَأَشْهَدُوا** و شایهت بگرن **إِذَا كَاتَى**

تَبَايَعْتُمْ له گهل یه کتر کرین و فروشتنتان کرد، **وَلَا يُضَارُّ** و (ناپی) زهره‌ری لیبدری **كَاتِبٌ** (هیچ) نووسه‌ری **وَلَا** و نه (هیچ)

شَهِيدٌ شایه‌تیکیش، **وَإِنْ تَفْعَلُوا** و نه‌گهر وا بکهن **فَإِنَّهُ** نه‌وه به دلنیاپی نه‌و کاره‌تان **فُسُوقٌ** تاوان و دهرچوونیکه (له‌فهرمانی خودا)

بِكُمْ له‌نگو دایه، **وَاتَّقُوا** و پاریزکاری بکهن و بترسن **اللَّهُ** له خودا **وَيَعْلَمُكُمْ** و - **اللَّهُ** خودا - فیرتان ده‌کا **وَاللَّهُ** و خودا

بِكُلِّ به ههموو **شَيْءٍ** شتی **عَلِيمٌ** زانایه (۲۸۲) **وَإِنْ** و نه‌گهر **كُنْتُمْ** نیوه - **عَلَى** له‌سهر **سَفَرٍ** سه‌فه‌ری - بوون

وَلَمْ تَجِدُوا و نه‌تان‌دیته‌وه و ده‌ستتان نه‌که‌وت **كَاتِبًا** نووسه‌ری، **فَرِهَانٌ** نه‌وه (له‌سه‌رتانه) بارمه‌ته‌یه‌ک (به‌رامبه‌ر قهرزه‌که)

مَقْبُوضَةٌ به ده‌ست وه‌ربگیری، **فَإِنْ** جا نه‌گهر **أَمِنْ** - **بَعْضُكُمْ** هه‌ندیکتان - نه‌مین بوون و متمانه‌تان کرد به **بَعْضًا** هه‌ندیک،

فَلْيُؤَدِّ نه‌وه با - **الَّذِي** نه‌وه‌ی **اَوْثَمِنَ** متمانه‌ی پی‌کراوه - **أَمَاتَهُ** نه‌مانه‌ته‌که‌ی (قهرزه‌که‌ی) - راده‌ست بکات

وَلَيْتَى و پاریزکاری بکا و بترسی له **اللَّهُ** خودای **رَبِّهِ** په‌روه‌ردگاری **وَلَا تَكْتُمُوا** و مه‌شارنه‌وه و بی‌ده‌نگی مه‌که‌ن له **الشَّهَادَةِ** شایه‌تی

وَمَنْ و هه‌رکه‌سی **يَكْتُمُهَا** بی‌ده‌نگی بکا و بی‌شاریته‌وه **فَإِنَّهُ** نه‌وه **آثَمٌ** - **قَلْبُهُ** دلی - ناپاک و تاواناویه، **وَاللَّهُ** و خوداش **بِمَا** به‌وه‌ی

تَعْمَلُونَ ده‌یکه‌ن **عَلِيمٌ** زور زانایه (۲۸۳) **لِللَّهِ** هه‌ر هی خودایه **مَا** هه‌رچی **فِي** له ناو **السَّمَاوَاتِ** ئاسمانه‌کان **وَمَا** و هه‌رچی

فِي له ناو **الْأَرْضِ** زه‌وی یه، **وَإِنْ** و نه‌گهر **تَبْدُوا** به‌ده‌ر بخه‌ن **مَا** نه‌وه‌ی **فِي** له ناو **أَنْفُسِكُمْ** نه‌فس و دهرونتان دایه **أَوْ** یا

تُخَفُّوهُ بی‌شارنه‌وه، **يُحَاسِبُكُمْ** لیپرسینه‌وه‌تان له‌گهل ده‌کات **بِهِ** له‌سه‌ری **اللَّهُ** خودا **فَيَغْفِرُ** جا خو‌ش ده‌بی و نه‌بوری

لِنْ له نه‌وه‌که‌سه‌ی **يَشَاءُ** خو‌ی بیه‌وی **وَيُعَذِّبُ** وو عه‌زاب و نه‌شکه‌نجه‌ده‌دات **مَنْ** نه‌وه‌شی **يَشَاءُ** که خو‌ی ده‌یه‌ویت

وَاللَّهُ و خوداش **عَلَى** به‌سهر **كُلِّ** هه‌موو **شَيْءٍ** شتی **قَدِيرٌ** ته‌واو تواناداره (۲۸۴) **أَمِنْ** بروای هی‌ناوه **الرَّسُولِ** پی‌غه‌مبه‌ر

بِمَا به‌وه‌ی **أُنْزِلَ** دابه‌زئیراوه **إِلَيْهِ** بوی **مِنْ** له لایه‌ن **رَبِّهِ** په‌روه‌ردگارییه‌وه، **وَالْمُؤْمِنُونَ** هه‌روه‌ها برواداره‌کانیش، **كُلُّ** هه‌ریه‌که‌یان

أَمِنْ بروای هی‌ناوه **بِاللَّهِ** به خودا **وَمَلَائِكَتِهِ** و فریشته‌کانی **وَكُتُبِهِ** و کتیب (نامه ئاسمان) یه‌کانی **وَرُسُلِهِ** و پی‌غه‌مبه‌رانی،

لَا تُفَرِّقْ جِياوَزى ناكهين بَيْنَ له نيوان أَحَدٍ كهسيك مِّنْ له رُسُلِهِ پيغه مبه ره كاني، وَقَالُوا و گوتيان سَمِعْنَا بيستان

وَأَطَعْنَا و گوپرايه لي مان كرد، غُفْرَانَكَ ليخوش بوون و ليپورده ييت رَبَّنَا پهروه ديگاره، وَإِلَيْكَ و هه ر بۆلاى تۆيه

الْمَصِيرُ چاره نوس و سه ئه نجام (٢٨٥) لَا يَكْلَفُ - اللَّهُ خودا - تَهْرَك ناخاته سه ر نَفْسًا (هيچ) كهسي إِلَّا تهنه ا ئه وهى

وُسْعَهَا له تواناي دايه هَلَّا هه ر بۆ خۆيه تى مَا ئه وهى كَسَبَتْ به ده ستى هيناوه (له خير وچاكه)

وَعَلَيْهَا و هه ر له سه ر ئه ويشه و يه خه ي ده گري مَا ئه وهى اخْتَسَبَتْ به ده ستى خستووه (له تاوان و كارى خراب) ، رَبَّنَا پهروه ديگاره

لَا تَوَاخِذْنَا لي مان مه گره إِنْ ته گه ر نَسِينَا له يادمانچوو أَوْ يان أَخْطَأْنَا هه له مان كرد (له به جته ينيانى خواسته كانت) ،

رَبَّنَا پهروه ديگاره وَلَا تَحْمِلْ و مه خه ره عَلَيْنَا سه رمان إِصْرًا به ئين وباريكي قورس كَمَا وهك ئه وهى حَمَلَتْهُ خستته عَلَى سه ر

الَّذِينَ ته وانه ي مِّنْ له قَبْلَنَا پيش ئيمه بوون، رَبَّنَا پهروه ديگاره وَلَا تُحْمِلْنَا ئيمه بارگران مه كه به مَا شتئ

لَا طَاقَةَ لَنَا تا قهت وهيز و توانامان نيه بِه يئى وَاعْفُ و ببوره عَنَّا لي مان وَاعْفِرْ لَنَا و لي مان خوش ببه

وَأَرْحَمْنَا و به زه ييت بي پيمان و ره حمان بي بكه، أَنْتَ هه ر توى مَوْلَانَا دؤست و پشتيواني ئيمه، فَانصُرْنَا جا سه رمان بخه

عَلَى به سه ر الْقَوْمُ ته و نه ته وه و كۆمه له خه لكه ي الْكَافِرِينَ كه كافرن (٢٨٦)